

JEREMIÁS

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52					

FEJEZET 1

Jeremiásnak, Hilkiás fiának beszédei, a ki az Anatótban, Benjámin földén lakó papok közül vala;

² A kihez szóla az Úr Jósiásnak, az Ammon fiának, Júda királyának napjaiban, az ő uralkodásának tizenharmadik esztendejében;

³ Továbbá Jójakimnak, a Jósiás fiának, Júda királyának napjaiban, Sedékiásnak, a Jósiás fiának, Júda királyának egészen tizenegyedik esztendejéig, Jeruzsálem fogságba viteléig, a mi az ötödik hónapban vala;

⁴ Szóla pedig az Úr nékem mondván:

⁵ Mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek, és mielőtt az anyaméhből kijövé, megszenteltelek; prófétának rendeltelek a népek közé.

⁶ És mondék: Ah, ah Uram Istenem! Ímé, én nem tudok beszélni; hiszen ifjú vagyok én!

⁷ Az Úr pedig monda nékem: Ne mondd ezt: Ifjú vagyok én; hanem menj mind azokhoz, a kikhez küldelek téged, és beszéld mindazt, a mit parancsolok néked.

⁸ Ne félj tőlök, mert én veled vagyok, hogy megszabadítsalak téged! mond az Úr.

⁹ És kinyújtá az Úr az ő kezét, és megillette számat, és monda nékem az Úr: Ímé, az én ígéimet adom a te szádba!

¹⁰ Lásd, én e mai napon népek fölé és országok fölé rendellek téged, hogy gyomlálj, irts, pusztíts, rombolj, építs és plántálj!

¹¹ Szóla továbbá nékem az Úr, mondván: Mit látsz te, Jeremiás? És mondék: Mandulavesszőt látok én.

¹² És monda nékem az Úr: Jól láttál, mert gondom van az én ígémre, hogy beteljesítsem azt.

¹³ És másodszor is szóla hozzám az Úr, mondván: Mit látsz te? És felelék: Forró fazekat látok én, és pedig a szája észak felől van.

¹⁴ És monda nékem az Úr: Észak felől támad a veszedelem e földnek minden lakosára.

¹⁵ Mert ímé, előhívom én az északi országok minden nemzetségét, mondja az Úr, és eljönnek, és kiki felállítja az ő királyi székét Jeruzsálem kapui előtt, és köröskörül minden kerítése ellen, és Júdának minden városa ellen.

¹⁶ És kimondom ítéleteimet felettök az ő mindenféle gonoszságukért, minthogy elszakadtak tőlem, és idegen isteneknek áldoztak, és tulajdon kezeik munkáit imádták.

¹⁷ Te azért övezd fel derekadat, és kelj fel, és mondd meg nékik mindazt, a mit én

parancsolok néked; meg ne riadj tőlök, különben én riasztalak el téged előlök!

18 Mert ímé én erősített várossá, vasoszloppá és érczbástyává teszek ma téged mind ez egész földön, Júda királyai, fejedelmei és papjai ellen és a föld népe ellen.

19 Viaskodni fognak ugyan ellened, de nem győznek meg téged, mert én veled vagyok, azt mondja az Úr, hogy megszabadítsalak téged.

FEJEZET 2

Majd szóla az Úr nékem, mondván:

2 Menj el, és kiálts Jeruzsálem füleibe, mondván: Ezt mondja az Úr: Emlékezem reád gyermekkorod ragaszkodására, mátkaságod szeretetére, a mikor követtél engem a pusztában, a még be nem vetett földön.

3 Szent volt Izráel az Úrnak, az ő termésének zsengéje; a kik emésztik vala őt, mind vétkeznek vala, veszedelem támada rájuk, azt mondja az Úr.

4 Halljátok meg az Úr szavát, Jákób háza és Izráel házának minden nemzetsége.

5 Így szól az Úr: Micsoda hamisságot találtak bennem a ti atyáitok, hogy elidegenedtek tőlem, és hiábavalóság után jártak, és hiábavalókká lettek?

6 Még csak azt sem mondták: Hol van az Úr, a ki felhozott minket Égyiptom földéről, a ki vezérelt minket a pusztában, a kietlen és járatlan földön, a szomjúságnak és a halál árnyékának földén, a melyen nem vonult át ember, és a hol halandó nem lakott?

7 És bevittelek titeket a bőség földébe, hogy annak gyümölcseivel és javaival éljete; és bementetek, és megfertőztettétek az én földemet, és az én örökségemet útálatossá tevétek.

8 A papok nem mondták: Hol van az Úr? A törvény magyarázói nem ismertek engem, és a pásztorok hűtelenekké lettek hozzám, a próféták pedig a Baál által prófétáltak, és azok után jártak, a kik tehetetlenek.

9 Azért még perbe szállok veletek, mondja az Úr, és perelni fogok a ti fiaitok fiaival is!

10 Menjete csak át a Kittim szigeteire, és lássátok meg; és küldjete Kédárba is és szorgalmasan vizsgálódjatok, és lássátok meg, ha volt-é ott ehhez hasonló?

11 Ha cserélt-é valamely nemzet isteneket? noha azok nem istenek. Az én népem pedig felcserélte az ő dicsőségét tehetetlenséggel!

12 Álmélkodjatok ezen, oh egek, és borzadjatok és rémüljete meg igen! azt mondja az Úr.

13 Mert kettős gonoszságot követett el az én népem: Elhagytak engem, az élő vizek forrását, hogy kútakat ássanak magoknak; és repedezett kútakat ástak, a melyek nem tartják a vizet.

14 Szolga-é Izráel, a vagy otthon született-é ő? Miért lett prédává?

15 Oroszlánok ordítanak reá, megereszti hangjokat, és sivataggá teszik földjét; városai szétromboltatnak, lakatlanok.

16 Nóf és Tahpan fiai is betörik koponyádat.

17 Vajjon nem te szerezted-é ezt magadnak? Elhagytad az Urat, a te Istenedet, a mikor vezérelt téged az úton!

18 Most is mi dolgod van néked Égyiptom útjával? Hogy Nilus-vizet igyál? Vagy mi dolgod van néked Assúr útjával? Hogy a folyam vizét igyad?

19 A magad gonoszsága fenyít meg téged, és a te elpártolásod büntet meg téged. Tudd meg hát és lásd meg: mily gonosz és keserves dolog, hogy elhagytad az Urat, a te Istenedet, és hogy nem félsz engemet, ezt mondja az Úr, a Seregeknek Ura.

- 20** Bizony régóta széttörtem a te ígádat, és letéptem köteleidet, és azt mondtad: Nem leszek rabszolga; mindamellett minden magas halmon és minden lombos fa alatt bujkálsz vala te, mint egy parázna.
- 21** Pedig én úgy plántállak vala el téged, mint nemes szőlővesszőt, mindenestől hűséges magot: mimódon változtál hát nékem idegen szőlőtőnek fattyú hajtásává?
- 22** Még ha lúgban mosakodnál is, vagy szappanodat megsokasítanád is, feljegyezve marad a te álnokságod előttem, mondja az Úr Isten.
- 23** Mimódon mondhatnád: Nem undokítottam meg, nem jártam a Baálok után?! Lásd meg a te útadat a völgyben, ismerd meg csak: mit cselekedtél! Gyorslábú kancza-teve, a mely ide-oda futkos útain.
- 24** Pusztához szokott nőstény vadszamár, a mely érzékiségének kívánságában levegő után kapkod. Gerjedelmét kicsoda csillapíthatja le? Senki ne fáraszsza magát, a ki ezt keresi, megtalálja ezt a maga hónapjában.
- 25** Tartóztasd meg lábadat a mezítelenségtől, és torkodat a szomjúságtól! És te azt mondog: Hiába, nem lehet! mert idegeneket szeretek, és utánok járok.
- 26** A miképen megszégyenül a tolvaj, ha rajtakapják, akképen szégyenül meg Izráel háza: ő maga, az ő királyai, fejedelmei, papjai és prófétái,
- 27** A kik azt mondják a fának: Te vag az én atyám! a kőnek pedig: Te szültél engem! Bizony háttal fordulnak felém és nem arczczal, de nyomorúságuk idején azt mondják majd: Kelj föl és szabadíts meg minket!
- 28** De hol vannak a te isteneid, a melyeket magadnak készítél? Keljenek fel, ha megszabadíthatnak téged a te nyomorúságod idején; hiszen annyi istened volt, oh Júda, a hány városod!
- 29** Miért perlekedtek velem? Mindnyájan hűtelenekké lettetek hozzá, mondja az Úr.
- 30** Hiába ostromoztam fiaitokat, a fenyítés nem fogott rajtok; fegyveretek úgy emésztette prófétáitokat, mint pusztító oroszlán.
- 31** Oh te nemzetség! Lásd meg az Úr dolgát! A pusztá voltam-é én Izráelnek, avagy a setétség földje? Miért mondotta az én népem: Szabadok vagyunk, nem megyünk többé hozzád!
- 32** Vajjon elfelejtkezik-é a lány az ő ékszereiről; a menyasszony az ő nyaklánczairól? Az én népem pedig számtalan napokon elfelejtett engem!
- 33** Mit szépítéd a te útadat, hogy te szeretetet keresel; holott még a gonoszokat is tanítod a te útaidra!
- 34** Még ruháid szélén is található szegény, ártatlan emberek vére, nem azért, hogy betörésen kaptad őket, hanem mindamazokért!
- 35** És azt mondog: Bizonyára ártatlan vagyok, hiszen elfordult tőlem az ő haragja! Ímé, én törvénybe szállok veled, mivelhogy azt mondog: Nem vétkeztem!
- 36** Mit futkosol oly igen, változtatván útadat? Egyiptom miatt is megszégyenülsz, a mint megszégyenültél Assúr miatt.
- 37** Még ettől is elszakadsz s kezeidet fejedre kulcsolod, mert útálja az Úr a te bizodalmasaidat, és nem leszel velök szerencsés.

FEJEZET 3

Nos hát! Ha elbocsátja valaki az ő feleségét, és ez eltávozik tőle és más férfiúé lesz: vajjon visszamehet-e még a férfi ő hozzá? Nem lenne-e az a föld fertelmesen megfertőztetve? Te pedig sok szeretővel paráználkodtál, és visszajönnél hozzám? mondja az Úr.

² Emeld fel szemeidet a magaslatokra, és lásd meg hol nem szeplősítettek meg téged? Az úton vártál reájuk, mint az arab a pusztában, és megfertőztetted a földet paráznaságaiddal és gonoszságoddal.

³ Noha megvonattak a korai záporok, és késői eső sem volt: mégis parázna asszony homlokúvá lettél, szégyenkezni nem akartál.

⁴ Nemde mostantól így kiáltasz nékem: Atyám! Ifjúságomnak te nagy vezére.

⁵ Mindörökké haragszik-e, mindvégig bosszankodik-e? Ímé, ezt mondod, de cselekszed a gonoszságokat, a mint tőled telik.

⁶ És monda az Úr nékem Jósias király napjaiban: Láttad-e, a mit az elpártolt Izráel cselekedett? Elment ő minden magas hegyre és minden zöldelő fa alá, és ott paráználkodott.

⁷ És mondtam, miután mindezt megcselekedte: Térj vissza hozzám! de nem tért vissza. És látta ezt az ő hitszegő húga, a Júda.

⁸ És láttam, hogy mindamellett is, hogy elbocsátottam az elpártolt parázna Izráelt, és adtam neki elválásról való levelet: nem félt a hitszegő Júda, az ő húga, hanem elment, és ő is paráználkodott.

⁹ És lőn, hogy az ő paráznaságának hírével megfertőztette a földet; mert kövel és fával paráználkodott.

¹⁰ És mindez után sem tért vissza hozzám az ő hitszegő húga, a Júda, az ő szíve teljességével, hanem csak képmutatással, azt mondja az Úr.

¹¹ És monda nékem az Úr: Igazabb lelkű az elpártolt Izráel, mint a hitszegő Júda.

¹² Menj el, és kiáltsd e szókat észak felé, és mondd: Térj vissza, elpártolt Izráel, ezt mondja az Úr, és nem bocsátom reátok haragomat, mert kegyelmes vagyok én, ezt mondja az Úr, nem haragszom mindörökké.

¹³ Csakhogy ismerd el a te hamisságodat, hogy hűtelenné lettél az Úrhoz, a te Istenedhez, és szertefutottál útidon az idegenekhez mindenféle zöldelő fa alá, és az én szómra nem hallgattatok, ezt mondja az Úr.

¹⁴ Térjete meg, szófogadatlan fiak, azt mondja az Úr, mert én férjetelek lettem néktek, és magamhoz veszek titeket, egyet egy városból, kettőt egy nemzetségből, és beviszek titeket Sionba.

¹⁵ És adok néktek szívem szerint való pásztorokat, és legeltetnek tudománnyal és értelemmel.

¹⁶ És ha majd megsokasodtok és megsaporodtok a földön azokban a napokban, azt mondja az Úr, nem mondják többé: Az Úr szövetségének ládája! Szívére se veszi senki, rá se gondolnak, meg sem látogatják, és nem készítik meg újra.

¹⁷ Abban az időben Jeruzsálemet hívják majd az Úr királyiszekének és minden nemzet oda gyülekezik az Úr nevéért Jeruzsálembe, és nem követik többé gonosz szívöknek makacsságát.

¹⁸ Azokban a napokban a Júda háza Izráel házával fog járni, és együtt mennek be az északi földről abba a földbe, a melyet örökségül adtam a ti atyáitoknak.

¹⁹ Azt mondtam ugyanis magamban: Miképen tegyelek téged a fiak közé, és adjam néked a kívánatos földet, a pogányok seregének drága örökségét? És azt végezém: Hívj engem atyámnak, és ne pártolj el tőlem!

- ²⁰ Mindamellett a mint hitszegővé lesz az asszony az ő társa iránt: úgy lettetek hitszegőkkel irántam, Izráel háza, azt mondja az Úr.
- ²¹ Szó hallatszik a magaslatokon, Izráel fiainak esdeklő sírása, mert elfordították útjokat, elfelejtkeztek az Úrról, az ő Istenökről.
- ²² Térjetek vissza, szófogadatlan fiak, és meggyógyítom a ti elpártolástokat! Ímé, mi hozzád járulunk, mert te vagy az Úr, a mi Istenünk!
- ²³ Bizony hiábavaló a halmokról, a hegyekről való zajongás; bizony az Úrban, a mi Istenünkben van Izráel megmaradása!
- ²⁴ És ez a gyalázatosság emésztette a mi atyáink szerzeményét gyermekségünk óta: juhaikat, szarvasmarháikat, fiaikat és leányaikat!
- ²⁵ Gyalázatunkban heverünk, és elborít minket a mi szégyenünk; mert vétkeztünk az Úr ellen, a mi Istenünk ellen: mi és a mi atyáink gyermekségünk óta mind e mai napig, és nem hallgattunk az Úrnak, a mi Istenünknek szavára.

FEJEZET 4

- H**a visszatérsz, Izráel, ezt mondja az Úr, hozzám térj vissza, és ha eltávolítod a te útálatosságaidat előlem és nem ingadozol;
- ² És így esküszöl: Él az Úr! hűségben, egyenességben és igazságban: akkor ő benne áldják majd magokat a nemzetek, és benne dicsekesznek.
- ³ Mert ezt mondja az Úr Júda és Jeruzsálem férfiainak: Szántsatok magatoknak új ugart, és ne vessetek tövisek közé!
- ⁴ Metéljétek magatokat körül az Úrnak, és távolítsatok el szívetek előbbőreit, Júda férfiai és Jeruzsálem lakosai, hogy fel ne gyúladjon az én haragom, mint a tűz, és olthatatlanul ne égjen a ti cselekedeteitek gonoszsága miatt.
- ⁵ Adjátok hírül Júdában, és hallassátok Jeruzsálemben és mondjátok, és kürtöljétek az országban; kiáltsátok teljes erővel, és mondjátok: Gyűljetek össze és menjünk be az erősített városokba!
- ⁶ Emeljetek zászlót a Sion felé; fussatok, meg ne álljatok, mert veszedelmet hozok észak felől és nagy romlást!
- ⁷ Felkelt az oroszlán az ő tanyájából, és a népek pusztítója elindult; kijött helyéből, hogy elpusztítsa a te földedet; városaid lerontatnak, lakatlanokká lesznek.
- ⁸ Öltözzetek azért gyászba, sírjatok és jajgassatok, mert az Úr haragjának tüze nem távozott el rólunk!
- ⁹ Azon a napon pedig, ezt mondja az Úr, elvesz a király bátorsága és a főemberek bátorsága, és a papok elálmélkodnak, és a próféták elcsodálkoznak.
- ¹⁰ Én pedig ezt mondom: Oh Uram Isten! Bizony igen megcsaltad ezt a népet, és Jeruzsálemet, ezt mondván: Békességtek lesz! holott a szablya lelkünkig hatott.
- ¹¹ Abban az időben azt mondják e népnek és Jeruzsálemnek: Száraztó szél jő a magas helyekről a pusztában, az én népem leányának útján; nem szóráshoz és nem tisztításhoz való!
- ¹² Erős szél jő onnan reám is; azért hát ítéletet mondok ellenök.
- ¹³ Ímé! úgy jő fel, mint a felleg, és szekerei olyanok, mint a szélvész, lovai gyorsabbak a saskeselyűknél. Jaj nekünk, mert elvesztünk!
- ¹⁴ Jeruzsálem, tisztítsd meg szívedet a gonoszságtól, hogy megtartassál! Meddig maradnak még te benned a te bűnös gondolataid?

15 Mert hírmondó szava hangzik Dán felől, és Efraim hegyéről vészhirdető.

¹⁶ Mondjátok meg a nemzeteknek; nosza, hirdessétek Jeruzsálem ellen: Őrizők jönnek messze földről, és kiáltoznak Júda városai ellen.

¹⁷ Mint a mezőnek őrizői, úgy lesznek ellene köröskörül, mert daczoskodott velem! mondja az Úr.

18 A te magad viselete és a te cselekedeteid szerezték ezeket néked; ez a gonoszságod bizony keserű, bizony egész a szívedig hatott!

¹⁹ Oh én belsőm, oh én belsőm! Aléldozom, oh én szívemnek rekeszei! Háborog a szívem, nem hallgathatok! Hiszen hallottad én lelkem a kürt szavát, a harci riadót!

²⁰ Vészre vészt jelentenek; bizony elpusztul az egész föld, nagy hamarsággal elpusztulnak az én sátraim, kárpitjaim egy pillantás alatt!

21 Meddig látok még hadi zászlót, és hallom a kürt szavát?

²² Bizony bolond az én népem: engem nem ismernek, balgatag fiak ők, és nem értelmesek! Bölcssek ők a gonoszra, jót cselekedni pedig tudatlanok!

23 Nézek a földre, de ímé kietlen és puszta; és az égre, de nincsen világossága!

²⁴ Nézek a hegyekre is, ímé reszketnek; és a halmokra, de mind ingadoznak!

²⁵ Nézek és ímé egy ember sincsen; és az ég madarai is mind elmenekültek.

²⁶ Nézek, és ímé a bõ termõ föld pusztává lőn; és minden városa összeomlott az Úr előtt, az ő haragjának tüze előtt!

²⁷ Bizony ezt mondja az Úr: Pusztasággá lesz az egész ország, de nem vetem végét!

²⁸ Azért gyászol a föld, és homályosodik el oda fenn az ég, mert szólottam, határoztam, és meg nem bánom és el nem térek attól.

²⁹ A lovasoknak és a kézíveseknek kiáltozása elől elfut minden város, elrejtőznek a sűrűségekbe, és felmásznak a sziklákra: minden város elhagyottá lett, és egyetlen ember sem lakik azokban.

30 És te, elpusztult, mit cselekszel akkor? Ha bíborba öltözöl, ha arany kösöntyűkkel ékesítéd magadat, és ha festékekkel mázolod is ki szemeidet: hiába szépítgeted magadat! Megvetnek téged a szeretőid, életedre törnek.

31 Mert mintha vajudó asszony szavát hallanám, mintha az először szülőnek sikoltozását: olyan Sion leányának hangja; nyög, csapkodja kezeit: Jaj nékem! mert roskadozik lelkem a gyilkosok előtt.

FEJEZET 5

Járjátok el Jeruzsálem utcáit, és nézzétek csak és tudjátok meg és tudakozzátok meg annak piaczaín, ha találtok-e egy embert; ha van-e valaki, a ki igazán cselekszik, hűségre törekszik, és én megbocsátok neki!

² Még ha azt mondják is: Él az Úr! bizony hamisan esküsznek!

³ Uram! a te szemeid avagy nem a hűsége néznek-é? Megverted őket, de nem bánkódtak; tönkre tetted őket, de nem akarják felvenni a dorgálást; orcáik keményebbekké lettek a kősziklánál; nem akartak megtérni.

⁴ Én pedig ezt mondom vala: Bizony szerencsétlenek ezek; bolondok, mert nem ismerik az Úrnak útját, Istenöknek ítéletét!

⁵ Elmegyek azért a főemberekhez, és beszélek velök; hiszen ők ismerik az Úrnak útját, Istenöknek ítéletét! Ámde ők törték össze egyetemlegesen az igát, és tépték le a köteleket!

- ⁶ Azért széttépi őket az oroszlán az erdőből, elpusztítja őket a puszták farkasa, párducz ólálkodik az ő városaik körül; a ki kijön azokból, mind szétszaggattatik; mert megsokasodtak az ő bűneik, és elhatalmasodtak az ő hitszegéseik.
- ⁷ Oh, miért bocsátanék meg néked? Fiaid elhagytak engem, és azokra esküsznek, a kik nem istenek; noha jól tartottam őket, mégis paráználkodtak és tolongtak a parázna házába.
- ⁸ Mint a hizlalt lovak, viczkáندozókká lettek; kiki az ő felebarátjának feleségére nyerít.
- ⁹ Avagy ne büntessem-é meg az ilyeneket, mondja az Úr, és az e féle népen, mint ez, ne álljon-é bosszút az én lelkem?
- ¹⁰ Menjetek fel az ő kerítéseire és rontsátok, de ne tegyétek semmivé egészen! Távolítsátok el az ágait, mert nem az Úréi azok!
- ¹¹ Mert igen hűtelenné lett hozzám az Izráel háza és a Júda háza, azt mondja az Úr!
- ¹² Megtagadták az Urat, és azt mondták: Nincsen ő, és nem jöhet reánk veszedelem: sem fegyvert, sem éhséget nem látunk!
- ¹³ A próféták is széllé lesznek, és nem lesz, a ki beszéljen bennök: így esik az ő dolguk!
- ¹⁴ Azért ezt mondja az Úr, a Seregeknek Istene: Miután ti ilyen szóval szóltatok: ímé tűzzé teszem az én ígémet a te szádban, ezt a népet pedig fákká, hogy megemészsze őket!
- ¹⁵ Ímé, én hozok reátok messzünnen való nemzetet, oh Izráel háza! ezt mondja az Úr. Kemény nemzet ez, ős időből való nemzet ez; nemzet, a melynek nyelvét nem tudod, és nem érted, mit beszél!
- ¹⁶ Tegze olyan, mint a nyitott sír; mindnyájan vitézek.
- ¹⁷ És megemészti aratásodat és kenyeredet; megemészti fiaidat és leányaidat; megemészti juhaidat és ökreidet; megemészti szőlődet és fügédet; erősített városaidat, a melyekben te bizakodol, fegyverrel rontja le.
- ¹⁸ De még ezekben a napokban sem teszek benneteket egészen semmivé, azt mondja az Úr.
- ¹⁹ Ha pedig az lenne, hogy kérdeznétek: Miért cselekedte mindezt velünk az Úr, a mi Istenünk? akkor azt monddad nékik: A miképen elhagytatok engem és idegen isteneknek szolgáltatok a ti földetek: azonképen idegeneknek fogtok szolgálni olyan földön, a mely nem a tiétek.
- ²⁰ Hirdessétek ezt a Jákób házában, és hallassátok Júdában, mondván:
- ²¹ Halljátok csak, te bolond és esztelen nép, a kiknek szemeik vannak, de nem látnak; füleik vannak, de nem hallanak!
- ²² Nem féltek-é engem? ezt mondja az Úr. Az én orczám előtt nem remegtek-é? Hiszen én rendeltem a fövenyet a tenger határának örök korlátul, a melyet át nem hághat, és ha megrázkódtatják is hajjai, de nem bírnak vele, és ha megháborodnak, sem hághatnak át rajta.
- ²³ De ennek a népnek szilaj és daczos szíve van; elhajlottak és elmentek;
- ²⁴ És még szívökben sem mondják: Oh, csak félnők az Urat, a mi Istenünket, a ki esőt, korai és késői záport ad annak idejében; az aratásnak rendelt heteit megőrzi számunkra!
- ²⁵ A ti bűneitek fordították el ezeket töletek, és a ti vétkeitek fosztottak meg titeket e jótól!
- ²⁶ Mert istentelenek vannak az én népem között; guggolva fülelnek, mint a madarászok; tört háynak, embereket fogdosnak.
- ²⁷ Mint a madárral teli kalitka, úgy vannak teli az ő házaik álnoksággal; ezért lettek nagyokká és gazdagokká!
- ²⁸ Meghíztak, megfényesedtek; eláradtak a gonosz beszédben; az árvának ügyét nem

ítélik igaz ítélettel, hogy boldoguljanak; sem a szegényeknek nem szolgáltatnak igazságot.

²⁹ Hát ezeket ne büntessem-e meg, ezt mondja az Úr; az ilyen nemzeten, mint ez, avagy ne álljon-e bosszút az én lelkem?

³⁰ Borzadalmas és rettenetes dolgok történnek e földön:

³¹ A próféták hamisan prófétálnak, és a papok tetszésük szerint hatalmaskodnak, és az én népem így szereti! De mit cselekesznek majd utoljára?!

FEJEZET 6

Benjámin fiai, fussatok ki Jeruzsálemből, és fújjatok kürtöt Thekoában, és tűzzetek ki zászlót Beth-Hakkeremben; mert veszedelem fenyeget észak felől és nagy romlás!

² A szép és elkényeztetett asszonyhoz tettem hasonlónvá Sion leányát.

³ Pásztorok jönnek el hozzá nyájaikkal együtt; felvonják mellette a sátrakat köröskörül; kiki legelteti, a mi keze ügyébe esik.

⁴ Készüljetek hadba ellene; keljetek fel, és menjünk fel délben! Jaj nekünk, mert hanyatlik már a nap, mert hosszabbodnak az esteli árnyékok!

⁵ Keljetek fel és menjünk fel éjjel, és rontsuk le az ő palotáit!

⁶ Mert ezt mondja a Seregeknek Ura: Vágjatok fákat és hányjatok töltést Jeruzsálem ellen; a büntetés városa ez, csupa nyomorgatás van benne!

⁷ Mint a kút hidegen tartja meg a vizét, úgy tartja meg az ő gonoszságát: erőszakosság és önkény hallatszik benne, és betegség és vereség van előttem szüntelen.

⁸ Térj eszedre, oh Jeruzsálem, hogy el ne szakadjon tőled a lelkem; hogy pusztává ne tegyelek téged, lakhatatlan földdé!

⁹ Ezt mondja a Seregek Ura: Teljesen megszedik Izráel maradékát, mint a szőlőt. Fordítsd kezedet reájok, mint a szőlőszedő a kosarakra!

¹⁰ Kinek szóljak és kiket kérjek, hogy hallják? Ímé, az ő fülök körülmetéletlen és nem figyelhetnek! Ímé, az Úr szava útálatossággá lett előttök; nem gyönyörködnek abban:

¹¹ Azért telve vagyok az Úr haragjával, elfáradtam azt visszatartani! Önts ki a gyermekekre az utcán, és az ifjak gyülekezetére is egyszersmind; sőt még a férj a feleséggel, az öreg az aggastyánnal szintén fogattassanak el;

¹² És házaik idegenekre szálljanak, mezőik és feleségeik is egyszersmind; mert kinyújtom kezemet e föld lakosaira, azt mondja az Úr.

¹³ Mert kicsinyeiktől fogva nagyjaikig mindnyájan telhetetlenségnek adták magokat; a prófétától fogva a papig mindnyájan csalárdságot űznek.

¹⁴ És hazugsággal gyógyítgatják az én népem leányának romlását, mondván: Békesség, békesség, és nincs békesség!

¹⁵ Szégyenkezniök kellene, hogy útálatosságot cselekedtek, de szégyenkezni nem szégyenkeznek, még pirulni sem tudnak; ezért elesnek majd az elesendőkkel; az ő megfenyíttetésük idején elhullanak, azt mondja az Úr.

¹⁶ Így szólt az Úr: Álljatok az utakra, és nézzetek szét, és kérdezősködjetek és régi ösvények felől, melyik a jó út, és azon járjatok, hogy nyugodalmat találjatok a ti lelketeknek! És azt mondták: Nem megyünk!

¹⁷ Őrállókat is rendeltem fölējök, mondván: Figyeljetek a kürtnek szavára! És azt mondták: Nem figyelünk!

¹⁸ Azért halljátok meg, ti nemzetek, és tudd meg, te gyülekezet azt, a mi következik reájok.

- ¹⁹ Halld meg, oh föld! Ímé, én veszedelmet hozok erre a népre: az ő gondolatainak gyümölcsét; mert nem figyeltek az én beszédeimre, és az én törvényemet megvetették.
- ²⁰ Minek nékem ez a tömjén, a mi Sébából kerül, és a messze földről való jóillatú fahéj? A ti égőáldozataitok nincsenek kedvemre, sem a ti véres áldozataitok nem tetszenek nékem.
- ²¹ Azért ezt mondja az Úr: Ímé, én akadályokat szerzek e népnek, és megbotlanak bennök az atyák és fiak együttesen, a szomszéd és az ő barátja elvesznek.
- ²² Így szól az Úr: Ímé, nép jön el az északi földről, és nagy nemzet serken fel a földnek végéről!
- ²³ Kézívet és kopját ragad, kegyetlen az és nem könyörül; szavok zúg, mint a tenger, és lovakon nyargalnak, fejenként viadalra készen te ellened, oh Sion leánya!
- ²⁴ Halljuk a hírét: kezeink elesnek; szorongás vesz erőt rajtunk, reszketés, mint a vajudó asszonyon.
- ²⁵ Ki ne menjetek a mezőre, és az úton se járjatok; mert ellenség fegyvere, rémület fenyeget köröskörül.
- ²⁶ Népem leánya! Ölts gyászt, és heverj a porban, sírj, mint az egyszülöttet siratják, zokogj keservesen; mert reánk tör a pusztító hamar!
- ²⁷ Próbálóvá tettelek téged az én népem között; őrállóvá, hogy megismerd és megpróbáld az ő útjokat.
- ²⁸ Mindnyájan igen vakmerők, rágalmazva járnak, réz és vas; mindnyájan elvetemültek ők.
- ²⁹ Megégett a fúvó a tűztől, elfogyott az on, hiába olvaszt az olvasztó, mert a gonoszok, meg nem tisztíthatók.
- ³⁰ Megvetett ezüstnek hívjátok őket, mert az Úr megvetette őket!

FEJEZET 7

Az a beszéd, a melyet az Úr szóla Jeremiásnak, mondván:

- ² Állj az Úr házának ajtajába, és kiáltsd ott e beszédet, és mondd: Halljátok az Úr beszédét mind, ti Júdabeliek, a kik bementek ezeken az ajtókon, hogy imádjátok az Urat!
- ³ Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Jobbítsátok meg a ti útaitokat és cselekedeteiteket, és veletek lakozom e helyen!
- ⁴ Ne bízzatok hazug beszédekben, mondván: Az Úr temploma, az Úr temploma, az Úr temploma ez!
- ⁵ Mert csak ha valóban megjobbítjátok a ti útaitokat és cselekedeteiteket; ha igazán ítélték az ember között és felebarátja között;
- ⁶ Ha jövevényt, árvát és özvegyet meg nem nyomorgattok, és ezen a helyen ártatlan vért ki nem ontotok, és idegen istenek után sem jártok a magatok veszedelmére:
- ⁷ Akkor lakozom veletek ezen a helyen, a földön, a melyet a ti atyáitoknak adtam, öröktől fogva mindörökké.
- ⁸ Ímé, ti hisztek a hazug beszédeknek, haszon nélkül!
- ⁹ Nemde loptok, öltök és paráználkodtok, hamisan esküsztek, a Baálnak áldoztok és idegen istenek után jártok, a kiket nem ismertek:
- ¹⁰ És eljöttök, és megállotok előttem e házban, a mely az én nevemről neveztetik, és ezt mondjátok: Megszabadultunk; hogy ugyanazokat az útálatosságokat cselekedhessétek!
- ¹¹ Vajjon latrok barlangjává lett-e ez a ház ti előttetek, a mely az én nevemről neveztetik? Ímé, én is látok, azt mondja az Úr.

- 12** Mert menjetek csak el az én helyemre, a mely Silóban van, a hol először lakoztam az én nevemmel, és lássátok meg, hogy mit cselekedtem azzal az én népemnek, Izráelnek gonoszságáért!
- 13** Most pedig, mivelhogy mindezeket a cselekedeteket megcselekszitek, azt mondja az Úr, és mivelhogy szüntelen szóltam, és szóltam ti néktek, de nem hallottátok, és kiáltottam néktek, de nem feleltetek:
- 14** Azért úgy cselekszem e házzal, a mely az én nevemről neveztetik, a melyben ti bizakodtok, és e hellyel, a melyet néktek és a ti atyáitoknak adtam, a mint Silóval cselekedtem.
- 15** És elvetlek titeket szíнем elől, a mint elvetettem mind a ti atyátokfiait, Efraimnak minden magvát.
- 16** És te ne imádkozzál e népért, se jajszót, se könyörgést ne emelj érettök, és nálam közben ne járj; mert én meg nem hallgatlak téged!
- 17** Nem látod-é te: mit cselekesznek űk Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin?
- 18** A fiak fát szedegetnek, az atyák gyújtják a tüzet, az asszonyok pedig dagasztanak, hogy az ég királynőjének bélesekét készítsenek, és az idegen isteneknek italáldozatokkal áldoznak, hogy engem felingereljenek.
- 19** Avagy engem ingerelnek-é űk, azt mondja az Úr, és nem magokat-é, hogy gyalázat borítsa arcukat?
- 20** Azért ezt mondja az Úr Isten: Ímé az én haragom és búsulásom kiömlik e helyre, az emberekre és a barmokra, a mezőnek fáira és a földnek gyümölcseire, és égni fog, és el nem aluszik.
- 21** Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Égőáldozataitokat rakjátok a ti véres áldozataitokhoz, és egyetek húst!
- 22** Mert nem szóltam a ti atyáitokkal, és nem rendelkeztem velők, a mikor kihoztam őket Égyiptom földéről, az égőáldozat és véres áldozat felől;
- 23** Hanem ezekkel a szavakkal utasítottam őket, mondván: Hallgassatok az én szómra, és én Istenetekké leszek, ti pedig az én népemmé lesztek, és mind csak azon az úton járjatok, a melyre utasítottalak titeket, hogy jól legyen dolgotok!
- 24** De nem hallgattak, és fűlöket sem hajtották felém, hanem az ő gonosz szívök fásultságában a magok tanácsa szerint jártak, és háttal valának felém, és nem arczczal.
- 25** Attól a naptól fogva, a melyen kijöttek a ti atyáitok Égyiptom földéből e mai napig küldtem hozzátok minden én szolgálmat, a prófétákat napról-napra, szüntelen küldöttem;
- 26** De nem hallgattak reám, és fűlöket sem hajtották felém; hanem megkeményítették nyakukat, és gonoszabbul cselekedtek, mint az ő atyáik!
- 27** Ha elmondod nékik mind e szavakat, és nem hallgatnak reád, ha kiáltasz nékik, és nem felelnek néked:
- 28** Akkor ezt mondd nékik: Az a nép ez, a mely nem hallgat az Úrnak, az ő Istenének szavára, sem fenýtését fel nem veszi; elveszett a hűség; kiszaggattatott az ő szájokból.
- 29** Nyírd le hajadat és vesd el, és kezdj a hegyeken gyászéneket, mert útálja az Úr és elhagyja a nemzetséget, a melyre haragszik.
- 30** Mert gonoszt műveltek előttem Júdának fiai, azt mondja az Úr; útálatosságait bevitték abba a házba, a mely az én nevemről neveztetik, hogy megfertöztessék azt.
- 31** És felépítették a Tófet magaslatait, a mely a Ben-Hinnom völgyében van, hogy megégessék fiaikat és leányaikat a tűzben, a mit nem parancsoltam, és a mi gondolatomban sem volt.
- 32** Azért ímé eljönnek a napok, azt mondja az Úr, a mikor nem beszélnek többé a Tófetről,

sem a Ben-Hinnom völgyéről, hanem az öldöklés völgyéről; és temetkezni fognak Tófetben, és hely sem lesz elég.

³³ És e nép holtteste az ég madarainak és a mezei barmoknak lesz eledelökké, és nem lesz, a ki elriassza azokat!

³⁴ És megszüntetem Júda városaiban és Jeruzsálem utczáin az örömmel szavát és a vígasságnak szavát, a vőlegény szavát és a menyasszony szavát; mert elpusztul a föld!

FEJEZET 8

Abban az időben, azt mondja az Úr, kihányják majd Júda királyainak csontjait és az ő fejedelmeinek csontait, a papok csontjait és a próféták csontjait és Jeruzsálem lakosainak csontjait az ő sírjaikból;

² És kiterítik azokat a napra és a holdra és az égnek minden serege elé, amelyeket szerettek, és a melyeknek szolgáltak, és a melyek után jártak, és a melyeket kerestek, és a melyek előtt leborultak; nem szedetnek össze, el sem temettetnek, ganéjjá lesznek a föld színén!

³ És inkább választja a halált, mint az életet az egész maradék, mindazok, a kik megmaradtak a gonosz nemzetségből, mindazokon a helyeken; a hol megmaradtak, a hová kiűztem őket; azt mondja a Seregek Ura!

⁴ Ezt is mondjad nékik: Így szól az Úr: Úgy esnek-e el, hogy fel nem kelhetnek? Ha elfordulnak, nem fordulhatnak-e vissza?

⁵ Miért fordult el ez a nép, Jeruzsálem népe, örök elfordulással? A csalárdságnak adták magokat, visszafordulni nem akarnak.

⁶ Figyeltem és hallottam: nem igazán beszélnek, senki sincs, a ki megbánja az ő gonzságát, ezt mondván: Mit cselekedtem? Mindnyájan az ő futó-pályájokra térnek, mint a harczra rohanó ló.

⁷ Még az eszterág is tudja a maga rendelt idejét az égben, és a gerlicze, a fecske és daru is megtartják, hogy mikor kell elmenniök, de az én népem nem tudja az Úr ítéletét!

⁸ Hogyan mondhatjátok: Bölcssek vagyunk, és az Úr törvénye nálunk van? Bizony ímé hazugságra munkál az írástudók hazug tolla!

⁹ Megszégyenülnek a bölcssek, megrémülnek és megfogattatnak! Ímé, megvetették az Úr szavát; micsoda bölcsességök van tehát nékik?

¹⁰ Azért az ő feleségeiket idegeneknek adom, mezőiket hódítóknak; mert kicsinytől fogva nagyig mindnyájan nyereség után nyargalnak; a prófétától fogva a papig mindnyájan hamisságot üznek.

¹¹ És hazugsággal gyógyítgatják az én népem leányának romlását, mondván: Békesség, békesség, és nincs békesség!

¹² Szégyenkezniök kellene, hogy útalatosságot cselekedtek; de szégyenkezni nem szégyenkeznek, még pirulni sem tudnak: ezért elesnek majd az elesendőkkel; az ő megfenyíttetésök idején elhullanak, azt mondja az Úr.

¹³ Végképen véget vetek nékik, azt mondja az Úr! Nincs gerezd a szőlőtökén, nincs füge a fügefán, a levele is elhervadt; azt teszem azért, hogy tovavigyék őket.

¹⁴ Miért ülünk még? Gyűljetek össze, és menjünk be az erősített városokba, és hallgassunk ott; mert az Úr, a mi Istenünk hallgatásra juttatott minket, és mérges vizet adott innunk; mert vétkeztünk az Úr ellen!

¹⁵ Miért békességre várni, holott nincs semmi jó; gyógyító időre, holott ímé itt van az ijedelem.

- ¹⁶ Dántól fogva hallatszik az ő lovainak tüsszögése; méneinek nyerítő hangjától reng az egész föld; és eljönnek és megemésztik e földet és mindenét, a mije van, a várost és annak lakóit.
- ¹⁷ Mert ímé, én vipera-kígyókat bocsátok reátok, a melyek ellen nincsen varázslás, és megmarnak titeket, azt mondja az Úr!
- ¹⁸ Megnyugodhatom-é a nyomorúság felett? Szívem eleped én bennem!
- ¹⁹ Ímé, az én népem leányának kiáltó szava a messzi földről: Nincsen-é ott az Úr a Sionon? Nincsen-é azon az ő királya? Miért ingereltek fel engem az ő faragott bálványaikkal, az idegen semmiségekkel?
- ²⁰ Elmult az aratás, elvégződött a nyár, és mi nem szabadultunk meg!
- ²¹ Az én népem leányának romlása miatt megromlottam, szomorkodom, iszonyat fogott el engem!
- ²² Nincsen-é balzsamolaj Gileádban? Nincsen-é ott orvos? Miért nem gyógyíttatott meg az én népem leánya?

FEJEZET 9

Bárcsak a fejem vízzé változnék, a szemem pedig könnyhullatásnak kútfejévé, hogy éjjel-nappal sirathatnám az én népem leányának megöltjeit!

² Bárcsak pusztába vinne engem valaki, utasok szállóhelyére, hogy elhagyhatnám az én népemet, és eltávozhathatnám tőlök; mert mindnyájan paráznák, hitszegők gyülekezete!

³ Felvonták nyelvöket, mint kézívöket, hazugsággal és nem igazsággal hatalmasok e földön; mert gonoszságból gonoszságba futnak, engem pedig nem ismernek, azt mondja az Úr.

⁴ Mindenki őrizkedjék a barátjától, és egyetlen atyátokfiának se higgyetek, mert minden atyafi cselbe csal, és minden barát rágalmazva jár.

⁵ Egyik a másik ellen csúfoskodik, és nem szólnak igazat; nyelvöket hazug beszédre tanítják, elfáradtak a gonosztevésben.

⁶ A te lakásod az álnokság közepében van; az álnokság miatt nem akarnak tudni felőlem, ezt mondja az Úr.

⁷ Azért ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én megolvasztom őket, és megpróbálom őket, mert mit cselekedjem egyebet az én népem leánya miatt?

⁸ Sebző nyíl a nyelvök, álnokságot beszél; szájával békességesen szól barátjához, a szívében pedig lest hány.

⁹ Avagy ne fenýítsem-é meg őket ezekért? azt mondja az Úr; vajjon az efféle nemzetségen ne álljon-é bosszút a lelkem?

¹⁰ A hegyeken sírást és zokogást támasztok, és a pusztai ligetekben gyászéneket; mert kiégnek úgy, hogy senki se megy keresztül rajtok, és nem hallják a nyájak bégetését; az ég madaraitól fogva a barmokig minden elköltözik és elmenekül.

¹¹ Jeruzsálemet pedig köhalommá teszem, sakálok tanyájává, és Júda városait sivataggá változtatok, hogy lakatlan legyen.

¹² Kicsoda olyan bölcs férfiú, hogy értse ezeket, és a kihez az Úr szája szólt, hogy hirdesse azt, hogy miért vész el a föld, és ég ki, mint a pusztta, a melyen senki se menjen keresztül?

¹³ Monda továbbá az Úr: Mivelhogy elhagyták az én törvényemet, a melyet eléjük adtam, és nem hallgattak az én szómra, és nem jártak a szerint;

- ¹⁴ Hanem jártak az ő kevély szívök után és a Baálok után, a mikre atyáik tanították őket:
- ¹⁵ Azért, ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Ímé, én megégetem őket, ezt a népet, örömmel, és megítatom őket mérges vízzel.
- ¹⁶ És szétszórom őket a nemzetek között, a melyeket nem ismertek sem ők, sem atyáik, és utánok küldöm a fegyvert, a míg megsemmisítem őket.
- ¹⁷ Ezt mondja a Seregek Ura: Figyelmezzetek reá, és hívjátok a sirató asszonyokat, hogy jöjjenek el, és a bölcs asszonyokhoz is küldjétek, hogy jöjjenek el,
- ¹⁸ És siessenek és fogjanak síráshoz miattunk, és a mi szemeink is hullassanak könnyeket, és szempilláink vizet ömlesztessenek!
- ¹⁹ Mert a Sionról siralomnak szava hallatszik: Oh, hogy elpusztultunk! Igen megszégyenültünk, mert elhagyjuk e földet, mert széthányták lakhelyeinket!
- ²⁰ Bizony halljátok meg, ti asszonyok, az Úrnak szavát, és vegye be a ti fületek az ő szájának beszédét, és tanítsátok meg lányaitokat a sírásra, és egyik asszony a másikat a jajgatásra;
- ²¹ Mert feljött a halál a mi ablakainkra, bejött a mi palotáinkba, hogy kipusztítsa a gyermekeket az útról, az ifjakat az utcákról.
- ²² Szólj! ezt mondja az Úr, és az emberek holtteste hever, mint a ganéj a mezőn, és mint a kéve az arató után, és nincs, a ki összegyűjtse.
- ²³ Ezt mondja az Úr: Ne dicsekedjék a bölcs az ő bölcseségével, az erős se dicsekedjék az erejével, a gazdag se dicsekedjék gazdagságával;
- ²⁴ Hanem azzal dicsekedjék, a ki dicsekedik, hogy értelmes és ismer engem, hogy én vagyok az Úr, a ki kegyelmet, ítéletet és igazságot gyakorlok e földön; mert ezekben telik kedvem, azt mondja az Úr.
- ²⁵ Ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és megfenyíték minden körülmetéledett a körülmetéletlenekkel együtt:
- ²⁶ Égyiptomot és Júdat, Edomot és az Ammon fiait, Moábot és mindazokat, a kik nyírott üstökűek és a pusztában laknak; mert mindez a nemzet körülmetéletlen, és Izráelnek egész háza is körülmetéletlen szívű.

FEJEZET 10

Halljátok meg a szót, a mit az Úr szól néktek, Izráel háza!

- ² Ezt mondja az Úr: A pogányok útját el ne tanuljátok, és az égi jelektől ne féljétek, mert a pogányok félnek azoktól!
- ³ Mert a népek bálványai csupa hiábavalóság, hiszen az erdő fájából vágják azt; ács-mester kezei készítik bárdal.
- ⁴ Ezüsttel és arannyal megékesíti azt, szegekkel és pőrölyökkel megerősítik, hogy le ne essék.
- ⁵ Olyanok, mint az egyenes pálmafa, és nem beszélnek; viszik-hordják őket, mert mozdulni nem tudnak. Ne féljétek tőlök, mert nem tehetnek rosszat; de jót tenni se képesek!
- ⁶ Nincs hozzád hasonló, Uram! Nagy vagy és nagy a te neved a te hatalmadért!
- ⁷ Ki ne félne tőled, nemzetek királya? Bizony tiéd a tisztelet, mert a nemzetek minden bölcse közt és azok minden országában sincs hozzád hasonló!
- ⁸ Mind egyig balgatagok és bolondok; hiábavalóságokra tanít; fa az.
- ⁹ Társisból hozott lapított ezüst és Ofírból való arany; az ácsnak és az ötvös kezének

munkája; öltözetök kék és piros bíbor; mersterek munkája valahány.

¹⁰ De az Úr igaz Isten, élő Isten ő, és örökkévaló király; az ő haragja előtt reszket a föld, és a nemzetek nem szenvedhetik el az ő felindulását.

¹¹ (Mondjátok meg hát nékik: Az istenek, a kik az eget és földet nem alkották, el fognak veszni e földről és az ég alól!)

¹² Ő teremtette a földet az ő erejével, ő alkotta a világot az ő bölcseségével, és ő terjesztette ki az egeket az ő értelmével.

¹³ Szavára víz-zúgás támad az égben, és felhők emelkednek fel a föld határaitól; villámlásokat készít az esőnek, és kihozza a szelet az ő rejtkehelyéből.

¹⁴ Minden ember bolondná lett, tudomány nélkül, minden ötvös megszégyenül az ő öntött képével, mert hazugság az ő öntése, és nincsen azokban lélek.

¹⁵ Hiábavalók azok, nevetségre való munka, elvesznek az ő megfenyítettésök idején!

¹⁶ Nem ilyen a Jákób része, mint ezek; mert a mindenség alkotója ő, és Izráel az ő örökségének pálczája; Seregek Ura az ő neve!

¹⁷ Gyűjtsd össze a földről a te árúdat, a ki erősített városban lakozol!

¹⁸ Mert ezt mondja az Úr: Ímé, én elvetem ezúttal e föld lakosait, és megsanyargatom őket, hogy megtaláljanak.

¹⁹ Jaj nékem az én romlásom miatt, gyógyíthatatlan az én sebem! De azt mondom mégis: Bizony ilyen az én vereségem, és szenvedem azt!

²⁰ Sátorom elpusztított, köteleim mind elszakadoztak, fiaim elszakadtak tőlem és oda vannak ők; nincs többé, a ki kifeszítse sátoromat, és felvonja kárpitjaimat!

²¹ Mert oktanok voltak a pásztorok, és nem keresték az Urat; ezért nem lettek szerencsésekké, és minden nyájuk szétszóratott.

²² A hír hangja ímé megjött, és nagy zúgás kél észak földe felől, hogy pusztává tegyék Júdának városait, és sakálok tanyájává.

²³ Tudom Uram, hogy az embernek nincs hatalmában az ő útja, és egyetlen járókelő sem teheti, hogy irányozza a maga lépését!

²⁴ Fenyíts meg engem, Uram, de mértékkel, nem haragodban, hogy szét ne morzsolj engem!

²⁵ Önts ki haragodat ama nemzetekre, a melyek nem ismernek téged, és ama nemzetségekre, a melyek nem hívják segítségül a te nevedet; mert megették Jákóbot, bizony megették őt, és elemésztették őt, és lakóhelyét elpusztították!

FEJEZET 11

Az a beszéd, a melyet az Úr beszélt Jeremiásnak, mondván:

² Halljátok meg e szövetség igéit, és beszéljétek el Júda férfiainak és Jeruzsálem lakosainak!

³ Ezt mondjad azért nékik: Így szól az Úr, Izráelnek Istene: Átkozott mindenki, a ki meg nem hallja e szövetségnek igéit,

⁴ A melyet akkor parancsoltam a ti atyáitoknak, a mikor kihoztam őket Égyiptom földéről, a vaskemenczéből, mondván: Halljátok meg az én szómat, és cselekedjétek mindazokat, a miket én parancsolok néktek, és népemmé lesztek, és pedig Istenetekké leszek néktek;

⁵ Hogy beteljesítsem az esküvést, a melylyel megesküdtem a ti atyáitoknak, hogy nékik adom a téjjel és mézzel folyó földet, a mint most van ez! És felelék, és mondám: Ámen, Uram!

- ⁶ És monda az Úr nékem: Kiáltsd mindez ígéket Júda városaiban és Jeruzsálem utczáin, mondván: Halljátok e szövetség ígét, és cselekedjétek azokat!
- ⁷ Mert kérve kértem a ti atyáitokat, a mikor felhoztam őket Égyiptom földéről, mind e napig, szünetlenül kérvén és mondván: Halljátok meg az én szómat!
- ⁸ De nem hallották, még fülöket sem hajtották arra, hanem ment kiki az ő gonosz szívének hamissága után, és rájuk szabtam e szövetségnek minden ígét, a melyeket azért parancsoltam, hogy megcselekedjék, de nem cselekedték.
- ⁹ És monda az Úr nékem: Pártütés van Júda a férfiai és Jeruzsálem lakosai között.
- ¹⁰ Visszatértek az ő atyáiknak előbbi bűneire, a kik nem akarták hallani az én ígéimet, és ők magok is idegen istenek után járnak, hogy azoknak szolgáljanak. Izráel háza és Júda háza megszegte az én szövetségemet, a melyet az ő atyáikkal kötöttem.
- ¹¹ Azért ezt mondja az Úr: Ímé, én veszedelmet hozok reájok, a melyből ki nem menekülhetnek, és kiáltanak majd én hozzám, de nem hallgatom meg őket.
- ¹² És elmennek Júda városai és Jeruzsálem lakosai, és kiáltanak az istenekhez, a kiknek ők áldozni szoktak, de azok nem oltalmazzák meg őket az ő nyomorúságok idején.
- ¹³ Mert városaidnak száma szerint voltak néked isteneid, oh Júda, és Jeruzsálem utczáinak száma szerint készítettétek a gyalázatnak oltárait, az oltárokat, hogy áldozatok a Baálnak!
- ¹⁴ Te azért ne esdekelj e népért, és egy kiáltó és esdeklő szót se ejts érettök, mert én meg nem hallgatom őket, mikor kiáltanak majd hozzám az ő nyomorúságuk miatt.
- ¹⁵ Mi köze az én kedveltemnek az én házamhoz? Temérdek istentelenséget cselekedtél; a szent húst abbahagytad; mikor gonoszságban vagy, akkor örvendezel.
- ¹⁶ Lombos, szép formás gyümölcsű olajfa nevet adott néked az Úr. Nagy vihar morájánál tüzet gyújtja rajta, és leromlottak az ágai.
- ¹⁷ A Seregek Ura, a ki plántált téged, rosszat végzett felőled Izráel házának és Júda házának rosszasága miatt, a mit elkövettek magokban, hogy engemet haragra ingereljenek, áldozván a Baálnak.
- ¹⁸ Az Úr tudtul adta nékem, és én tudtam; te láttattad meg velem az ő cselekedeteiket is!
- ¹⁹ Én pedig olyan valék, mint a mészárszékre hurczolt szelíd bárány, és nem tudtam, hogy terveket szőttek ellenem, mondván: Pusztítsuk el e fát gyümölcsével együtt; irtsuk ki ezt az élők földéből, hogy még a nevét se emlegessék többé!
- ²⁰ És oh Seregek Ura, igaz bíró, veséknék és szívnek vizsgálója: hadd lássam a te bosszúállásodat rajtok, mert néked jelentettem meg az én ügyemet!
- ²¹ Azért ezt mondja az Úr az Anatóthbeli embereknek, a kik életedre törnek és ezt mondják: Ne prófétálj az Úr nevében, hogy meg ne halj a mi kezünk által!
- ²² Azért ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én megfenyítem őket; az ifjak fegyver által halnak meg, fiaik és leányaik pedig meghalnak éhen.
- ²³ És senki sem marad meg közülök, hogyha veszedelmet hozok az Anatóthbeli emberekre, az ő büntetésök esztendejét.

FEJEZET 12

Igaz vagy Uram, hogyha perlek is veled; éppen azért hadd beszélhessek veled peres kérdésekről! Miért szerencsés az istentelenek útja? Miért vannak békességben mindnyájan a hűtlenkedők?

- ² Beplántáld őket, meg is gyökereznek; felnevekednek, gyümölcsöt is teremnek; közel

vagy te az ő szájokhoz, de távol vagy az ő szívöktől!

³ Engem pedig ismersz te, Uram! látsz engem, és megvizsgáltad irántad való érzésemet: szakítsd külön őket, mint a mészárszékre való juhokat, és készítsd őket a megölésnek napjára!

⁴ Meddig gyászoljon a föld, és meddig száradjon el minden fű a mezőn? A benne lakók gonoszsága miatt pusztul el barom és madár; mert azt mondják: Nem látja meg a mi végünket!

⁵ Hogyha gyalogokkal futsz, és elfárasztanak téged: mimódon versenyezhetnél a lovakkal? És ha csak békességes földön vagy bátorságban: ugyan mit cselekednél a Jordán hullámai között?

⁶ Bizony még a te atyádfiai és a te atyádnak háznépe is: ők is hűtlenül bántak veled; ők is tele torokkal kiabáltak utánad! Ne higgy nekik, még ha szépen beszélgetnek is veled!

⁷ Elhagytam házamat; ellöktem örökségemet, ellenségének kezébe adtam azt, a kit lelke szeret.

⁸ Az én örökségem olyanná lett hozzám, mint az oroszlán az erdőben; ordítva támadt ellenem; ezért gyűlölöm őt.

⁹ Tarka madár-é az én örökségem nékem? Nem gyűlnek-é ellene madarak mindenfelől? Jöjjetek, seregeljete össze mind ti mezei vadak; siessetek az evésre!

¹⁰ Sok pásztor pusztította az én szőlőmet, taposta az én osztályrészemet; az én drága örökségemet sivatag pusztává tették!

¹¹ Pusztává tették, felém sír, mint pusztá! Elpusztították az egész föld, mert nincs senki, a ki eszére térjen.

¹² A pusztában lévő minden magaslatra pusztítók érkeznek, mert az Úr fegyvere emészt a föld egyik szélétől a föld másik széléig; senkinek sem lesz békessége.

¹³ Búzáat vetettek és tövist aratnak; fáradnak, de nem boldogulnak, és szégyent vallotok a ti jövedelmekkel az Úr haragjának búsulása miatt.

¹⁴ Ezt mondja az Úr minden én gonosz szomszédom felől, a kik hozzányúlnak az én örökségemhez, a melyet örökségül adtam az én népemnek, Izráelnek: Ímé, én kigyomlálom őket az ő földükből, és Júda házát is kigyomlálom közülök!

¹⁵ És azután, ha majd kigyomlálom őket, ismét könyörülök rajtok, és visszahozom őket, kit-kit az ő örökségébe, és kit-kit az ő földére.

¹⁶ És ha megtanulják az én népemnek utait, és az én nevemre esküsznek ilyen módon: Él az Úr! a mint megtanították népemet megesküdni a Baálra: akkor felépülnek majd népem között.

¹⁷ Ha pedig nem hallgatnak meg, akkor bizony kigyomlálom azt a népet, és elvesztem, azt mondja az Úr.

FEJEZET 13

Ezt mondá az Úr nékem: Menj el, és vásárolj magadnak lenövet, és illeszd azt a derekadra, de vízbe ne vidd be azt!

² És megvásároltam az övet, a mint az Úr rendelte vala, és derekamra illesztém.

³ És másodszor szól vala az Úr hozzám, mondván:

⁴ Vedd az övet, a melyet vásároltál, a mely a derekadon van, és kelj fel, és menj az Eufrateshez, és rejtsd el azt ott a kőszikla hasadékaiban.

⁵ És elmenék, és elrejtém azt az Eufratesnél, a mint megparancsolta nékem az Úr.

⁶ Sok nap múlva pedig újra monda nékem az Úr: Kelj fel, menj az Eufrateshez, és vedd el onnan az övet, a mely felől parancsoltam, hogy ott rejtse el.

⁷ És elmenék az Eufrateshez, és kiásám, és kivevém arról a helyről az övet, a hová elrejtettem azt, és ímé, az öv rothadt vala, egészen hasznavehetetlen.

⁸ És szóla az Úr nékem, mondván:

⁹ Ezt mondja az Úr: Így rothasztom meg a Júda kevélységét, és a nagy Jeruzsálem kevélységét.

¹⁰ Ez a gonosz nép, a mely nem akar hallgatni az én beszédeimre, a mely a maga szívének hamisságában jár, és jár idegen istenek után, hogy azoknak szolgáljon, és azokat imádja: olyanná lesz majd, mint ez az öv, a mely egészen hasznavehetetlen.

¹¹ Mert a miként derekára kapcsolja a férfi az övet; akként kapcsoltam magamhoz Izráelnek egész házát és Júdának egész házát, azt mondja az Úr, hogy legyenek az én népemmé, az én nevemre, dicséretemre és tisztességemre, de nem engedelmeskedtek.

¹² Ilyen szókkal szólj azért nékik: Ezt mondja az Úr, Izráelnek Istene: Minden tömlőt meg kell tölteni borral! És azt mondják néked: Avagy nem tudjuk-é jól, hogy minden tömlőt borral kell megtölteni?

¹³ Te pedig azt mondd nékik: Ezt mondja az Úr: Ímé betöltöm e földnek minden lakosát, és a királyokat, a kik Dávid trónján ülnek, és a papokat, a prófétákat, és Jeruzsálemnek minden lakosát részegséggel;

¹⁴ És összeütöm őket, egyiket a másikhoz, az atyákat és a fiakat együtt, azt mondja az Úr; nem kegyelmezek meg, és nem kedvezek, és nem leszek irgalmas, hogy el ne veszítsem őket!

¹⁵ Hallgassatok és figyelmezzetek; ne fuvalkodjatok fel, mert az Úr szólott!

¹⁶ Dicsőítsétek az Urat, a ti Isteneteket, mielőtt setétséget szerezne, és mielőtt megütnétek lábaitokat a setét hegyekben; mert világosságot vártok, és halál árnyékává változtatja azt, és sűrű homálylyá fordítja!

¹⁷ Ha pedig nem hallgatjátok ezt: sírni fog az én lelkem a rejtekhelyeken a ti kevélységtek miatt, és zokogva zokog; a szemem pedig könyeket hullat, mert az Úr népe fogságba vitetik.

¹⁸ Mondd meg a királynak és a királynéasszonynak: Alázzátok meg magatokat, és üljeteك veszteg, mert leesik fejetekről a ti dicsőségtek koronája!

¹⁹ A dél felől való városok bezároltatnak, és nem lesz, a ki megnyissa azokat; fogságra vitetik Júda egészen, fogságra vitetik mindenestül!

²⁰ Emeljétek fel szemeiteket, és nézzétek azokat, a kik északról jönnek! Hol van a nyáj, a mely néked adatott, a te dicsőségednek juhnyája?

²¹ Mit mondasz, hogy ha megfenyít téged? Hiszen te oktattad őket magad ellen, fejedelmekké tetted fejedet! A fájdalmaK nem környékeznek-é még téged, mint a szülőasszonyt?

²² És ha azt mondod a te szívedben: Miért következnének ezek reám? A te hamisságod sokaságáért takartatik fel a te ruhád, és lesznek mezítelenekké a te sarkaid.

²³ Elváltoztathatja-é bőrét a szerecsen, és a párducz az ő foltosságát? Úgy ti is cselekedhettek jót, a kik megszoktátok a gonoszt.

²⁴ Azért szétszórom őket, a mint hánya-veti a pozdorját a pusztának szele.

²⁵ Ez a te sorsod, a te kimért részed én tőlem, ezt mondja az Úr, a ki elfelejtkeztél én rólam, és hittél a hazugságnak.

²⁶ Azért én is arczodra borítom fel a te ruhádat, hogy látható legyen a te gyalázatod!

²⁷ A te paráznaságaidat és nyihogásaidat bujálkodásodnak undokságát: a halmokon, a mezőn láttam a te útálatosságaidat. Jaj néked Jeruzsálem! Nem leszel tiszta ezután se? Meddig még?

FEJEZET 14

Az Úrnak szava, a mit Jeremiásnak szólt a szárazság felől:

² Gyászol Júda, és kapui roskadoznak; szomorkodnak a földön, és Jeruzsálem kiáltása felszáll.

³ Fejedelmeik is kiküldik gyermekeiket vízért: elmennek a kútakig, nem találnak vizet; visszatérnek üres edényekkel; szégyenkeznek és pironkodnak, és befedik fejüket.

⁴ A föld miatt, a mely retteg, mert nem esett eső a földön, szégyenkeznek a szántóvetők, és befedik fejüket.

⁵ Még a szarvas-üsző is megellik a mezőn, és ott hagyja fiát, mert nincsen fű.

⁶ A vadszamarak pedig a sziklához állanak, levegő után kapkodnak, mint a tengeri szörnyek, szemeik eltikkadnak, mert nincs fű.

⁷ Ha bűneink ellenünk tanúskodnak: cselekedjél Uram a te nevedért, mert temérdek a mi törvénszegésünk; vétkeztünk ellened!

⁸ Izráel reménysége, megszabadítója a nyomorúság idején! Miért vagy e földön úgy, mint valami jövevény és mint valami utas, a ki éjjeli szállásra tér be?

⁹ Miért vagy olyan, mint a megriasztott férfi; mint a vitéz, a ki nem tud segíteni? Hiszen te közöttünk vagy, Uram, és mi a te nevedről neveztetünk; ne hagyd el minket!

¹⁰ Ezt mondja az Úr e népnek: Úgy szerettek ide-oda futkározni, lábaikat meg nem tartóztatták! Azért az Úr nem kedvelte őket. Most megemlékezik az ő bűnökről, és vétkeikért megfenyíti őket.

¹¹ És mondá nékem az Úr: Ne könyörögj e népért, az ő javára.

¹² Mikor böjtölnek, én meg nem hallgatom kiáltásukat, és ha égőáldozatot vagy ételáldozatot készítenek, nem lesznek kedvesek előttem; sőt fegyverrel, éhséggel és döghalállal irtom ki őket.

¹³ És mondék: Ah, Uram Isten! Hiszen a próféták mondják vala nékik: Fegyvert nem láttok, éhség sem lesz rajtatok, sőt állandó békességet adok néktek ezen a helyen.

¹⁴ És monda az Úr nékem: Hazugságot prófétálnak a próféták az én nevemben; nem küldtem őket, nem parancsoltam nékik, nem is beszéltem velök; hazug látomást, varázslást, hiábavalóságot és szívbeli csalárdságot jövendölnek néktek.

¹⁵ Azért ezt mondja az Úr a próféták felől, a kik az én nevemben prófétálnak, holott én nem küldtem őket és mégis azt mondják: fegyver és éhség nem lesz e földön: Fegyver és éhség miatt vesznek el azok a próféták!

¹⁶ A nép pedig, a melynek ők prófétálnak, ott hever majd Jeruzsálem utcáin az éhség és a fegyver miatt, és nem lesz, a ki eltemesse őket, őket és feleségeiket, fiaikat és leányaikat; így zúdítom rájuk gonoszságukat!

¹⁷ Azért e szavakat mondjad nékik: Szemeim könnyeket hullatnak éjjel és nappal, és nem szűnnek meg; mert nagy rontással rontatott meg a szűz, az én népemnek leánya, igen fájdalmas vereséggel.

¹⁸ Ha kimegyek a mezőre, hát ímé fegyver által levágottak; ha bemegyek a városba, hát ímé éhség miatt elepedtek vannak ott! Bizony próféta is, pap is olyan földre költöznek, a melyet nem ismernek!

19 Egészen elvetetted-é Júdat, avagy a Siont útálja-é lelked? miért vertél úgy meg, hogy semmi orvosságunk se legyen? Békességet vártunk, de nincs semmi jó; és gyógyulásnak idejét, de ímé, itt van a rettegés!

20 Ismerjük Uram a mi gonoszságainkat, atyáink bűnét; bizony vétkeztünk ellened!

21 Ne vesd meg a te nevedért; ne gyalázd meg a te dicsőségednek székét! Emlékezzél; ne rontsd meg a te velünk való szövetségedet!

22 Vannak-é a pogányok bálványai között, a kik esőt adhatnak? És ad-é záporokat az ég? Avagy nem te vagy-é a mi Urunk Istenünk, és nem benned kell-é bízunk, hiszen te cselekedted mindezt!

FEJEZET 15

És monda az Úr nékem: Ha Mózes és Sámuel állanának is előttem, nem hajolna lelkem e néphez; küldd ki az orczám elől, hadd menjenek!

2 Ha pedig ezt mondják néked: Hová menjünk? ezt mondd nekik: Így szól az Úr: A ki halálra való, halálra; a ki fegyverre való, fegyverre; a ki éhségre való, éhségre, és a ki fogságra való, fogságra.

3 Mert négyfélével támadok reájok, ezt mondja az Úr: Fegyverrel, hogy gyilkoljon, kutyákkal, hogy tépjenek, az ég madaraival és a mezei vadakkal, hogy egyenek és pusztítsanak.

4 Bújdósókká teszem őket e földnek minden országában Manasséért, Ezékiásnak, Júda királyának fiáért, azok miatt, a miket ő Jeruzsálemben cselekedett.

5 Mert ki könyörül meg rajtad Jeruzsálem, és ki vigasztal meg téged, és ki mozdul meg, hogy kérdezze: jól vagy-é?

6 Te elhagytál engem, azt mondja az Úr, másfelé jártál; azért kinyújtom kezemet ellened, és elvesztelek téged; belefáradtam a szánakozásba!

7 Elszórom őket szórólapáttal e földnek kapuibán; gyermektelenné teszem, elvesztem az én népemet; nem tértek vissza útjaikról.

8 Özvegyei számosabbak lesznek a tenger fövenyénél; pusztítót viszek reájok, az ifjúság anyjára délben; bocsátok reája nagy hirtelen észvesztést és rettentéseket.

9 Elsenyved, a ki hét fiút szül; kileheli lelkét; lehanyatlik az ő napja, mikor még nappal volna; megszégyenül és pironkodik; a maradékaikat pedig fegyverre vetem az ő ellenségeik előtt, azt mondja az Úr!

10 Jaj nékem, anyám, mert versengés férfiává és az egész föld ellen perlekedő férfiúvá szültél engemet! Nem adtam kölcsönt és nékem sem adtak kölcsönt: mégis mindnyájan szidalmaznak engem!

11 Monda az Úr: Avagy nem jóra tartalak-é meg téged? Avagy nem azt teszem-é, hogy ellenséged a baj idején és nyomorúság idején kérni fog téged?

12 Vajjon eltöri-é a vas az északi vasat és rezet?

13 Vagyonodat és kincseidet rablónak adom, nem pénzért, hanem a te mindenféle vétkedért, minden határodban.

14 És elvitetlek ellenségeiddel olyan földre, a melyet nem ismersz, mert haragomnak tüze felgerjedd, lángra gyúlt ellenetek!

15 Te tudod, Uram! Emlékezzél meg rólam és tekints reám, és állj bosszút értem üldözőimen; a te haragodnak halogatásaival ne ejts el engem; tudd meg, hogy éretted szenvedek gyalázatot!

- 16** Ha szavaidat hallattad, én élveztem azokat; a te szavaid örömömre váltak nékem és szívemnek vígasságára; mert a te nevedről neveztetem oh Uram, Seregeknek Istene!
- 17** Nem ültem a nevetgélők gyülekezetében, és nem ujjongtam velök; a te hatalmad miatt egyedül ültem, mert bosszúsággal töltöttél el engem.
- 18** Miért lett szünetlenné az én fájdalmam, és halálossá, gyógyíthatatlanná az én sebem? Olyanná lettél nékem, mint a bizonytalan vizű, csalóka patak!
- 19** Azért ezt mondja az Úr: Ha megtérsz, én is visszatérítelek téged, előttem állasz; és ha elválasztod a jót a hitványtól, olyanná leszel, mint az én szájam. Ők térjenek meg te hozzád, de te ne térj ő hozzájuk!
- 20** És e nép ellen erős érczbástyává teszek téged, és viaskodnak ellened, de nem győzhetnek meg téged, mert én veled vagyok, hogy megvédjelek és megszabadítsalak téged, azt mondja az Úr!
- 21** És megszabadítlak téged a gonoszok kezeiből, és kimentelek téged a hatalmaskodók markából.

FEJEZET 16

Majd szóla az Úr nékem, mondván:

- 2** Ne végy magadnak feleséget, és ne legyenek néked fiaid és leányaid ezen a helyen!
- 3** Mert ezt mondja az Úr a fiak felől és leányok felől, a kik ezen a helyen születnek, és anyjaik felől, a kik szülik őket, és atyjaik felől, a kik nemzették őket e földön:
- 4** Keserves halállal halnak meg, nem sirattatnak el és el sem temettetnek; ganéjjá lesznek a föld színén, s fegyver és éhség miatt pusztulnak el, és az ő holttestök az ég madarainak és a mezei vadaknak lesznek eledelül.
- 5** Mert ezt mondja az Úr: Ne menj be gyászoló házba, se sírni ne menj, se ne vigasztald őket; mert megvontam e néptől az én békességemet, azt mondja az Úr: az irgalmasságot és kegyelmet.
- 6** És meghalnak nagyok és kicsinyek e földön; el sem temetik, meg sem siratják őket, sem össze nem metélik magokat, sem hajokat ki nem tépik érettök.
- 7** Kenyeret sem törnek nekik a gyászoláskor, hogy vigasztalják őket a meghaltért; a vigasztalás poharával sem itatják őket az ő atyjokért és anyjokért.
- 8** A lakodalmas házba se menj be, hogy leülj velök enni és inni.
- 9** Mert azt mondja a Seregek Ura, Izráelnek Istene: Ímé, én megszüntetem e helyen, a ti szemeitek előtt, a ti napjaitokban a vigasságnak szavát és az örömnek szavát, a vőlegénynek szavát és a menyasszonynak szavát.
- 10** És hogyha tudtára adod e népnek mind e határozatokat, és ezt mondják néked: Miért határozta az Úr ellenünk mindezt a nagy gonoszt; és micsoda a mi bűnünk és micsoda a mi vétünk, a melylyel vétkeztünk az Úr ellen, a mi Istenünk ellen?
- 11** Akkor ezt mondd nekik: Azért, mert elhagytak engem a ti atyáitok, azt mondja az Úr, és idegen istenek után jártak, és azoknak szolgáltak és azokat imádták, engem pedig elhagytak, és az én törvényemet meg nem tartották.
- 12** És ti gonoszabbul cselekedtetek, mint atyáitok; mert ímé, ti mindnyájan a ti gonosz szívetek hamisságát követitek, nem hallgatva reám.
- 13** Azért kivetlek titeket e földből arra a földre, a melyet sem ti nem ismertek, sem a ti atyáitok, és ott szolgáltok majd idegen isteneknek nappal és éjjel; mivelhogy nem könyörülök rajtatok.

- 14** Azért ímé, eljönnek a napok, ezt mondja az Úr, a mikor nem mondják többé; Él az Úr, a ki felhozta Izráel fiait Égyiptom földéről;
- 15** Hanem ezt: Él az Úr, a ki felhozta Izráel fiait északnak földéről és mindama földekről, a melyekbe elszórta őket! Mert visszaviszem őket az ő földjükre, a melyet az ő atyáiknak adtam.
- 16** Ímé én sok halász után küldök, ezt mondja az Úr, hogy halászszaak ki őket; azután pedig elküldök sok vadász után, hogy vadászszaak ki őket minden hegyből, minden halomból és a sziklák hasadékaiból is.
- 17** Mert szemmel tartom minden útjokat; nem rejtőzhettek el orczám elől, és nincsen elfedve az ő bűnök szemeim elől.
- 18** Előbb azonban megfizetek nékik az ő bűneikért és vétkeikért kétszeresen, mert megszenteltelenítették az én földemet az ő útálatosságaiknak holttestével, és betöltötték az én örökségemet az ő fertelmességeikkel.
- 19** Oh Uram, én erősségem, én bástyám és én menedékem a nyomorúság idején! Hozzád jönnek majd a nemzetek a föld határaitól, és ezt mondják: Bizony hamis isteneket bírtak a mi atyáink és hiábavalókat, mert nincs köztük segíteni tudó.
- 20** Csinálhat-e az ember magának isteneket? Hiszen azok nem istenek!
- 21** Azért ímé, megismertetem velök ez úttal, megismertetem velök az én kezemet és hatalmamot, és megtudják, hogy az Úr az én nevem.

FEJEZET 17

A Júda vétke vas tollal, gyémánt hegygyel van felírva; fel van vésve szívök táblájára és oltáraik szarvaira,

- 2** Mivelhogy megemlékeznek fiaik az ő oltáraikról, Aséra bálványaikról a zöld fák mellett és a magas halmokon.
- 3** Oh én hegyem a síkon! Vagyonodat, minden kincsedet prédává teszem a te magaslataidért, minden határodban való vétkeidért.
- 4** És elszakíttatol, és pedig magad által, a te örökségedtől, a melyet én adtam néked, és szolgáltatni fogom veled a te ellenségeidet olyan földön, a melyet nem ismersz; mert tűzre lobbantottatok haragomat, örökké égni fog.
- 5** Ezt mondja az Úr: Átkozott az a férfi, a ki emberben bízik és testbe helyezi erejét, az Úrtól pedig eltávozott az ő szíve!
- 6** Mert olyanná lesz, mint a hangafa a pusztában, és nem látja, hogy jó következik, hanem szárazságban lakik a sivatagban, a sovány és lakhatatlan földön.
- 7** Áldott az a férfi, a ki az Úrban bízik, és a kinek bizodalma az Úr;
- 8** Mert olyanná lesz, mint a víz mellé ültetett fa, a mely a folyó felé bocsátja gyökereit, és nem fél, ha hőség következik és a levele zöld marad; és a száraz esztendőben nem retteg, sem a gyümölcsözéstől meg nem szűnik.
- 9** Csalárdabb a szív mindennél, és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt?
- 10** Én, az Úr vagyok az, a ki a szívet fürkészem és a veséket vizsgálom, hogy megfizessek kinek-kinek az ő útai szerint és cselekedeteinek gyümölcse szerint.
- 11** Mint a fogoly madár, mely fiaikat gyűjt, melyeket nem ő költött, olyan, a ki gazdagságot gyűjt, de nem igazán; az ő napjainak felén elhagyja azt, a halálakor pedig bolonddá lesz.
- 12** Óh dicsőség trónja, kezdettől fogva magasságos, szentségünknek helye.
- 13** Izráelnek reménység, oh Uram! A kik elhagynak téged, mind megszégyenülnek! A kik

elpártolnak tőlem, a porba iratnak be, mert elhagyták az élő vizeknek kútfejét, az Urat!

14 Gyógyíts meg engem Uram, hogy meggyógyuljak, szabadíts meg engem, hogy megszabaduljak, mert te vagy az én dicsekvedésem!

15 Ímé, ők azt mondják nékem: Hol van az Úr szózata? Most jöjjön el.

16 De én nem siettem elhagyni a te útaidnak követését, sem gonosz napot nem kívántam, te tudod; a mi ajkaimon jött ki, nyilvánvaló volt előtted.

17 Ne légy nékem rettentésemre: reménységem vagy te a háborúság napján!

18 Szégyenüljenek meg, a kik üldöznek engem, de ne én szégyenüljek meg; ők rettegjenek és ne én rettegjek; hozz reájok háborúság napját, és kétszeres zúzással zúzd össze őket!

19 Ezt mondá nékem az Úr: Menj és állj meg a nép fiainak kapujában, a melyen bemennek és a melyen kijönnek Júdának királyai, és Jeruzsálemnek is minden kapujában!

20 És ezt mondd nekik: Halljátok meg az Úrnak szavát Júdának királyai és egész Júda és Jeruzsálemnek minden lakosa, a kik bejártok e kapukon!

21 Ezt mondja az Úr: Vigyázzatok a ti lelketekre, és ne hordjatok terhet szombat-napon, se Jeruzsálem kapuin be ne vigyetek!

22 Házaitokból se vigyetek ki terhet szombat-napon, és semmi munkát ne végezzetek, hanem szenteljétek meg a szombat-napot, úgy a mint atyáitoknak megparancsoltam!

23 De ők nem hallgattak, és fülöket sem hajtották rá, hanem megkeményítették nyakokat, hogy ne halljanak, és az oktatást be ne vehessék.

24 Pedig ha szívesen hallgattok reám, ezt mondja az Úr, és nem visztek be terhet e város kapuin szombat-napon, és megszentelitek a szombat-napot, úgy hogy semmi dolgot nem végeztek azon:

25 Akkor e város kapuin királyok és fejedelmek fognak bevonulni, a kik a Dávid székén ülnek, szekereken és lovakon járnak, mind magok, mind fejedelmeik, Júdának férfiai és Jeruzsálemnek lakosai, és e városban lakni fognak mindörökké.

26 És bejönek Júda városaiból, Jeruzsálem környékéről, Benjámin földéről, a lapályról, a hegyről és dél felől, hozván égőáldozatot, véres áldozatot, ételáldozatot és temjént, és hozván hálaáldozatot az Úrnak házába.

27 Ha pedig nem hallgattok reám, hogy megszenteljétek a szombat-napot, és hogy ne hordjatok terhet és ne jöjjetek be Jeruzsálem kapuin szombat-napon: tüzet gerjesztek az ő kapuiban, és megemészti Jeruzsálem palotáit, és nem lesz eloltható.

FEJEZET 18

Az a beszéd, a melyet az Úr beszélt Jeremiásnak, mondván:

2 Kelj fel és menj le a fazekasnak házába, és ott közlöm veled az én beszédeimet!

3 Lemenék azért a fazekas házába, és ímé ő edényt készít vala a korongon.

4 És elromla az edény, a melyet ő készít vala és a mely mint agyag volt a fazekas kezében, és azonnal más edényt készíté belőle, a mint a fazekas jobbnak látta megkészíteni.

5 És szóla az Úr nékem, mondván:

6 Vajjon nem cselekedtem-é veletek úgy, mint ez a fazekas, oh Izráel háza? ezt mondja az Úr. Ímé, mint az agyag a fazekas kezében, olyanok vagytok ti az én kezemben, oh Izráel háza!

- ⁷ Hogyha szólok egy nép ellen és ország ellen, hogy kigyomlálom, megrontom és elvesztem:
- ⁸ De megtér az a nép az ő gonoszságából, a mely ellen szólottam: én is megbánom a gonoszt, a melyet rajta véghezvinni gondoltam.
- ⁹ És hogyha szólok a nép felől és ország felől, hogy felépítem, beültetem;
- ¹⁰ De a gonoszt cselekszi előttem, és nem hallgat az én szómra: akkor megbánom a jót, a melylyel vele jót tenni akartam.
- ¹¹ Most azért beszélj csak a Júda férfiaival és Jeruzsálem lakosaival, mondván: Ezt mondja az Úr: Ímé, én veszedelmet készítek ellenetek és tervet tervezek ellenetek! Nosza, térjete meg, kiki a maga gonosz útáról, és jobbítsátok meg útaitokat és cselekedeteiteket!
- ¹² Ők pedig azt mondják: Hagyd el! Mert mi a magunk gondolatai után megyünk, és mindnyájan a mi gonosz szívünk hamisságát cselekedjük.
- ¹³ Azért ezt mondja az Úr: Kérdezzétek csak meg a népeket: kicsoda hallott vala ilyeneket? Igen útalatosan cselekedett Izráel leánya!
- ¹⁴ Elhagyja-e a mezőség szikláját a Libanon hava? Vajjon kiszáríthatók-e a felfakadó, csörgedező, hullámozó vizek?
- ¹⁵ Ám az én népem elfeledkezett rólam; a hiábavalónak áldozik; elcsábították őket az ő útairól, az ősrégi nyomról, hogy ösvényeken, járatlan úton járjanak;
- ¹⁶ Hogy pusztasággá tegyem földjüket, örökös csúfsággá, hogy a ki átmegy rajta, elálmélkodjék és fejét csóválja.
- ¹⁷ Mint keleti szél szórom szét őket az ellenség előtt, háttal és nem arczczal nézek reájok az ő pusztulásuk napján.
- ¹⁸ Ők pedig mondák: Jertek és tervezzünk terveket Jeremiás ellen, mert nem vesz el a törvény a paptól, sem a tanács a bölcstől, sem az ige a prófétától! Jertek el és verjük meg őt nyelvvel, és ne hallgassunk egy szavára sem!
- ¹⁹ Figyelmezz reám Uram, és az én pereseimnek szavát is halld meg!
- ²⁰ Hát rosszal fizetnek-e a jóért, hogy ők vermet ásnak nékem? Emlékezzél! Előtted álltam, hogy javokra beszéljek, hogy elfordítsam rólok haragodat.
- ²¹ Azért juttasd fiaikat éhségre és hányd őket fegyver hegyére, hogy legyenek az ő asszonyaik magtalanokká és özvegyekké; férjeik pedig legyenek halál martalékává, ifjaikat fegyver verje le a harczon.
- ²² Kiáltás hallattassék házaikból, mikor sereggel törsz reájok hirtelen, mert vermet ástak, hogy elfogjanak engem, és tört vetettek lábaimnak.
- ²³ Te pedig Uram, tudod minden ellenem való gyilkos szándékukat; ne kegyelmezz meg bűneik miatt, és ne töröld ki vétkeiket orczád elől, hanem veszni valók legyenek előtted; a te haragod idején bánj el velők!

FEJEZET 19

Ezt mondja az Úr: Menj el és végy egy cserépkorsót a fazekastól, és némelyekkel a nép vénei közül és a papok vénei közül.

² Menj el a Ben-Hinnom völgyébe, a mely a fazekasok kapujának bejáratánál van, és kiáltsd ott azokat a szavakat, a melyeket én szólok néked;

³ És ezt mondjad: Halljátok meg az Úr szavát Júda királyai és Jeruzsálem lakosai: Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Ímé, én veszedelmet hozok e helyre, úgy hogy a ki

csak hallja, megcsendül bele a füle.

⁴ Azért, mert elhagytak engem, és idegenné tették e helyet, és idegen isteneknek áldoztak benne, a kiket sem ők nem ismertek, sem atyáik, sem Júda királyai, és eltöltötték e helyet ártatlan vérrrel;

⁵ És magaslatokat építének a Baálnak, hogy megégessék fiaikat a tűzben, égőáldozatul a Baálnak, a mit én nem parancsoltam, sem nem rendeltem, és a mire nem is gondoltam.

⁶ Azért ímé eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és e hely nem neveztetik többé Tófetnek, sem Ben-Hinnom völgyének, hanem öldöklés völgyének.

⁷ És eszét veszttem e helyen Júdának és Jeruzsálemnek, és fegyverrel ejtem el őket ellenségeik előtt, és az életökre töröknek kezével; holttesteiket pedig az ég madarainak és a mezei vadaknak adom eledelül.

⁸ És e várost csudává teszem és nevetséggé, aki csak átmegy rajta álmélkodik, és szörnyűködik az ő nagy romlásán.

⁹ És megétetem velök az ő fiaik húsát és leányaik húsát és megeszi kiki az ő barátjának húsát, a megszállás alatt és a veszedelem alatt, a melylyel megszorongatják őket ellenségeik és a kik keresik az ő lelkeket.

¹⁰ Azután törd el a korsót azok szeme láttára, a kik elmennek veled.

¹¹ És ezt mondd nékik: Ezt mondja a Seregek Ura: Így töröm össze e népet és e várost, a mint összetörhető e cserépedény, a mely többé meg sem építhető; és Tófetben temettetnek el, mert nem lesz más hely a temetkezésre.

¹² Így cselekszem e helylyel és ennek lakosaival, azt mondja az Úr, és olyanná teszem e várost, a milyen Tófet.

¹³ És Jeruzsálem házai és Júda királyainak házai undokokká lesznek, mint a Tófet helye; mindazok a házak, a melyeknek tetején az ég egész seregének áldoztak és italáldozatot vittek az idegen isteneknek.

¹⁴ Azután hazajöve Jeremiás Tófetből, a hová az Úr küldte vala őt prófétálni; megállta az Úr házának pitvarában, és szóla az egész népnek:

¹⁵ Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Ímé én ráhozom e városra és ennek minden városára mindama veszedelmet, a melyről szóltam ő ellene; mert megkeményítették nyakukat, hogy ne hallják az én beszédeimet.

FEJEZET 20

És hallá Passúr a pap, az Immár fia (ő pedig fejedelem vala az Úr házában), Jeremiást, a mint e szókat prófétálja vala:

² És megcsapdosá Passúr Jeremiást a prófétát, és beveté őt a tömlöczbe, a mely a Benjámin felső kapujában vala, az Úr háza mellett.

³ És lőn másnap, hogy kivevé Passúr Jeremiást a tömlöczből, és monda néki Jeremiás: Nem Passúrnak nevezett téged az Úr, hanem Mágor Missábibnak;

⁴ Mert ezt mondja az Úr: Ímé, én félelembe ejtelek téged és minden barátodat, és elhullanak az ő ellenségeik fegyvere által a szemeid láttára; az egész Júdát pedig odaadom a babiloni király kezébe, és elviszi őket Babilonba, és fegyverrel vágja le őket:

⁵ És odaadom e városnak minden vagyonát és minden keresményét, és minden drágaságát, és Júda királyainak minden kincsét odaadom az ő ellenségeik kezébe, és elrabolják, elhurczolják és Babilonba viszik azokat.

⁶ Te pedig Passúr és a te háznak minden lakosa, rabságba mentek, és Babilonba jutsz és ott halsz meg és ott temettetel el, te és minden barátod, a kiknek hamisan prófétáltál.

- ⁷ Rávettem Uram engem és rávettem, megragadtál engem és legyőztél! Nevetségessé lettem minden időre, mindenki csúfol engemet;
- ⁸ Mert a hányszor csak szólok, kiáltozom, így kiáltok: erőszak és romlás! Mert az Úr szava mindenkori gyalázatomra és csúfságomra lett nékem.
- ⁹ Azért azt mondom: Nem emlékezem róla, sem az ő nevében többé nem szólok; de mintha égő tűz volna szívemben, az én csontjaimba rekesztve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem.
- ¹⁰ Mert hallom sokak rágalmazását, a mindenfelől való fenyegetést: Jelentsétek fel és ezt mi is feljelentjük: mindazok is, a kik barátaim, az én tántorodásomra figyelmeznak, mondván: Talán megbotlik és megfoghatjuk őt, és bosszút állhatunk rajta;
- ¹¹ De az Úr velem van, mint hatalmas hős, azért elesnek az én kergetőim és nem bírnak velem, igen megszégyenülnek, mert nem okosan cselekesznek: örökkévaló gyalázat lesz rajtok és felejthetetlen.
- ¹² Azért, oh Seregeknek Ura, a ki megpróbálsz az igazat, látod a veséket és a szíveket, hadd lássam a te büntetésedet ő rajtok: mert néked jelentettem meg az én ügyemet!
- ¹³ Énekeljete az Úrnak, dicsérjétek az Urat, mert a szegénynek lelkét megszabadítja a gonoszok kezéből.
- ¹⁴ Átkozott az a nap, a melyen születtem; az a nap, a melyen anyám szült engem, ne legyen áldott!
- ¹⁵ Átkozott ember az, a ki örömhírt vitt az én atyámnak, mondván: Fiúmagzatod született néked, igen megörvendtetvén őt.
- ¹⁶ És legyen az az ember olyan, mint azok a városok, a melyeket elvesztett az Úr és meg nem bánta; és halljon reggel kiáltozást, és harci riadót délben.
- ¹⁷ Hogy nem ölt meg engem az én anyám méhében, hogy az én anyám nekem koporsóm lett volna, és méhe soha sem szült volna!
- ¹⁸ Miért is jöttem ki az én anyámnak méhéből, hogy nyomorúságot lássak és bánatot, és hogy napjaim gyalázatban végződjenek?

FEJEZET 21

Ez a beszéd, a melyet szóla az Úr Jeremiásnak, mikor elküldé hozzá Sedékiás király Passúrt Melkiásnak fiát, és Sofóniást a Maásiás pap fiát, mondván:

- ² Kérdezd meg most érettünk az Urat, mert Nabukodonozor, a babiloni király viaskodik ellenünk, ha cselekszik-e az Úr velünk minden ő csodái szerint, hogy elhagyjon minket?
- ³ És monda nékik Jeremiás: Ezt mondjátok Sedékiásnak.
- ⁴ Így szól az Úr Izráel Istene: Ímé, én elfordítok minden hadi szerszámot, a melyek a ti kezeitekben vannak, a melyekkel ti a babiloni király ellen és a Kaldeusok ellen viaskodtok, a kik kívül a köfalon ostromolnak titeket, és begyűjtöm őket e városnak közepébe;
- ⁵ És én kinyújtott kézzel vívok ellenetek és nagy erős karral és haraggal, búsulással és nagy felindulással.
- ⁶ És megverem e városnak lakosait, mind az embert, mind a barmot; nagy döghalállal halnak meg.
- ⁷ És azután, azt mondja az Úr, Sedékiást a Júda királyát, és az ő szolgálait, és a népet, és a kik megmaradnak e városban a döghaláltól, a fegyvertől és az éhségtől: odaadom Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe és az ő ellenségeiknek kezébe és azoknak kezébe, a kik keresik az ő lelkeket, és megöli őket éles fegyverrel: nem kedvez

néki, nem enged és nem könyörül rajtok.

⁸ Azután ezt mondd e népnek: Ezt mondja az Úr: Ímé, én elötökbe adom néktek az élet útját és a halál útját.

⁹ A ki e városban lakik, fegyver, éhség és döghalál miatt kell meghalnia; a ki pedig kimegy belőle és a Kaldeusokhoz megy, a kik megostromolnak titeket, él, és az ő lelkét zsákmányul nyeri;

¹⁰ Mert orcámat e város veszedelmére fordítottam és nem megszabadulására, azt mondja az Úr: A babiloni király kezébe adatik, és tűzzel égeti meg azt!

¹¹ Júda királya házának mondd meg: Halljátok meg az Úr szavát!

¹² Dávidnak háza, ezt mondja az Úr: Hamarsággal tegyetek igaz ítéletet, a nyomorultat mentsétek meg a nyomorgatónak kezéből, különben az én haragom kitör, mint a tűz és felgerjed, és nem lesz, a ki megolthassa, az ő cselekedeteiknek gonoszsága miatt.

¹³ Ímé, én reátok megyek, te völgy lakója és síkságnak szirtje; azt mondja az Úr, a kik azt mondjátok: Kicsoda jön le mi ellenünk, és kicsoda jön be a mi házainkba?

¹⁴ És a ti cselekedeteiteknek gyümölcse szerint fenyítlek meg titeket, azt mondja az Úr, és tüzet gyújtok az ő erdejében, és köröskörül az mindent megemészti!

FEJEZET 22

Ezt mondja az Úr: Menj alá a Júda királyának házába, és beszéld el ezeket:

² És ezt mondd: Halld meg az Úr szavát, Júda királya, a ki a Dávid királyi székében ülsz, te és a te szolgálid, és a te néped, a kik bejártok e kapukon!

³ Ezt mondja az Úr: Tegyetek ítéletet és igazságot, és mentsétek meg a nyomorultat a nyomorgató kezéből! A jövevényt, árvát és özvegyet pedig ne nyomorgassátok és rajta ne erőszakoskodjatok, és ártatlan vért e helyen ki ne ontsatok.

⁴ Mert ha ezt cselekszitek, akkor királyok mennek be e háznak kapuin, a kik a Dávid székébe ülnek, szekereken és lovakon menvén ő, az ő szolgálai és az ő népe.

⁵ Ha pedig nem hallgattok e szókra, én magamra esküszöm, azt mondja az Úr, hogy elpusztul e ház.

⁶ Mert így szól az Úr a Júda királyának házához: Ha Gileád volnál nekem és a Libánon feje: mégis elpusztítlak téged, mint a városokat, a melyekben nem laknak.

⁷ És felkészítem ellened a rablókat, mindeniket az ő fegyverével, és kivágják a te válogatott czédrusaidat, és a tűzre vetik.

⁸ És sok nép megy át e városon, és ezt mondják egymásnak: Miért mívelte ez Úr ezt e nagy várossal?

⁹ És ezt mondják: Azért, mert elhagyták az Úrnak, az ő Istenöknek frigyét, és idegen istenek előtt borultak le és azoknak szolgáltak.

¹⁰ Ne sirassátok a halottat és ne bánkódjatok érte, hanem azt sirassátok, a ki elment, mert nem jő vissza többé, és az ő szülőföldjét nem látja meg.

¹¹ Mert ezt mondja az Úr Sallum felől, Jósiásnak, a Júda királyának fia felől, a ki uralkodik az ő atyja, Jósiás helyett: A ki kimegy e helyből, nem tér többé ide vissza.

¹² Hanem a helyen, a hová rabságra vitték, ott hal meg, és e földet nem látja többé.

¹³ Jaj annak, a ki hamisan építi házát, felházait pedig álnokul; a ki az ő felebarátjával ingyen szolgáltat, és munkájának bérét néki meg nem adja.

¹⁴ A ki ezt mondja: Nagy házat építék magamnak és tágas felházakat, és ablakait kiszélesíti és czédrusfával béleli meg és megfesti cinóberrel.

- 15** Király vagy-é azért, hogy czédrus után kívánczol? A te atyád nem evett és ivott-é? De igazságot és méltányosságot cselekedett, azért jó dolga volt.
- 16** Igazságosan ítélte a szegényt és a nyomorultat, azért jó volt dolga. Nem ez-é az igaz ismeret felőlem? azt mondja az Úr!
- 17** De a te szemeid és szíved csak a te nyereségedre vágynak, és az ártatlan vérére, és ragadozásra és erőszak elkövetésére.
- 18** Azért ezt mondja az Úr Joákimnak, Jósiás, Júda királya fiának: Nem siratják őt: Jaj atyám! Jaj húgom! nem siratják őt: Jaj uram! Jaj az ő dicsőségének.
- 19** Úgy temetik el, mint a szamarat, kivonják és elvetik Jeruzsálem kapuin kívül!
- 20** Menj fel a Libánonra és kiálts, és a Básánon emeld fel szódat és kiálts az Abarimról, mert szeretőd mind tönkre jutottak.
- 21** Szóltam néked, mikor jól volt dolgod, de ezt mondtad: Nem hallom. Ifjúságodtól fogva ez a te szokásod, hogy nem hallgattad az én szómat!
- 22** Minden pásztorodat szél emésztí meg, és a szeretőd rabságra mennek; akkor szégyent vallasz majd és pironkodol minden gonoszságodért.
- 23** Te, a ki a Libánonon lakozol, a czédrusfákon fészkel: hogy fogsz majd nyögni, mikor fájdalmak lepnek meg, a gyermekszülő vajudása?
- 24** Élek én, azt mondja az Úr, hogy ha Kóniás; Joákimnak, a Júda királyának fia pecsétgyűrű volna is az én jobbkezemben: mindazáltal onnan lerántanálak.
- 25** És odaadlak téged a te lelked keresőinek kezébe, és azoknak kezébe, a kiknek tekintetétől félsz, és Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe és a Káldeusoknak kezébe.
- 26** És elvetlek téged és a te anyádat, a ki szült téged, idegen földre, a melyben nem születtetek, és ott haltok meg.
- 27** És nem jönnek vissza arra a földre, a melyre az ő lelkek visszajöni kívánczol.
- 28** Avagy útálatos és elromlott edény-é ez a férfiú, ez a Kóniás, avagy oly edény-é, amelyben semmi gyönyörűség nincsen? Miért lökték el őt és az ő magvát, és dobták olyan földre, a melyet ők nem ismernek?
- 29** Föld, föld, föld! halld meg az Úrnak szavát!
- 30** Ezt mondja az Úr: Írjátok fel ezt a férfiút, mint gyermektelent, mint olyan embert, a kinek nem lesz jó előmenetele az ő idejében; mert senkinek, a ki az ő magvából a Dávid székében ül, nem lesz jó állapotja, és nem uralkodik többé Júdában.

FEJEZET 23

Jaj a pásztoroknak, a kik elvesztik és elszélesztik az én mezőmnek juhait, azt mondja az Úr.

- 2** Azért ezt mondja az Úr, Izráel Istene a pásztoroknak, a kik legeltetik az én népemet: Ti szélesztettétek el az én juhaimat és űztétek el őket; és nem néztetek utánok; ímé, én megbüntetem a ti cselekedeteiteknek gonoszságát, azt mondja az Úr.
- 3** Juhaimnak maradékát pedig összegyűjtöm minden földről, a melyekre elűztem őket, és visszahozom őket az ő legelőikre, és szaporodnak és megsokasodnak.
- 4** És pásztorokat rendelek melléjük, hogy legeltessék őket, és többé nem félnek és nem rettegnek, sem meg nem fogyatkoznak, azt mondja az Úr.
- 5** Ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és támasztok Dávidnak igaz magvat, és uralkodik mint király, és bölcsen cselekszik és méltányosságot és igazságot cselekszik e

földön.

⁶ Az ő idejében megszabadul Júda, és Izráel bátorságosan lakozik, és ez lesz az ő neve, a melylyel nevezik őt: Az Úr a mi igazságunk!

⁷ Azért ímé elközelgetnek a napok, azt mondja az Úr, a melyekben nem mondják többé: Él az Úr, a ki kihozta Izráel fiait Égyiptom földéből.

⁸ Hanem inkább ezt mondják: Él az Úr, a ki kihozta és a ki haza vezérlette Izráel házának magvát az északi földről és mindama földekről, a melyekre kiűztem vala őket, és lakoznak az ő földjökön.

⁹ A próféták miatt megkeseredett az én szívem én bennem, minden csontom reszket; olyan vagyok, mint a részeg férfi és mint a bortól elázott ember, az Úrért és az ő szent igéjéért.

¹⁰ Mert betelt a föld paráznákkal, mert a hamis esküvés miatt gyászol a föld, a pusztának legelője kiszáradt, és az ő futásuk gonosz, és az ő hatalmassuk hamis.

¹¹ Mert mind a próféta, mind a pap istentelenek, még házamban is megtaláltam az ő gonoszságukat, azt mondja az Úr.

¹² Azért az ő útjuk olyan lesz, mint a sikamlós utak a setétben, megbotlanak és elesnek: mert veszedelmet hozok reájok, az ő büntetésöknek esztendejét, azt mondja az Úr.

¹³ A Samariabeli prófétákban is bolondságot láttam: A Baál nevében prófétáltak, és elcsalták az én népemet, az Izráelt.

¹⁴ De a jeruzsálemi prófétákban is rútságot láttam: paráználkodnak és hazugságban járnak; sőt pártját fogják a gonoszoknak, annyira; hogy senki sem tér meg az ő gonoszságából; olyanok előttem mindnyájan, mint Sodoma, és a benne lakók, mint Gomora.

¹⁵ Azért ezt mondja a Seregek Ura a próféták felől: Ímé, én ürmöt adok enniök és mérget adok inniök, mert a jeruzsálemi prófétáktól ment ki az istentelenség minden földre.

¹⁶ Ezt mondja a Seregek Ura: Ne hallgassátok azoknak a prófétáknak szavait, a kik néktek prófétálnak, elbolondítanak titeket: az ő szívöknek látását szólnak, nem az Úr szájából valót.

¹⁷ Szüntelen ezt mondják azoknak, a kik megvetnek engem: Azt mondta az Úr: Békességetek lesz néktek és mindenkinek, a ki az ő szívének keménysége szerint jár; ezt mondák: Nem jő ti reátok veszedelem!

¹⁸ Mert ki állott az Úr tanácsában, és ki látta és hallotta az ő igéjét? Ki figyelmeztet az ő igéjére és hallotta azt?

¹⁹ Ímé, az Úrnak szélvésze nagy haraggal kitör, és a hitetlenek fejére forgószél zúdul.

²⁰ Nem szűnik meg az Úrnak haragja, míg meg nem valósítja és míg be nem teljesíti szívének gondolatait; az utolsó napokban értitek meg e dolog értelmét.

²¹ Nem küldöttem e prófétákat, de ők futottak, nem szólottam nekik, mégis prófétáltak.

²² Ha tanácsomban állottak volna, akkor az én igéimet hirdették volna az én népemnek, és eltérítették volna őket az ő gonosz útairól, és az ő cselekedetöknek gonoszságától.

²³ Csak a közelben vagyok-é én Isten? azt mondja az Úr, és nem vagyok-é Isten a messzeségben is?

²⁴ Vajjon elrejtőzhetik-é valaki a rejtekhelyeken, hogy én ne lássam őt? azt mondja az Úr, vajjon nem töltöm-é én be a mennyet és a földet? azt mondja az Úr.

²⁵ Hallottam, a mit a hazug próféták mondanak, a kik hazugságot prófétálnak az én nevemben, mondván: Álmodtam, álmodtam.

²⁶ Meddig lesz ez a hazugságot prófétáló próféták szívében, a kik az ő szívök csalárdságát prófétálják?

- ²⁷ A kik el akarják az én népemmel felejtetni az én nevemet az ő álmaikkal, a melyeket egymásnak beszélnek, miképen az ő atyáik elfeledkeztek az én nevemről a Baálért?
- ²⁸ A próféta, a ki álomlátó, beszéljen álmot; a kinél pedig az én ígém van, beszélje az én ígémet igazán. Mi köze van a polyvának a búzával? azt mondja az Úr.
- ²⁹ Nem olyan-é az én ígém, mint a tűz? azt mondja az Úr, mint a sziklazúzó pöröly?
- ³⁰ Azért ímé én a prófétákra támadok, azt mondja az Úr, a kik az én beszédeimet ellopják egyik a másikatól.
- ³¹ Ímé, én a prófétákra támadok, azt mondja az Úr, a kik felemelik nyelvöket és azt mondják: az Úr mondja!
- ³² Ímé, én a prófétákra támadok, a kik hazug álmokat prófétálnak, azt mondja az Úr, és beszélnek azokat, és megcsalják az én népemet az ő hazugságaikkal és hízeltedéseikkel, holott én nem küldtem őket, sem nem parancsoltam nékik, és használni sem használtak e népnek, azt mondja az Úr.
- ³³ Mikor pedig megkérdez téged e nép, vagy a próféta, vagy a pap, mondván: Micsoda az Úrnak terhe? akkor mondd meg nékik azt: mi a teher? Az, hogy elvetlek titeket, azt mondja az Úr.
- ³⁴ A mely próféta vagy pap, vagy község azt mondja: Ez az Úrnak terhe, meglátogatom azt az embert és annak házát.
- ³⁵ Kiki ezt mondja az ő barátjának és kiki az ő atyjafiának: Mit felel az Úr? és mit szólt az Úr?
- ³⁶ És az Úrnak terhét ne emlegessétek többé, mert mindenkinek terhes lesz az ő szava, ha elforgatjátok az élő Istennek, a Seregek Urának, a mi Istenünknek, beszédét.
- ³⁷ Ezt mondd a prófétának: Mit felelt néked az Úr és mit szólt az Úr?
- ³⁸ Hogyha az Úrnak terhét említitek, tehát ezt mondja az Úr: Mivelhogy ti e szót mondottátok: ez az Úrnak terhe, jóllehet küldék ti hozzátok, a kik ezt mondják: Ne mondjátok: ez az Úrnak terhe;
- ³⁹ Ezért ímé én elfeledlek titeket, és kigyomlállak titeket, és a várost, a melyet néktek és a ti atyáitoknak adtam, elvetem az én orczám elől.
- ⁴⁰ És örökkévaló szégyent és örökkévaló gyalázatot hozok ti reátok, a mely felejthetetlen.

FEJEZET 24

Látomást mutata nékem az Úr, és ímé, két kosár füge volt letéve az Úr temploma előtt, miután Nabukodonozor babiloniai király Jékóniást, Joákimnak, a Júda királyának fiát és Júdának fejedelmeit és az ácsokat és kovácsokat fogságra hurczolá Jeruzsálemből, és elvivé őket Babilonba.

- ² Az egyik kosárban igen jó fügek valának, a milyenek az először érő fügek; a másik kosárban pedig igen rossz fügek valának, sőt ehetetlenek a rosszság miatt.
- ³ És monda az Úr nékem: Mit látsz te Jeremiás? És mondek: Fügeket. A jó fügek igen jók, de a rosszak igen rosszak, sőt rosszságok miatt ehetetlenek.
- ⁴ És szóla az Úr nékem, mondván:
- ⁵ Ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Mint ezeket a jó fügeket, úgy megkülönböztetem a Júda foglyait, a kiket e helyről a Kaldeusok földjére vitettem, az ő javokra.
- ⁶ És őket szemmel tartom az ő javokra, és visszahozom e földre, és megépítem és el nem rontom, és beplántálom és ki nem szaggatom.
- ⁷ És szívet adok nékik, hogy megismerjenek engemet, hogy én vagyok az Úr, és ők én

népemmé lesznek, én pedig Istenökké leszek, mert teljes szívökből megtérnek hozzám.

⁸ És a milyenek a rossz függék, a melyek ehetetlenek a rosszaság miatt, azt mondja az Úr, olyanná teszem Sedékiást, a Júda királyát, és az ő maradékát, és az ő fejedelmeit, és Jeruzsálem maradékát, a kik itt maradnak e földön, és azokat, a kik Égyiptom földén laknak.

⁹ És kiteszem őket rettegésnek, veszedelemnek a föld minden országában; gyaláztatnak, példabeszédnek, gúnynak és szidalomnak minden helyen, a hová kiűzöm őket.

¹⁰ És fegyvert, éhséget és döghalált bocsátok reájok mindaddig, a míg elfogynak a földről, a melyet nékik adtam és az ő atyáiknak.

FEJEZET 25

Az a beszéd, a mely lőn Jeremiáshoz az egész Júda népe felől, Joákim negyedik esztendejében; a ki fia vala Jósiásnak, a Júda királyának, az első esztendejében Nabukodonozornak a babiloni királynak;

² A melyet szóla Jeremiás próféta az egész Júda népéhez és Jeruzsálem minden lakosához, mondván:

³ Jósiásnak tizenharmadik esztendejétől fogva, a ki fia vala Amonnak, a Júda királyának, e napig (vagyis huszonhárom esztendő óta) szóla az Úr nékem, és szólottam én néktek, jó reggelt szóltam, de nem hallgattatok.

⁴ És elküldte az Úr ti hozzátok minden ő szolgáját, a prófétákat, jó reggel elküldte, de nem hallgattatok, és fületeket sem hajtottátok a hallásra.

⁵ Ezt mondták: Térjetek meg már mindnyájan a ti gonosz útaitokról és a ti gonosz cselekedeteitekből, hogy lakhassatok a földön, a melyet az Úr adott néktek és a ti atyáitoknak öröktől fogva örökké.

⁶ És ne járjatok idegen istenek után, hogy szolgáljatok nékik és imádjátok őket, és ne ingereljete fel engem a ti kezeitek munkájával, hogy veszedelmet ne hozzak rátok.

⁷ De nem hallgattatok reám, azt mondja az Úr, hogy felereljete engem a ti kezeitek munkájával a ti veszedelmeitekre.

⁸ Azért ezt mondja a Seregeknek Ura: Mivelhogy nem hallgattatok az én beszédemre:

⁹ Ímé, kiküldök én és felveszem északnak minden nemzetségét, azt mondja az Úr, és Nabukodonozort, a babiloni királyt, az én szolgámat, és behozom őket e földre és ennek lakóira és mind e körül való nemzetekre, és elveszem őket és csudává és szörnyűséggé teszem őket és örökkévaló pusztasággá.

¹⁰ És elveszem tőlök az öröm szavát, a vígasság szavát, a vőlegény szavát és a menyasszony szavát, a malmok zörgését és a szövétnek világosságát.

¹¹ És ez egész föld pusztasággá és csudává lészen, és e nemzetek a babiloni királynak szolgálnak hetven esztendeig.

¹² És mikor eltelik a hetven esztendő, meglátogatom a babiloni királyon és az ő népén az ő álnokságukat, azt mondja az Úr, és a káldeai földön, és örökkévaló pusztasággá teszem azt.

¹³ És végbeviszem azon a földön mindazokat, a miket szóltam felőle, mindazt, a mi megvan írva e könyvben, a melyet prófétált Jeremiás az összes nemzetek felől.

¹⁴ Mert ő rajtok is uralkodnak majd sok nemzetek és nagy királyok, és megfizetek nékik az ő cselekedeteik szerint és az ő kezeiknek munkája szerint.

¹⁵ Mert ezt mondotta az Úr, Izráelnek Istene nékem: Vedd el kezemből e harag borának poharát, és itasd meg vele mindama nemzeteket, a kikhez én küldelek téged.

- 16** Hogy igyanak, részegüljenek meg és bolondoskodjanak a fegyver miatt, a melyet én közéjük bocsátok.
- 17** És elvevém a pohárt az Úr kezéből, és megitatám mindama nemzeteket, a kikhez küldtem engem az Úr:
- 18** Jeruzsálemet és Júda városait, az ő királyait és fejedelmeit, hogy pusztasággá, csudává, szörnyűséggé és átokká tegyem őket, a mint e mai napon van:
- 19** A Faraót, Egyiptom királyát, az ő szolgáit és fejedelmeit és minden ő népét,
- 20** És minden egyveleg népet, és az Úz földének minden királyát, és a Filiszteusok földének minden királyát, és Askalont, Gázát, Akkaront és Azótusnak maradékait,
- 21** Edomot, Moábot és az Ammon fiait,
- 22** És Tírusnak minden királyát és Szidonnak minden királyát és a szigeteknek minden királyát, a kik túl vannak a tengeren,
- 23** Dedánt és Témánt és Búzt és mindazokat, a kik lenyírott üstökűek,
- 24** És Arábiának minden királyát és az egyveleg nép minden királyát, a kik a pusztában laknak,
- 25** És Zimrinek minden királyát és Elámnak minden királyát és a Médusok minden királyát,
- 26** És északnak minden királyát, mind a közelvalókat, mind a távolvalókat, egyiket a másikra, és a földnek minden országát, a melyek e föld színén vannak; Sésák királya pedig ezek után iszik.
- 27** Azért ezt mondd nékik: Ezt mondja a Seregek Ura, Izráelnek Istene: Igyatok és részegüljete meg, okádjatok és hulljatok el, és fel ne keljete a fegyver előtt, a melyet én küldök közétek.
- 28** És ha majd a te kezedből nem akarják elvenni a pohárt, hogy igyanak belőle: ezt mondd nékik: Így szól a Seregek Ura: Meg kell innotok.
- 29** Mert ímé, a város ellen, a mely az én nevemről neveztetik, az ellen veszedelmet indítok, ti pedig egészen megmenekültök-é? Nem menekesztetek, mert én fegyvert hozok e földnek minden lakosára, azt mondja a Seregek Ura,
- 30** Te pedig prófétáld meg nékik mind e szokat, és ezt mondd nékik: Az Úr a magasságból harsog, és az ő szent lakhelyéből dörög, harsanva harsog az ő házára, riogatva kiált, mint a szőlőtáposók, e föld minden lakosa ellen.
- 31** Elhat e harsogás a földnek végére, mert pere van az Úrnak a pogányokkal, ő minden testnek ítélő bírása, a hitetleneket fegyverre veti, azt mondja az Úr.
- 32** Így szól a Seregek Ura: Ímé, veszedelem indul egyik nemzettől a másik nemzetre, és nagy szélvész támad a föld széleitől.
- 33** És azon a napon az Úrtól levágnak a föld egyik végétől fogva a föld másik végéig; nem sirattatnak meg, és össze sem hordatnak, és el sem temettetnek, olyanok lesznek a földnek színén, mint a ganéj.
- 34** Jajgassatok pásztorok, és kiáltsatok, és heverjete a porban, ti vezérei a nyájnak, mert eljön a ti megöletéseknek és szétszórátásoknak ideje, és elhullotok, noha drága edények vagytok.
- 35** És nincs hová futniok a pásztoroknak, és menekülniök a nyáj vezéreinek.
- 36** Hallatszík a pásztorok kiáltozása és a nyáj vezéreinek jajgatása, mert elpusztította az Úr az ő legeltető helyöket.
- 37** Elpusztultak a békességes legeltető helyek az Úr felgerjedd haragja miatt.
- 38** Elhagyta azokat, mint az oroszlán az ő barlangját, mert pusztasággá lett az ő földjök a zsarnoknak dühe miatt és az ő felgerjedd haragja miatt.

A Jojákim uralkodásának kezdetén, a ki fia vala Jósiásnak, a Júda királyának, e szót szólá az Úr, mondván:

² Ezt mondja az Úr: Állj az Úr házának pitvarába, és mondd el Júdának minden városából azoknak, a kik imádkozni jönnek az Úr házába, mindazokat az igéket, a melyeket parancsoltam néked, hogy mond el nékik. Egy szót se hagyj el!

³ Hátha szót fogadnak, és mindenki megtér az ő gonosz útjától, akkor megbánom a veszedelmet, a melyet nékik okozni gondoltam az ő cselekedeteik gonoszsága miatt.

⁴ És mondd meg nékik: Így szól az Úr: Ha nem hallgattok reám, hogy az én törvényeim szerint járjatok, a melyet előtökbe adtam,

⁵ Hogy hallgassatok a prófétáknak, az én szolgálóimnak beszédére, a kiket én küldék hozzátok, és pedig jó reggel küldém, de nem hallgattatok rájuk:

⁶ Akkor e házat hasonlónak teszem Silóhoz, e várost pedig a föld minden nemzetének átkává.

⁷ Hallák pedig a papok és próféták és az egész község Jeremiást, a mint ez igéket szólá az Úr házában.

⁸ És lőn, mikor elvégezté Jeremiás a beszédet, a melyet az Úr parancsolt vala mind az egész néphez szólania, megragadák őt a papok és a próféták és az egész nép, mondván: Halállal kell lakolnod!

⁹ Miért prófétáltál az Úr nevében, mondván: Olyan lesz e ház, mint Siló, és e város elpusztul, lakatlanná lesz? És összegyűle az egész nép Jeremiás ellen az Úrnak házában.

¹⁰ De meghallák ezeket a Júda fejedelmei, és felmenének a király házából az Úrnak házába, és leülének az Úr új kapujának ajtajában.

¹¹ És szólának a papok és a próféták a fejedelmeknek és az egész népnek, mondván: Halálra méltó ez az ember, mert e város ellen prófétált, a mit füleitekkel hallottátok.

¹² És szóla Jeremias mindazoknak a fejedelmeknek és az egész népnek, mondván: Az Úr küldött engem, hogy prófétáljak e ház ellen és e város ellen mind e szókkal, a melyeket hallottatok.

¹³ Most azért jobbítsátok meg a ti útaitokat és cselekedeteiteket, és hallgassatok az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára, és az Úr megbánja a veszedelmet, a melylyel fenyegetett titeket.

¹⁴ Én magam pedig ímé kezetekben vagyok, cselekedjetekek velem, a mint jónak és a mint helyesnek tetszik néktek.

¹⁵ De jól tudjátok meg, hogy ha megöltök engem, ártatlan vér száll ti reátok és e városra és ennek lakosaira, mert bizony az Úr küldött el engem hozzátok, hogy a ti füleitekbe mondjam e szót.

¹⁶ És mondák azok a fejedelmek és az egész község a papoknak és prófétáknak: Nem méltó ez az ember a halálra: mert az Úrnak, a mi Istenünknek nevében szólt nekünk!

¹⁷ Felkelének az ország vénei közül is némely férfiak, és szólának az egész összegyűlt népnek, mondván:

¹⁸ A móreseti Mikeás prófétált Ezékiásnak, a Júda királyának idejében, és szóla az egész Júda népének, mondván: Ezt mondja a Seregeknek Ura: A Siont megszántják, mint szántóföldet, és Jeruzsálem elpusztul, és e háznak hegyét erdő növi be;

¹⁹ Megölte-é azért őt Ezékiás, Júdának királya és az egész Júda? Nem félté-é az Urat? Nem könyörgött-é az Úrnak? És nem megbánta-é az Úr a veszedelmet, a melylyel

fenyegette őket? És mi olyan nagy veszedelmet vonnánk a mi lelkünkre?

²⁰ Volt egy másik ember is, a ki az Úr nevében prófétált, Uriás, Semájának fia, Kirját-Jeárimból, és prófétált e város ellen és a föld ellen, egészen a Jeremiás beszéde szerint.

²¹ És meghallá Jojákim király és minden vitéze és minden fejedelme az ő beszédeit, és halálra kerestette őt a király; de meghallá Uriás és megijedt, és elfutott és átment Égyiptomba.

²² És Jojákim király embereket küldött Égyiptomba, Elnátánt, az Akbor fiát, és más férfiakat vele együtt Égyiptomba.

²³ És kihozák Uriást Égyiptomból és vivék Jojákim király elé, a ki megöleté őt fegyverrel, holttestét pedig a köznép temetőjébe vetteté.

²⁴ De Ahikámnak, a Sáfán fiának keze Jeremiással lőn, hogy ne adják őt a nép kezébe halálra.

FEJEZET 27

A Jojákim uralkodásának kezdetén, a ki fia vala Jósiásnak, a Júda királyának, ilyen szavakat szóla az Úr Jeremiáshoz, mondván:

² Így szól az Úr nékem: Csinálj magadnak köteleket, és jármot és vedd azokat a nyakadba.

³ És küldd azokat Edom királyához és Moáb királyához, az Ammon fiainak királyához, Tírus királyához és Sidon királyához a követek által, a kik eljönnek Jeruzsálembe Sedékiáshoz, Júdának királyához,

⁴ És parancsold meg nekik, hogy mondják meg az ő uraiknak: Ezt mondja a Seregek Ura, Izráelnek Istene, ezt mondjátok a ti uraitoknak:

⁵ Én teremtettem a földet, az embert és a barmot, a melyek e föld színén vannak, az én nagy erőmmel és az én kinyujtott karommal, és annak adom azt, a ki kedves az én szemeim előtt:

⁶ És most én odaadom mind e földeket Nabukodonoznak, a babiloni királynak, az én szolgálómnak kezébe; sőt a mezei állatokat is néki adom, hogy néki szolgáljanak.

⁷ És néki és az ő fiának és unokájának szolgál minden nemzet mindaddig, míg el nem jő az ő földének is ideje, és szolgálnak néki sok nemzetek és nagy királyok.

⁸ Azt a nemzetet és azt az országot pedig, a mely nem szolgál néki, Nabukodonoznak, a babiloni királynak, és a ki nem teszi nyakát a babiloni király jármába: fegyverrel és éhséggel és döghalállal verem meg azt a nemzetet, azt mondja az Úr, míglen kiirtom őket az ő kezével.

⁹ Ti azért ne hallgassatok a ti prófétáitokra, se jövendőmondóitokra, se álommagyarázóitokra, se varázslóitokra, se szemfényvesztőitekre, a kik ezt mondják néktek: Ne szolgáltatok a babiloni királynak.

¹⁰ Mert ők hazugságot prófétálnak néktek, hogy messze vigyelek titeket a ti földetekből és kiűzzelek titeket, és elveszszetek!

¹¹ Azt a nemzetet pedig, a mely nyakára veszi a babiloni király jármát és szolgál néki, az ő földében hagyom, azt mondja az Úr, és míveli azt és lakozik benne.

¹² Sőt Sedékiásnak, a Júda királyának is mind e beszédek szerint szólottam, mondván: Vegyétek nyakatokra a babiloni királynak jármát, és szolgáltatok néki és az ő népének, és éltek!

¹³ Miért halsz meg te és a te néped fegyver miatt, éhség és döghalál miatt, a mint szólott az Úr az olyan népről, a mely nem szolgál a babiloni királynak?

- ¹⁴ Ne hallgassatok hát a próféták szavaira, a kik így szólnak néktek: Ne szolgáljatok a babiloni királynak; mert ők hazugságot prófétálnak néktek.
- ¹⁵ Mert nem küldöttem őket, azt mondja az Úr, hanem ők az én nevemben hazugságot prófétálnak, hogy kiűzzelek titeket, és elveszettek ti és a próféták, a kik prófétálnak néktek.
- ¹⁶ A papoknak és ez egész népnek is így szóltam: Ezt mondja az Úr: Ne hallgassatok a ti prófétáitok szavaira, a kik prófétálnak néktek, mondván: Ímé az Úr házának edényei visszahozatnak Babilonból most mindjárt, mert hazugságot prófétálnak ők néktek:
- ¹⁷ Ne hallgassatok rájuk; szolgáljatok a babiloni királynak, és éltek; miért legyen e város pusztasággá?
- ¹⁸ Ha ők próféták és ha nálok van az Úrnak igéje: imádkozzanak most a Seregek Urának, hogy az edények, a melyek még az Úr házában és a Júda királyának házában és Jeruzsálemben maradtak, ne jussanak Babilonba;
- ¹⁹ Mert ezt mondja a Seregek Ura az oszlopok felől, a tenger felől, az állványok felől és az edények maradéka felől, a melyek még e városban maradtak,
- ²⁰ A melyeket el nem vitt Nabukodonozor, a babiloni király, mikor fogságba vivé Jékóniást, Jojákimnak, a Júda királyának fiát Jeruzsálemből Babilonba, és Júdának és Jeruzsálemnek minden fő népét;
- ²¹ Bizony ezt mondja a Seregek Ura, Izráelnek Istene az edények felől, a melyek megmaradtak az Úrnak házában és a Júda királyának házában és Jeruzsálemben:
- ²² Babilonba vitetnek, és ott lesznek mindama napig, a melyen meglátogatom őket, azt mondja az Úr; és felhozom azokat, és visszahozom azokat e helyre.

FEJEZET 28

- É**s abban az esztendőben, Sedékiás, Júda királya uralkodásának kezdetén, a negyedik esztendőben, az ötödik hónapban monda nékem Hanániás (Azúrnak fia, a próféta, a ki Gibeonból való vala) az Úrnak házában, a papok és az egész nép szemei előtt, mondván:
- ² Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene, mondván: Eltöröm a babiloni királynak jármát.
- ³ Teljes két esztendő múlva visszahozom e helyre az Úr házának mindamaz edényeit, a melyeket elvitt innen Nabukodonozor, a babiloni király, és bevitt Babilonba.
- ⁴ És Jékóniást, Jojákimnak, a Júda királyának fiát és mindama júdabeli foglyokat, a kik elvitettek Babilonba, visszahozom én e helyre, azt mondja az Úr; mert eltöröm a babiloni király jármát.
- ⁵ Akkor monda Jeremiás próféta Hanániás prófétának a papok és az egész nép szemei előtt, a mely ott áll vala az Úrnak házában;
- ⁶ Mondá pedig Jeremiás próféta: Úgy legyen, úgy cselekedjék az Úr: teljesítse az Úr a te beszédeidet, a melyekkel prófétálád, hogy az Úr házának edényei és a foglyok is mind visszahozatnak Babilonból e helyre,
- ⁷ Mindazáltal halld csak e beszédet, a melyet én szólok néked és az egész népnek:
- ⁸ A próféták, a kik előttem és előtted eleitől fogva voltak, sok ország ellen és nagy királyságok ellen, hadról, veszedelemről és döghalálról prófétáltak.
- ⁹ A mely próféta a békességről prófétál, mikor beteljesedik a próféta beszéde, akkor ismertetik meg a próféta, ha az Úr küldötte-e azt valóban?
- ¹⁰ És vevé Hanániás próféta a jármot a Jeremiás próféta nyakáról, és széttöré azt.
- ¹¹ És szóla Hanániás az egész nép előtt, mondván: Ezt mondja az Úr: Így töröm le

Nabukodonozornak, a babiloni királynak jármát két esztendei idő múlva minden nemzet nyakáról: és elméne Jeremiás próféta a maga útjára.

¹² És szóla az Úr Jeremiásnak, miután letöré Hanániás próféta a Jeremiás próféta nyakáról a jármot, mondván:

¹³ Menj el, és beszélj Hanániással, mondván: Ezeket mondja az Úr: A fájármot eltörted, de csináltál helyébe vasjármokat.

¹⁴ Mert ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Vasjármot vetettem mind e nemzetek nyakára, hogy szolgáljanak Nabukodonozornak, a babiloni királynak, és szolgáljanak néki, sőt a mezei állatokat is néki adom.

¹⁵ És monda Jeremiás próféta Hanániás prófétának: Halld csak, Hanániás! nem az Úr küldött téged, és te hazugsággal biztatod e népet.

¹⁶ Azért így szól az Úr: Ímé, én elküldelek téged a föld színéről, meghalsz ez esztendőben: mert pártütőleg szóltál az Úr ellen.

¹⁷ És meghala Hanániás próféta abban az esztendőben, a hetedik hónapban.

FEJEZET 29

Ezek ama levél szavai, a melyet Jeremiás próféta küldé Jeruzsálemből a fogságban való vének maradékainak, és a papoknak és a prófétáknak, és az egész népnek, a melyet fogva vitt vala el Nabukodonozor Jeruzsálemből Babilonba.

² (Miután Jékóniás király és a királyné és az udvari szolgák, Júda és Jeruzsálem fejedelmei és az ács és a kovácsmester kijövének Jeruzsálemből.)

³ Elásának a Sáfán fiának, és Gamariának a Hilkiás fiának keze által, a kiket Sedékiás, Júda királya küldött Nabukodonozorhoz, a babiloni királyhoz Babilonba, mondván:

⁴ Ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene mindama foglyoknak, a kiket Jeruzsálemből Babilonba vitettem:

⁵ Építsetek házakat és lakjatok azokban, plántáljatok kerteket és egyétek azoknak gyümölcseit.

⁶ Vegyetek magatoknak feleségeket és szüljétek fiaikat és leányokat, és a fiaitokat is házassítatok meg, a leányaitokat pedig adjátok férjhez, és szüljenek fiaikat és leányokat, és szaporodjatok meg ott, és meg ne kevesedjétek.

⁷ És igyekezzetek a városnak jólétén, a melybe fogságra küldöttelek titeket, és könnyörödjétek érette az Úrnak; mert annak jóléte lesz a ti jóléteitek.

⁸ Mert ezt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Ne hitessenek el titeket a ti prófétáitok, a kik közöttetek vannak, se a ti jövőmondóitok, és ne figyelmezzetek a ti álmaitokra, a melyeket álmodoztok.

⁹ Mert ők hamisan prófétálnak néktek az én nevemben: Nem küldöttem őket, azt mondja az Úr.

¹⁰ Mert ezt mondja az Úr: Mihelyt eltelik Babilonban a hetven esztendő, meglátogatlak titeket; s betöltöm rajtatok az én jó szómat, hogy visszahozzalak titeket e helyre.

¹¹ Mert én tudom az én gondolatimat, a melyeket én felőletek gondolok, azt mondja az Úr; békességnak és nem háborúságnak gondolata, hogy kíváncsú veget adjak néktek.

¹² Akkor segítségre hívtok engem, és elmentek és imádtok engem, és meghallgatlak titeket.

¹³ És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem.

¹⁴ És megtaláltok engem, azt mondja az Úr, és visszahozlak a fogságból, és

összegyűjtlek titeket minden nemzet közül és mindama helyekről, a hová kiűztelek titeket, azt mondja az Úr, és visszahozlak e helyre, a honnan számkivetettelek titeket.

15 Mert ezt mondjátok: Támasztott nekünk az Úr prófétákat Babilonban is.

16 Mert ezt mondja az Úr a királynak, a ki Dávid székében ül, és az egész népnek, a mely e városban lakik, tudniillik a ti atyátok fiainak, a kik nem mentek el veletek a fogságra:

17 Ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én reájok küldöm a fegyvert, az éhséget és a döghalált, és olyanokká teszem őket, a milyenek a keserű fűgék, a melyek a rosszaság miatt ehetetlenek.

18 És üldözöm őket fegyverrel, éhséggel és döghalállal, és rettenetessé teszem őket a föld minden országára, átokká és csudává és szörnyűséggé és mindama nemzetnek gúnyjává, a melyek közé kivettem őket.

19 Azért mert nem hallgattak az én beszédeimre, azt mondja az Úr, a melyeket én üzentem nekik az én szolgálaim, a próféták által, jó reggel elküldvén, de nem hallgattátok, azt mondja az Úr.

20 Ti azért, ti foglyok, halljátok meg az Úrnak szavát mindnyájan, a kiket Jeruzsálemből Babilonba küldtem.

21 Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene Akhábra a Kolája fiára, és Sedékiásra a Mahásiás fiára, a kik hamisan prófétálnak néktek az én nevemben: Ímé, én odaadom őket Nabukodonozornak, Babilon királyának kezébe, és szemeitek láttára megöli őket.

22 És mind azokról vesznek átokformát a Júdából való foglyok, a kik Babilonban vannak, mondván: Tegyen téged az Úr olyaná, mint Sedékiást és mint Akhábot, a kiket tűzzel égetett meg a babiloni király.

23 Mert istentelenséget cselekedtek Izráelben, és paráználkodtak az ő felebarátjaik feleségével, és az én nevemben hazugságot szóltak, a mit nem parancsoltam nekik. Én pedig tudom azt, és bizonyosság vagyok, azt mondja az Úr!

24 A nehelámiti Semájának is szólj, ezt mondván:

25 Így szól a Seregek Ura, az Izráel Istene, mondván: Mivelhogy te levelet küldöttél a magad nevével az egész néphez, a mely Jeruzsálemben van, és Sofóniás paphoz, a Mahásiás fiához; és az összes papokhoz, mondván:

26 Az Úr tett téged pappá Jojáda pap helyébe, hogy felügyelők legyenek az Úr házában minden bolond férfiún, és prófétálni akarón, hogy vessed ezt a tömlöczbe és a kalodába.

27 Most azért, miért nem dorgáltad meg az Anatóthbeli Jeremiást, a ki néktek prófétál?

28 Sőt még hozzánk küldött Babilonba, ezt mondván: Hosszú lesz az! Építsetek házakat és lakjatok bennök, plántáljatok kerteket és éljetez azoknak gyümölcseivel.

29 És elolvasá Sofóniás pap e levelet a Jeremiás próféta hallására.

30 És szóla az Úr Jeremiásnak, mondván:

31 Küldj el mind a foglyokhoz, mondván: Ezt mondja az Úr a nehelámiti Semája felől: Mivelhogy prófétált néktek Semája, holott én nem küldtem őt, és hazugsággal biztatott titeket;

32 Azért ezt mondja az Úr: Ímé, én megfenyítem a nehelámiti Semáját és az ő magvát; nem lesz neki embere, a ki lakjék e nép között, és nem látja a jót, melyet én az én népemmel cselekszem, azt mondja az Úr; mert az Úr ellen való szót szólott.

Az a szó, a melyet szólott az Úr Jeremiásnak, mondván:

² Ezt mondja az Úr, Izráel Istene, mondván: Mindama szókat, a melyeket mondtam néked, írd meg magadnak könyvben;

³ Mert ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és visszahozom az én népemet, az Izráelt és Júdát, azt mondja az Úr, és visszahozom őket arra a földre, a melyet az ő atyáiknak adtam, és bírni fogják azt.

⁴ Ezek pedig azok a szók, a melyeket az Úr Izráel és Júda felől szólott.

⁵ Ezt mondta ugyanis az Úr: A félelemnek, rettentésnek szavát hallottuk, és nincs békesség.

⁶ Kérdjétek meg csak és lássátok, ha szűl-e a férfi? Miért látom minden férfi kezét az ágyékán, mintegy gyermekszülőét, és miért változtak orczáik fakósárgává?

⁷ Jaj! mert nagy az a nap annyira, hogy nincs hozzá hasonló; és háborúság ideje az Jákóbon; de megszabadul abból!

⁸ És azon a napon, azt mondja a Seregek Ura, letöröm majd az ő igáját a te nyakadról, köteleidet leszaggatom, és nem szolgálnak többé idegeneknek.

⁹ Hanem szolgálnak az Úrnak az ő Istenöknek, és Dávidnak az ő királyoknak, a kit feltámasztok nékik.

¹⁰ Te azért ne félj, oh én szolgám Jákób, azt mondja az Úr, se ne rettegj Izráel; mert ímhol vagyok én, a ki megszabadítlak téged a messze földről, és a te magodat az ő fogságának földéből; és visszatér Jákób és megnyugoszik, és bátorságban lesz, és nem lesz, a ki megháborítsa.

¹¹ Mert veled vagyok én, azt mondja az Úr, hogy megtartsalak téged: mert véget vetek minden nemzetnek, a kik közé kiűztelek téged, csak néked nem vetek véget, hanem megfenyítelek téged ítélettel, mert nem hagylak egészen büntetés nélkül.

¹² Mert ezt mondja az Úr: Veszedelmes a te sebed, gyógyíthatatlan a te sérülésed.

¹³ Senki sincsen, a ki megítélje a te ügyedet, hogy bekösse sebedet, orvosságok és balzsam nincsenek számodra.

¹⁴ Elfeledkezett rólad minden szeretőd, és nem keres téged: mert megvertelek ellenséges veréssel, kegyetlen ostromozással, a te bűnödnek sokaságáért, és hogy eláradtak a te vétkeid.

¹⁵ Miért kiáltozol a te sebed miatt? veszedelmes a te sérülésed? a te bűnöd sokaságáért és vétkeidnek eláradásáért cselekedtem ezeket veled.

¹⁶ Azért mindazok, a kik benyelnek téged, elnyeletnek, és valamennyi ellenséged mind fogságra jut: és a te fosztogatóidat kifosztottakká, és minden te zsákmánylőidat zsákmánynyá teszem.

¹⁷ Mert orvosságot adok néked, és kigyógyítlak a te sérülésedből, azt mondja az Úr. Mert számkivetettnek hívtak téged, Sion; nincs, a ki tudakozódjék felőle.

¹⁸ Ezt mondja az Úr: Ímé, visszahozom Jákób sátorának foglyait, és könyörülök az ő hajlékain, és a város felépíttetik az ő magas helyén, és a palota a maga helyén marad.

¹⁹ És hálaadás és öröm szava jő ki belőlök, és megsokasítom őket és meg nem kevesednek, megöregbítem őket és meg nem kisebbednek.

²⁰ És az ő fiai olyanok lesznek, mint eleintén, és az ő gyülekezete erősen megáll az én orcám előtt, de megbüntetem mindazokat, a kik nyomorgatták őt.

²¹ És az ő fejedelme ő belőle támad, és az ő uralkodója belőle jő ki, és magamhoz bocsátom őt, hogy közeledjék hozzám: mert kicsoda az, a ki szívét arra hajtáná, hogy hozzám jöjjön, azt mondja az Úr.

²² És népemmé lesztek, én pedig a ti Istenetek leszek.

²³ Ímé, az Úrnak szélvész, haragja tör elő, és a rohanó szélvész a hitetlenek fejére zúdul.

²⁴ Nem szûnik meg az Úr felgerjedt haragja, míg végbe nem viszi, és míg meg nem valósítja az ő szívének gondolatait. Az utolsó napokban értitek meg e dolgot.

FEJEZET 31

Az időben, monda az Úr, Izráel minden nemzetségének Istene leszek, és ők az én népemmé lesznek.

² Ezt mondja az Úr: Kegyelmet talált a pusztában a fegyvertől megmenekedett nép, az Isten ő előtte menván, hogy megnyugtassa őt, az Izráelt.

³ Messzûnne is megjelent nékem az Úr, mert örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem reád az én irgalmasságomat.

⁴ Újra felépítlek téged, és felépülsz, oh Izráel leánya. Újra felékesíted magadat, dobokkal és vígadók seregében jössz ki.

⁵ Még szőlőket plántálsz Samariának hegyein; a kik plántálják a plántákat, élnek is azok gyümölcsével.

⁶ Mert lészen egy nap, mikor a pásztorok kiáltnak az Efraim hegyén: Keljetek fel, és menjünk fel Sionba az Úrhoz, a mi Istenünkhöz.

⁷ Mert ezt mondja az Úr: Énekeljete Jákóbnak vígassággal, és ujjongjatek a nemzetek fejének. Hirdesséte dicséretét, és mondjátok: Tartsd meg Uram a te népedet, az Izráel maradékát.

⁸ Ímé, én elhozom őket észak földéből, és összegyűjtöm őket a földnek széleiről, közöttök lesz vak, sánta, viselős és gyermek-szülő is lesz velök, mint nagy sereg jönnek ide vissza.

⁹ Siralommal jönnek és imádkozva hozom őket, vezetem őket a vizek folyásai mellett egyenes úton, hol el nem esnek, mert atyja leszek az Izráelnek, és az Efraim nékem elsőszülöttem.

¹⁰ Halljátok meg az Úrnak szavát, ti pogányok, és hirdesséte a messzevaló szigeteknek, és ezt mondjátok: A ki elszórta az Izráelt, az gyűjti őt össze, és megőrzi, mint a pásztor a maga nyáját.

¹¹ Mert megváltotta az Úr Jákóbot, és kimentette a nálánál erősebbnek kezéből.

¹² És eljönnek és énekelnek a Sion ormán, és futnak az Úrnak javaihoz, búza, bor, olaj, juhok és barmok nyája felé, és az ő lelkök olyan lesz, mint a megöntözött kert, és nem bánkódnak többé.

¹³ Akkor vígadoz a szûz a seregben, és az ifjak és a vének együttesen, és az ő siralmokat öröme fordítom, és megvígasztalom és felvidámítom őket az ő bánatukból.

¹⁴ És a papok lelkét megelégitem kövérséggel, és az én népem eltelik javaimmal, azt mondja az Úr.

¹⁵ Ezt mondja az Úr: Szó hallatszott Rámában, sírás és keserves jajgatás; Rákhel siratta az ő fiait, nem akart megvígasztaltatni az ő fiai felől, mert nincsenek.

¹⁶ Ezt mondja az Úr: Tartsd vissza szódat a sírástól és szemeidet a könnyhullatástól, mert meglesz a te cselekedetened jutalma, azt mondja az Úr, hiszen az ellenség földéből térnek vissza.

¹⁷ Jövendődnek is jó reménysége lészen, azt mondja az Úr, mert fiaid visszajönnek az ő határaikra.

- 18** Jól hallottam, hogy panaszkodott Efraim: Megvertél engem és megverettetém, mint a tanulatlan tulok; téríts meg engem és megtérek, mert te vagy az Úr, az én Istenem.
- 19** Mert azután, hogy megtérítettél engem, megbántam bűnömet, és miután megismertem magamat, czombomat vertem; szégyenkezem és pirulok, mert viselem az én ifjúságomnak gyalázatát.
- 20** Avagy nem kedves fiam-é nékem Efraim? Avagy nem kényeztetett gyermek-é? Hiszen valahányszor ellene szoltam, újra megemlékeztem ő róla, azért az én belső részeim megindultak ő rajta, bizony könyörülök rajta, azt mondja az Úr!
- 21** Rendelj magadnak útjelzőket, rakj útmutató oszlopokat, vigyázz az ösvényre, az útra, a melyen mentél, jöjj vissza Izráelnek leánya, jöjj vissza ide a te városodba!
- 22** Meddig bújdosol, oh szófogadatlan leány? Mert az Úr új rendet teremt e földön. Asszony környékezi a férfit.
- 23** Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Újra e szókat mondják majd a Júda földén és az ő városaiban, mikor visszahozom az ő foglyaikat: Áldjon meg téged az Úr, oh igazságnak háza, oh szent hegy!
- 24** És ott lakoznak majd Júda és minden ő városa, a szántóvetők és baromtartók együttesen.
- 25** Mert megítatom a szomjú lelket, és minden éhező lelket megelégtetek.
- 26** Ezért vagyok ébren és vigyázok, és az én álmom édes nékem.
- 27** Ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és bevetem az Izráel házát és a Júda házát embernek magvával és baromnak magvával.
- 28** És a miképen gondom volt arra, hogy kigyomláljam és elrontsam, letörjem és pusztítsam és veszedelembe sodorjam őket, azonképen vigyázok arra, hogy megépítsem és beplántáljam őket, azt mondja az Úr!
- 29** Ama napokban nem mondják többé: Az atyák ették meg az egrest, és a fiak foga vásott el bele.
- 30** Sőt inkább kiki a maga gonoszságáért hal meg; minden embernek, ki megeszi az egrest, tulajdon foga vásik el bele.
- 31** Ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr; és új szövetséget kötök az Izráel házával és Júda házával.
- 32** Nem ama szövetség szerint, a melyet az ő atyáikkal kötöttem az napon, a melyen kézen fogtam őket, hogy kihozzam őket Egyiptom földéből, de a kik megrontották az én szövetségemet noha én férjök maradtam, azt mondja az Úr.
- 33** Hanem ezt lesz a szövetség, a melyet e napok után az Izráel házával kötök, azt mondja az Úr: Törvényemet az ő belsejökbe helyezem, és az ő szívökbe írom be, és Istenökké lesznek, ők pedig népemmé lesznek.
- 34** És nem tanítja többé senki az ő felebarátját, és senki az ő atyjafiát, mondván: Ismerjétek meg az Urat, mert ők mindnyájan megismernek engem, kicsinytől fogva nagyig, azt mondja az Úr, mert megbocsátom az ő bűneiket, és vétkeikről többé meg nem emlékezem.
- 35** Ezt mondja az Úr, a ki adta a napot, hogy világítson nappal, a ki törvényt szabott a holdnak és a csillagoknak, hogy világítsanak éjjel, a ki felháborítja a tengert és annak habjai zúgnak, Seregek Ura az ő neve:
- 36** Ha eltűnnek e törvények előlem, azt mondja az Úr, az Izráelnek magva is megszakad, hogy soha én előttem nép ne legyen.
- 37** Ezt mondja az Úr: Ha megmérhetik az egeket ott fenn, és itt alatt kifürkészhetik a föld fundamentumait: én is megútálom Izráelnek minden magvát, mindazokért, a miket

cselekedtek, azt mondja az Úr!

38 Ímé eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és felépíttetik a város az Úrnak a Hanáníel tornyától fogva a szeglet kapujáig.

39 És kijebb megy még a mérőkötél azzal átellenben a Garéb hegyéig, és lefordul Góhat felé.

40 És a holttesteknek és a hamunak egész völgye, és az egész mező a Kidron patakáig, a lovak kapujának szegletéig kelet felé az Úr szent helye lesz, nem rontatik el, sem el nem pusztíttatik soha örökké.

FEJEZET 32

Az a szó, a melyet szóla az Úr Jeremiásnak, Sedékiásnak, a Júda királyának tizedik esztendejében: Ez az esztendő a Nabukodonozor tizennyolczadik esztendeje.

2 És akkor megszállotta vala a babiloni király serege Jeruzsálemet, és Jeremiás próféta elzárva vala a tömlöcznek pitvarában, a mely a Júda királyának házában vala.

3 Mert Sedékiás, a Júda király a záratta be őt, mondván: Miért profétálsz te, ezt mondván: Ezt mondta az Úr: Ímé, én e várost a babiloni király kezébe adom és beveszi azt?

4 És Sedékiás, a Júda király, meg nem menekszik a Káldeusok kezéből, hanem a babiloni király kezébe adatik, és ennek szája szól amannak szájával, és ennek szemei látják amannak szemeit.

5 És Babilonba viszi Sedékiást és ott lesz mindaddig, míg meg nem látogatom őt, azt mondja az Úr, hogyha hadakoztok a Káldeusok ellen, nem lesz jó dolgotok.

6 És monda Jeremiás: Szólott az Úr nékem, ezt mondván:

7 Ímé, Hanameél, Sallumnak, a te nagybátyádnak fia hozzád megy, mondván: Vedd meg az én mezőmet, a mely Anatótban van, mert téged illet vér szerint, hogy megvegyed.

8 Eljőve azért hozzám Hanameél, az én nagybátyámnak fia, az Úr beszéde szerint a tömlöcz pitvarához, és monda nékem: Kérlek, vedd meg az én mezőmet, a mely Anatótban, a Benjámin földén van, mert téged illet, mint örökös, és te reád néz vér szerint is, vedd meg hát magadnak. Akkor észrevevém, hogy az Úr szava ez.

9 Azért megvevém Hanameéltől, az én nagybátyámnak fiától a mezőt, a mely Anatótban van, és kifizettem néki a pénzt, tizenhét ezüst siklust.

10 És beírák levélbe és megpecsétlém, és tanúkat is állíték, és megmérém a pénzt mérlegen.

11 Ezután kezembe vevém a vétel felől való levelet, a mely meg vala pecsételve a parancsolat és törvények szerint, és a közönséges levelet is.

12 És a vétel felől való levelet odaadám Báruknak, a Néria fiának, a ki Mahásiás fia vala, Hanameélnek, az én nagybátyám fiának szemei előtt, és a tanúk szemei előtt, a kik be valának írva a vétel felől való levélbe, mindama júdaiak szemei előtt, a kik ülnek vala a tömlöcz pitvarában.

13 És parancsolék Báruknak azok szemei előtt, mondván:

14 Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Vedd fel e leveleket, ezt a vételi levelet, mind a bepecsételtetett, mind a közönséges levelet, és tedd azokat cserépedénybe, hogy sok ideig elálljanak.

15 Mert ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Még házakat, mezőket és szőlőket fognak venni e földön.

16 És könyörgék az Úrnak, miután odaadám a vétel felől való levelet Báruknak, a Néria

fiának, mondván:

17 Ah, ah, Uram Isten! Ímé te teremtetted a mennyet és földet a te nagy hatalmaddal és a te kiterjesztett karoddal, és semmi sincs lehetetlen előtted!

18 A ki irgalmasságot cselekszel ezerízíglén, és a ki az atyák bűnéért az ő fiaik keblében fizetsz meg ő utánok, te nagy Isten, te hatalmas, a kinek neve Seregeknek Ura!

19 Nagy tanácsú és hatalmas cselekedetű, a kinek szemei jól látják az emberek fiainak minden útait, hogy kinek-kinek megfizess az ő útai szerint, és az ő cselekedeteinek gyümölcse szerint;

20 A ki jeleket és csudákat tettél Égyiptom földén és mind e napiglan mind Izráel földén, mind az embereken, és nevet szerzettél magadnak, a mint ez mai nap is megvan.

21 És kihoztad a te népedet, az Izráelt Égyiptom földéből jelekkel és csudákkal, és hatalmas kézzel, és kinyújtott karral, és nagy rettegtetéssel.

22 És nékik adtad e földet, a mely felől megesküdtél az ő atyáiknak, hogy adsz nékik tejjel és mézzel folyó földet.

23 És bementek és birtokolták azt, mindazáltal nem hallgattak a te szódra, és nem jártak a te törvényeidben, a miket parancsoltál nékik, hogy megcselekedjék, azokból semmit sem cselekedtek, azért mind e gonoszt rájuk borítottad.

24 Ímé, a sánczok a városhoz érnek, hogy bevegység azt, és e város odaadatik a Káldeusok kezébe, a kik megostromolják ezt fegyverrel, éhséggel és döghalállal. És a mit szólottál, meglett, ímé látod is.

25 És mégis azt mondottad, Uram Isten, nékem: Végy magadnak mezőt pénzen, és legyenek tanúid felőle, holott a város a Káldeusok kezébe adatik.

26 És szóla az Úr Jeremiásnak, mondván:

27 Ímé, én az Úr, Istene vagyok minden testnek, vajjon van-é valami lehetetlen nékem?

28 Azért ezt mondja az Úr: Ímé, én odaadom e várost a Káldeusok kezébe, és Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe, hogy bevegye azt.

29 És bemennek a Káldeusok, a kik ostromolják e várost, és e várost felgyújtják tűzzel és felégetik azt, és a házakat is, a melyeknek tetején füstöltek a Baálnak és áldoztak idegen isteneknek, hogy engem haragra ingereljenek.

30 Mert Izráel fiai és Júda fiai ifjúságoktól fogva csak azt cselekedték, a mi gonosz az én szemeim előtt, és az Izráel fiai csak haragra gerjesztettek engem az ő kezeik cselekedeteivel, azt mondja az Úr.

31 Mert csak bosszúságomra és búsulásomra volt e város, attól a naptól fogva, a melyen építették azt, mind ez ideig, úgy hogy el kell azt törlenem az én színem elől.

32 Az Izráel fiainak és a Júda fiainak minden bűnéért, a melyet cselekedtek, hogy felháborítsanak engem, ők magok, az ő királyaik, fejedelmeik, papjaik és prófétáik és Júda vitézei és Jeruzsálem polgárai.

33 És háttal fordultak felém és nem arczczal, és tanítottam őket jó reggel, és noha tanítottam őket, nem voltak készek az intés befogadására.

34 Sőt az ő útalatosságait behelyezték a házba, a mely az én nevemről neveztetik, hogy megfertőztessék azt.

35 És magaslatokat emeltek a Baálnak, a Ben-Hinnom völgyében, hogy megáldozzák fiaikat és leányaikat a Moloknak, a mit nem parancsoltam nékik, és még csak nem is gondoltam, hogy ez útalatosságot megcselekedjék, hogy Júdát vétékre vigyék.

36 És most azért azt mondja az Úr, Izráel Istene e városnak, a mely felől ti mondjátok: Odaadatik a babiloni király kezébe, fegyver, éhség és döghalál miatt:

37 Ímé én összegyűjtöm őket mindama földekről, a melyekre kiűztem őket haragomban,

felgerjedésemben és nagy bosszankodásomban, és visszahozom őket e helyre, és lakni hagyom őket bátorságban.

38 És népemmé lesznek nékem, én pedig nékik Istenök leszek.

39 És adok nékik egy szívet és egy utat, hogy mindenkor engem féljenek, hogy jól legyen dolguk, nékik és az ő fiaiknak ő utánok.

40 És örökkévaló szövetséget kötök velök, hogy nem fordulok el tőlök és a velök való jótéteménytől, és az én félelmemet adom az ő szívökbe, hogy el ne távozzanak tőlem.

41 És örvendezek bennök, ha jót cselekedhetem velök és biztosan beplántálhatom őket e földbe, teljes szívvel és teljes lélekkel.

42 Mert ezt mondja az Úr: A miképen ráhoztam e népre mind e nagy veszedelmet, azonképen hozom rájuk mind azt a jót, a miket én ő felőlök mondok.

43 És vesznek még mezőt e földön, a mely felől ti ezt mondjátok: Pusztaság ez emberek nélkül, barmok nélkül, és odaadatik a Káldeusok kezébe.

44 Pénzen vesznek mezőket, és beírják a levélbe, és megpecsételik, és tanukat állítanak a Benjámin földén, Jeruzsálem környékén és Júda városaiban, a hegyi városokban és a síkföldi városokban és a dél felé való városokban, mert visszahozom az ő foglyaikat, azt mondja az Úr.

FEJEZET 33

Másodszor is szóla az Úr Jeremiásnak, mikor ő még fogva vala a tömlöcz pitvarában, mondván:

2 Ezt mondja az Úr, a ki megteszi azt, az Úr, a ki megvalósítja azt, hogy megerősítse azt, Úr az ő neve.

3 Kiáltls hozzám és megfelelek, és nagy dolgokat mondok néked, és megfoghatatlanokat, a melyeket nem tudsz.

4 Mert ezt mondja az Úr, az Izráel Istene, e városnak házai és a Júda királyának házai felől, a melyek lerontattak kosokkal és fegyverrel.

5 Mikor elmentek, hogy vívjanak a Káldeusokkal, és hogy megtöltsék azokat emberek holttesteivel, a kiket én haragomban és bosszúállásomban megöltem, mivelhogy elrejtettem az én orcámat a várostól az ő sok gonoszságukért:

6 Ímé, én hozok néki kötést és orvosságot, és meggyógyítom őket, és megmutatom nékik a békesség és hűség kincseit.

7 És visszahozom Júdát és Izráelt a fogságból, és felépítem őket, mint azelőtt.

8 És megtisztítom őket minden bűneiktől, a melyekkel vétkeztek ellenem, és megbocsátom minden bűneiket, a melyekkel vétkeztek ellenem, és a melyekkel gonoszul cselekedtek ellenem.

9 És ez a város lészen nékem híremre, nevemre, örömömre, tisztességemre és dicséretemre e földnek minden nemzetsége előtt, a kik hallják mindama jót, a melyet én cselekszem velök, és félni és rettegni fognak mindama jóért és mindama békességért, a melyet én szerzek nékik!

10 Ezt mondja az Úr: Hallatszani fog még e helyen (a mely felől ti ezt mondjátok: Pusztaság ez, emberek nélkül és barom nélkül való), a Júda városaiban és Jeruzsálem utczaiban, a melyek elpusztítottak és ember nélkül és lakó nélkül és oktalan állat nélkül vannak,

11 Örömmel szava és vígasság szava, vőlegény szava és menyasszony szava, és azoknak szava, kik ezt mondják: Dicsérjétek a Seregek Urát, mert jó az Úr, mert

örökkévaló az ő kegyelme; a kik hálaáldozatot hoznak az Úr házába, mert visszahozom e föld népét a fogságból, mint annakelőtte, azt mondja az Úr.

12 Ezt mondja a Seregek Ura: E pusztá helyen, a melyen nincs ember és barom, és ennek minden városában pásztorok fognak még lakozni, a kik az ő juhaikat terelgetik.

13 A hegyi városokban, a síkföldi városokban, a dél felől való városokban, a Benjámin földén, Jeruzsálem környékén és Júda városaiban még juhnyájak fognak átmenni a számlálónak keze alatt, azt mondja az Úr.

14 Ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és megbizonyítom az én jó szómat, a melyet az Izráel házának és a Júda házának szóltam.

15 Azokban a napokban és abban az időben sarjasztok Dávidnak igaz sarjadékot, és jogot és igazságot szerez e földön.

16 Azokban a napokban megszabadul a Júda, és bátorságban lakozik Jeruzsálem, és így hívják majd őt: Az Úr a mi igazságunk.

17 Mert ezt mondja az Úr: Nem vész ki a Dávid férfi sarjadéka, a ki az Izráel házának székébe üljön.

18 És a lévita papok férfi sarjadéka sem vész ki előlem, a ki égőáldozatot áldozzon, és ételáldozatot égessen, és véres áldozatot készítsen mindenkor.

19 És szóla az Úr Jeremiásnak, mondván:

20 Ezt mondja az Úr: Ha felbonthatjátok az én szövetségemet a nappal, és az én szövetségemet az éjszakával, hogy se nap, se éjszaka ne legyen az ő idejében:

21 Az én szolgálommal, Dáviddal való szövetségem is felbomlik, hogy ne legyen fia, a ki uralkodjék az ő székében, és a lévita papokkal, az én szolgálommal.

22 Mint az ég serege meg nem számlálható, és a tenger fövénye meg nem mérhető, úgy megsokasítom az én szolgálomnak, Dávidnak magvát, és a Lévitákat, a kik nékem szolgálnak.

23 És szóla az Úr Jeremiásnak, mondván:

24 Nem vetted észre, mit szóla e nép? mondván: A két nemzetséget, a melyet az Úr kiválasztott vala, elveté, és az én népemet megútálták úgy, hogy többé ő előttök nem nemzet az.

25 Ezt mondja az Úr: Ha szövetségem nem lesz a nappal és az éjszakával, és ha nem szabtam törvényeket az égnek és a földnek,

26 Jákóbnak és az én szolgálomnak, Dávidnak magvát is elvetem, úgy hogy az ő magvából senkit fel ne vegyenek, a ki uralkodjék Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak magván: mert visszahozom őket a fogságból, és megkegyelmezek nékik.

FEJEZET 34

Az a beszéd, a melyet szólott az Úr Jeremiásnak, (mikor Nabukodonozor a babiloni király és az egész serege és a föld minden országa, a melyek az ő hatalma alatt valának, és a népek mind vívták vala Jeruzsálemet és minden városát) mondván:

2 Ezt mondja az Úr, az Izráel Istene: Menj el, és mondd meg Sedékiásnak, a Júda királyának, és így szólj néki: Ezt mondja az Úr: Ímé, én odaadom e várost a babiloni király kezébe, és felgyújtja ezt tűzzel.

3 És te el nem szaladsz az ő kezéből, hanem bizonynyal megfognak és kezébe adnak, és a te szemeid meglátják a babiloni királynak szemeit, és az ő szája a te száddal szól, és bemégy Babilonba.

- ⁴ Mindazáltal halld meg az Úrnak szavát Sedékiás, Júda királya; ezt mondja az Úr te felőled: Nem halsz meg fegyver által.
- ⁵ Békességben halsz meg, és a mint füstöltek a te atyáidnak, az előbbi királyoknak, a kik te előtted voltak, úgy füstölnek néked is, és így siratnak téged: Jaj uram! Mert én szoltam e szót, azt mondja az Úr.
- ⁶ És megmondá Jeremiás próféta Sedékiásnak, a Júda királyának, mind e szavakat Jeruzsálemben.
- ⁷ A babiloni király serege pedig vívja vala Jeruzsálemet és Júdának minden városát, a melyek megmaradtak vala, tudniillik Lákist és Azekát, mert a Júda városai közül csak ezek maradtak vala meg, mint erősített városok.
- ⁸ Ez a beszéd, melyet szóla az Úr Jeremiásnak, minekutána Sedékiás király szövetséget kötö az egész Jeruzsálembeli néppel, szabadságot hirdetvén köztük.
- ⁹ Hogy kiki bocsássa szabadon szolgáját és kiki az ő szolgálóleányát a héber férfit és a héber leányt, hogy senki ne szolgáltatson közöttük az ő Júdabeli atyjafiával.
- ¹⁰ És engedelmeskedtek mindnyájan a fejedelmek és az egész nép, a kik szövetséget kötöttek, hogy kiki szabadon bocsássa az ő szolgáját és kiki az ő szolgálóleányát, hogy senki azokkal ne szolgáltatson többé; és engedelmeskedtek és elbocsáták azokat.
- ¹¹ De azután elváltozának, és visszahozák a szolgálókat és szolgálóleányokat, a kiket szabadon bocsátottak vala, és őket szolgálókká és szolgálóleányokká tevék.
- ¹² És lőn az Úrnak szava Jeremiáshoz az Úrtól, mondván:
- ¹³ Ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Én szövetséget kötöttem a ti atyáitokkal azon a napon, a melyen kihoztam őket Égyiptom földéről, a szolgálatnak házából, mondván:
- ¹⁴ Mikor a hét esztendő eltelik, kiki bocsássa el az ő héber atyjafiát, a ki néked eladatott vala és hat esztendeig szolgált téged; bocsássad őt magadtól szabadon. De nem hallgatának a ti atyáitok engemet, és fülöket sem hajtották erre.
- ¹⁵ És ti ma megtértetek vala, és igazat cselekedtetek vala én előttem, kiki szabadságot hirdetvén az ő atyjafiának, és én előttem szövetséget kötöttetek abban a házban, a mely az én nevemről neveztetett.
- ¹⁶ De elváltoztatok, és beszenynyeyztétek az én nevemet, és kiki visszahozta az ő szolgáját és kiki az ő szolgálóleányát, kiket egészen szabadon bocsátottatok vala, és igába vetettétek őket, hogy néktek szolgálóik és szolgáló leányaitok legyenek.
- ¹⁷ Azért ezt mondja az Úr: Ti nem hallgattatok reám, hogy kiki szabadságot hirdessen az ő atyjafiának és kiki az ő felebarátjának. Ímé, én hirdetek néktek szabadságot, azt mondja az Úr, a fegyverre, a döghalálra és az éhségre, és odaadlak titeket e föld minden országainak útálatára.
- ¹⁸ És odaadom a férfiakat, a kik megszegették az én szövetségemet, a kik nem teljesítették a szövetség pontjait, a melyet előttem kötöttek vala tulokkal, a melyet ketté vágának és átmenének annak részei között,
- ¹⁹ Júdának fejedelmeit és Jeruzsálem fejedelmeit, az udvari szolgálókat és a papokat és a földnek minden népét, a kik átmentek a tulok részei között:
- ²⁰ Odaadom őket az ő ellenségeik kezébe, és az ő lelkeket keresők kezébe, és az ő holttestök ez égi madaraknak és a föld vadainak lesznek eledelévé.
- ²¹ Sedékiást, a Júda királyát és az ő fejedelmeit is odaadom az ő ellenségeiknek kezébe, és az ő lelkeket keresők kezébe, és a babiloni király seregének kezébe, a mely eltávozik tőletek.
- ²² Ímé, én parancsolok, azt mondja az Úr, és visszahozom őket e városra, és vívják azt, és beveszik és felgyújtják tűzzel, és pusztasággá teszem Júda városait, lakhatatlanokká.

Az a beszéd, a melyet szóla az Úr Jeremiásnak, Jojakimnak, Jósias, Júda királya fiának idejében, mondván:

² Menj el a Rékábiták házához, és szólj velök, és vidd be őket az Úr házába, a kamarák egyikébe, és adj nékik bort inni.

³ És mellém vevém Jaazániát, Jeremiásnak fiát, ki fia vala Habasániának, és az ő rokonait és minden fiait és a Rékábiták egész háznépét.

⁴ És bevivém őket az Úr házába, a Hanán fiainak a kamarájába ki Igdaliásnak, az Isten emberének fia vala, a mely a fejedelmek kamarája mellett vala, Mahásiásnak, Sallum fiának kamaráján felül, a ki az ajtónak őrizője vala.

⁵ És a Rékábiták háza népének fiai elé borral telt kancsókat és poharakat tevék, és ezt mondtam nékik: Igyatok bort!

⁶ És felelének: Nem iszunk bort, mert Jónadáb, Rékábnak fia, a mi atyánk parancsolta nékünk, mondván: Ne igyatok ti bort soha, se a ti fiaitok.

⁷ Se házat ne építsetek, se vetést ne vessetek, se szőlőt ne ültessetek, se ne tartsatok; hanem sátorokban lakjatok teljes életetekben, hogy sok ideig éljeteek e földnek színén, a melyben ti jövevények vagytok.

⁸ És hallgattunk Jónadábnak a Rékáb fiának, a mi atyánknak szavára mindabban, a miket parancsolt nékünk, hogy teljes életünkben bort ne igyunk mi, a mi feleségeink, a mi fiaink és a mi leányaink.

⁹ Se házakat ne építsünk, hogy azokban lakjunk, se szőlőnk, se mezőnk, se vetésünk ne legyen nékünk.

¹⁰ Hanem lakozzunk sátorokban. Hallgattunk azért, és a szerint cselekedtünk, a mint nékünk Jónadáb, a mi atyánk megparancsolta vala.

¹¹ Mikor pedig feljöve Nabukodonozor, a babiloni király a földre, akkor ezt mondtánk: Jertek el, menjünk be Jeruzsálembe a káldeai sereg előtt és a Siriabeli sereg előtt; és Jeruzsálemben lakoztunk.

¹² És szóla az Úr Jeremiásnak, mondván:

¹³ Így szól a Seregek Ura, az Izráel Istene: Menj el, mondd meg a Júda férfiaknak és Jeruzsálem lakosainak: Nem veszitek-e fel az intést, hogy hallgassatok az én beszédeimre? azt mondja az Úr.

¹⁴ Jónadábnak, a Rékáb fiának intései teljesedtek, a melyekkel megparancsolta az ő fiainak, hogy bort ne igyanak, és mindez ideig sem ittak bort; mert hallgattak az ő atyjok parancsolatjára; én is szóltam néktek; szóltam pedig jó reggel, de nem engedtetek nékem.

¹⁵ És elküldtem hozzátok minden én szolgámat, a prófétákat, és pedig jó reggel küldém, mondván: Kérlek, kiki térjen meg az ő gonosz útjáról, jobbítsátok meg cselekedeteiteket, és idegen istenek után ne járjatok, hogy nékik szolgáljatok, és lakoztok a földön, a melyet néktek és a ti atyáitoknak adtam, de fületeket sem hajtátok reá, és nem hallgattatok reám.

¹⁶ Mivelhogy Jónadábnak, a Rékáb fiának fiai teljesítik az ő atyjoknak parancsolatját, melyet parancsolt vala nékik, e nép pedig nem hallgata reám;

¹⁷ Azért ezt mondja az Úr, a Seregek Istene, az Izráel Istene: Ímé, én rábocsátom Júdára és Jeruzsálemnek minden lakóira mindama veszedelmet, a melyről szóltam nékik; azért mert szóltam nékik, de nem hallották, kiáltottam nékik, de nem feleltek.

¹⁸ A Rékábiták házának pedig monda Jeremiás: Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Mivelhogy hallgattatok Jónadábnak, a ti atyátoknak parancsolatjára, és megtartottátok minden parancsolatját, és úgy cselekedtetek, a mint meghagyta volt

néktek:

19 Azért ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Nem fogyatkozik el Jónadábnak, a Rékáb fiának maradéka, a ki előttem álljon mindenkor.

FEJEZET 36

És Jojákimnak, a Jósiás fiának, Júda királyának negyedik esztendejében is szóla az Úr Jeremiásnak, mondván:

2 Végy elő egy könyvet, és mind írd belé a szókat, a miket én szóltam néked az Izráel és a Júda ellen és minden nemzet ellen, a naptól fogva, a melyen szóltam néked a Jósiás ideje óta mind e napig.

3 Hátha meghallja a Júda háza mindazokat a veszedelmeket, a melyeket én néki szerezni szándékozom, hogy kiki megtérjen az ő gonosz útáról, és megbocsássam az ő bűnöket és vétköket.

4 És előhívá Jeremiás Bárukot, a Néria fiát, és megírá Báruk a Jeremiás szája után a könyvbe mindama szókat, a melyeket az Úr szólott vala néki.

5 És parancsola Jeremiás Báruknak, mondván: Én fogoly vagyok, nem mehetek be az Úr házába.

6 Azért te menj be, és a könyvből, a melyet az én számból írtál, olvasd el az Úrnak szavait a népnek hallatára az Úrnak házában bőjti napon, és az egész Júdának hallatára, a kik felgyűlnek az ő városaikból, olvasd el nekik.

7 Hátha az Úr elé száll könyörgésük, és mindenki megtér az ő gonosz útáról, mert nagy az Úr haragja és felháborodása, a melylyel szólott az Úr e nép ellen!

8 Báruk pedig, a Néria fia, mind a szerint cselekedék, a mint néki Jeremiás próféta megparancsolta vala, elolvassván a könyvből az Úrnak szavát, az Úrnak házában.

9 És Jojákimnak a Jósiás fiának, Júda királyának ötödik esztendejében, a kilencedik hónapban bőjtre hívták fel az Úr elé az egész Jeruzsálem népét és az egész népet, a mely Júda városaiból jött vala fel Jeruzsálembe.

10 És elolvasá Báruk a könyvből Jeremiás beszédeit az Úr házában Gamáriának, az írástudó Sáfán fiának szobájában a felső pitvarban, az Úr háza új kapujának nyílásában az egész nép hallatára.

11 És hallá Mikeás, Gamáriának, a Sáfán fiának fia az Úrnak minden beszédét a könyvből.

12 És leméne a király házába az írástudó szobájába, és ímé, ott ülnek vala mind a főemberek, Elisáma, az írástudó, és Dalajás, Semájának fia, és Elnátán, Akbórnak fia, és Gamária, Sáfánnak fia, és Sedékiás, Hanániásnak fia, és a többi főember is.

13 És elbeszélé nekik Mikeás mindazokat, a melyeket hallott vala a könyvből, mikor olvasá Báruk a nép hallatára.

14 Azért elküldék mind a főemberek Jéhudit, a ki Natániának fia vala, a ki Selémiának fia vala, a ki Kusinak fia vala, Bárukhoz, mondván: A könyvet, a melyből olvastál a nép hallatára, vedd kezébe, és jövel. És kezébe vevé Báruk, a Néria fia a könyvet, és elméne hozzájuk.

15 És mondának néki: Ülj le csak és olvasd azt a mi fülünk hallatára, és elolvasá Báruk fülök hallatára.

16 És mikor meghallák mind e szókat, megrettenve tekintettek egymásra, és mondának Báruknak: Bizony megjelentjük mind e szókat a királynak.

17 Bárukot pedig kérdezék, mondván: Jelentsd meg csak nekünk, mimódon írtad mind e szókat az ő szájából?

- 18** És monda nékik Báruk: Szájával mondotta nékem mind e szókat, én pedig beírtam e könyvbe tintával.
- 19** És mondának a főemberek Báruknek: Menj el, rejtőzzél el te és Jeremiás, és ne tudja senki, hol vagytok.
- 20** És elmenének a királyhoz a pitvarba (és letevék a könyvet az írástudó Elisámának szobájában) és elmondák mind e szókat a király hallatára.
- 21** És elküldé a király Jéhudit, hogy hozza el a könyvet; azért elhozá azt az írástudó Elisámának szobájából, és elolvasta azt Jéhudi a király hallatára és mindama főemberek hallatára, a kik a király előtt állnak vala.
- 22** A király pedig a téli házban ül vala a kilenczedik hónapban, és a tűz ég vala előtte.
- 23** És mikor Jéhudi három vagy négy levelet elolvasott vala, elmetélé az írástudónak késével, és a tűzbe hajítá, a mely a tűzhelyen vala, mígnem az egész könyv megége a tűzben, a mely a tűzhelyen vala.
- 24** Nem rettentek meg, sem ruhájokat nem szaggatták meg a király és valamennyi szolgája, a kik hallják vala mind e szókat.
- 25** Sőt még Elnátán is és Delája és Gamária kérék a királyt, hogy a könyvet ne égesse meg, de nem hallgata rájuk.
- 26** Hanem meghagyá a király Jerákmeélnek, a Hammélek fiának, és Sérajának, az Azriel fiának, és Selémiának, az Abdéel fiának, hogy fogják el Bárukot, az írástudót, és Jeremiás prófétát, de az Úr elrejté őket.
- 27** Szóla pedig az Úr Jeremiásnak, miután a király megégette vala a könyvet és beszédeket, a melyeket Báruk a Jeremiás szájából írt vala, mondván:
- 28** Térj vissza, végy magadnak más könyvet, és írd bele mind az elébbi szókat, a melyek az elébbi könyvben valának, a melyet Jojakim, a Júda királya megégetett.
- 29** És Jojakimnak, a Júda királyának mondd meg: Ezt mondja az Úr: Te égetted meg a könyvet, mondván: Miért írtál ilyen szókat bele: Bizonyosan eljő a babiloni király, és elveszti e földet, és kipusztít belőle embert és állatot?
- 30** Azért ezt mondja az Úr Jojakim felől, a Júda királya felől: Nem lesz néki, a ki a Dávid székébe üljön, és az ő holtteste elvettetik nappal a hévre, éjszaka pedig a dérre.
- 31** És megbüntetem őt, és az ő magvát, és az ő szolgálait az ő bűneikért, és rájuk bocsátom és a Jeruzsálembeli polgárookra és Júdának férfaira mind azt a veszedelmet, a melyről szóltam nékik, de nem hallgattak meg.
- 32** Azért más könyvet vőn Jeremiás, és adá azt Báruknek, az írástudó Néria fiának, és beírta abba a Jeremiásnak szájából minden szavát annak a könyvnek, a melyet Jojakim, a Júda királya megégetett vala a tűzben. És több dolgot is írának bele, hasonlókat az elébbiekhöz.

FEJEZET 37

Uralkodott pedig Sedékiás király, Jósiásnak fia, Kónia helyett, a ki Jojakimnak fia vala, kit Nabukodonozor, a babiloni király királylyá tett vala Júdának földében.

2 De nem hallgatá sem ő, sem az ő szolgálai, sem a föld népe az Úrnak szavát, a melyet szólt vala Jeremiás próféta által.

3 És elküldé Sedékiás király Júkált, Selémiának fiát, és Sofóniást, Mahásiás papnak fiát Jeremiás prófétához, mondván: Kérlek, könyörögj mi érettünk az Úrnak, a mi Istenünknek.

4 Jeremiás pedig be- és kimegy vala a nép között, mert még nem vetették vala őt be a

tömlöczbe.

⁵ A Faraó serege pedig kijött Égyiptomból, és a Káldeusok, a kik megszállották Jeruzsálemet, meghallották e hírt ő felőlök, és elhagyták Jeruzsálemet.

⁶ És szóla az Úr Jeremiás prófétának, mondván:

⁷ Ezt mondja az Úr, Izrael Istene: Ezt mondjátok a Júda királyának, a ki elküldött titeket én hozzám, hogy megkérdézzetek engem: Ímé, a Faraó serege, a mely kijött a ti segítségetekre, visszamegy Égyiptom földébe.

⁸ És visszatérnek a Káldeusok, és ostromolják e várost, és beveszik azt, és megégetik tűzzel.

⁹ Ezt mondja az Úr: Ne csaljátok meg magatokat, mondván: Bizonyosan elmennek mi rólunk a Káldeusok; mert nem mennek el.

¹⁰ Mert ha a Káldeusoknak egész seregét megveritek is, a kik ostromolnak titeket, és közülök csak néhány megsebesült marad is: valamennyi felkél az ő sátorából, és megégetik e várost tűzzel.

¹¹ És mikor a Káldeusok serege elvonula Jeruzsálem alól a Faraó serege miatt,

¹² Jeremiás is kiindula Jeruzsálemből, menvén a Benjámin földére, hogy osztályrészt kapjon onnan a nép között.

¹³ Mikor pedig ő a Benjámin kapujához ére és ott vala egy őr, a kinek neve Jériás vala, Selémiásnak fia, a ki Hanániásnak fia vala, megfogá az Jeremiás prófétát, és monda: Te a Káldeusokhoz szököl!

¹⁴ És monda Jeremiás: Hazugság! Nem szököm a Káldeusokhoz; de nem hallgata rá. És Jériás megfogá Jeremiást, és vivé őt a fejedelmekhez.

¹⁵ És a fejedelmek megharaguvának Jeremiásra, és megvereték őt, és veték a fogházba az írástudó Jónatán házába: mert azt rendelték vala fogháznak.

¹⁶ Mikor Jeremiás a tömlöczbe és a börtönbe jutta, és sok napig vala ott Jeremiás;

¹⁷ Akkor elkülde Sedékiás király és előhozatá őt, és megkérdézé a király a maga házánál titkon, és monda: Van-e kijelentésed az Úrtól? Akkor monda Jeremiás: Van! És azt is mondá: A babiloni király kezébe adatol.

¹⁸ Azután monda Jeremiás Sedékiás királynak: Mit vétettem ellened és a te szolgálid ellen és e nép ellen, hogy a fogházba vetettetek engem?

¹⁹ És hol vannak a ti prófétáitok, a kik prófétáltak néktek, mondván: Nem jő el a babiloni király ti ellenetek és e föld ellen?

²⁰ Most halld csak, uram király, és hallgasd meg az én könyörgésemet, és ne küldj engem vissza az írástudó Jónatán házába, hogy ott ne haljak meg.

²¹ Parancsolta azért Sedékiás király, hogy vessék Jeremiást a tömlöcz pitvarába, és adjanak néki naponként egy-egy darab kenyeret a sütők utcájából, a míg minden kenyér elfogy a városból. És ott marada Jeremiás a tömlöcz pitvarában.

FEJEZET 38

De meghallá Safátiás Mattánnak fia, és Gedáliás Passúrnak fia, és Jukál a Selémiás fia, és Passúr a Melékiás fia a szókat, a melyeket szólott vala Jeremiás az egész népnek, mondván:

² Ezt mondja az Úr: A ki megmarad e városban, meghal fegyver miatt, éhség miatt és döghalál miatt, a ki pedig kimegy a Káldeusokhoz, él, és az ő élete nyereség lesz néki és él.

³ Ezt mondja az Úr: Bizonyynyal a babiloni király seregének kezébe adatik e város, és beveszi azt.

⁴ És mondának a fejedelmek a királynak: Kérünk, ölettesd meg ezt az embert, mert megerőtleníti a vitézek kezeit, a kik megmaradtak a városban, és az egész nép kezeit, hogy efféle szókat szól nékik, mert ez az ember nem a nép megmaradására igyekszik, hanem veszedelmére.

⁵ És monda Sedékiás király: Ám a ti kezetekben van, mert a király semmit sem tehet ellenetekre.

⁶ Azért elvivék Jeremiást, hogy bevessék Melkiásnak, a Hammélek fiának vermébe, a mely a tömlöcz pitvarában vala; és lebocsáták Jeremiást köteleken; a veremben pedig nem víz vala, hanem sár, és beesék Jeremiás a sárba.

⁷ És meghallotta Ebed-Melek, a szerecsen, a ki udvari szolga vala (ő pedig a király házában vala), hogy Jeremiást a verembe vetették, a király pedig a Benjámin-kapuban ül vala.

⁸ Kiméne azért Ebed-Melek a király házából, és szóla a királynak, mondván:

⁹ Uram, király! gonoszul cselekedtek azok az emberek mindazzal, a mit Jeremiás prófétával cselekedtek, a kik őt a verembe vetették; mert meghal ott éhen, mert nem lesz ezután semmi kenyér e városban.

¹⁰ Parancsola azért a király Ebed-Meleknek, a szerecsennek, mondván: Végy magadhoz innét harmincz embert, és vedd fel Jeremiás prófétát a veremből, mielőtt meghalna.

¹¹ Vőn azért Ebed-Melek magához harmincz embert, és beméne a király házába, a kincstartó ház alá, és hozza onnét régi ruhadarabokat és elszakadozott posztókat, és alábocsátá azokat Jeremiásnak köteleken a verembe.

¹² És monda Ebed-Melek, a szerecsen, Jeremiásnak: Tedd a régi és elszakadozott ruhadarabokat hónod alá, a kötelek alá; és úgy cselekedék Jeremiás.

¹³ Kivonták azért Jeremiást köteleken és kihozák őt a veremből, és lakék Jeremiás a tömlöcz pitvarában.

¹⁴ Elkülde pedig Sedékiás király, és magához hozatá Jeremiás prófétát a harmadik ajtóig, mely vala az Úrnak házában, és monda a király Jeremiásnak: Téged valamiről kérdelek, semmi tagadást benne ne tégy!

¹⁵ Monda pedig Jeremiás Sedékiásnak: Ha megjelentem néked, avagy nem bizonyosan megölsz-e engem? és ha tanácsot adok, nem hallgatsz rám.

¹⁶ És megesküvék Sedékiás király Jeremiásnak titkon, mondván: Él az Úr, a ki teremtette nekünk e lelket, hogy nem öllek meg és nem adlak azoknak az embereknek kezébe, a kik keresik a te lelkedet!

¹⁷ Akkor monda Jeremiás Sedékiásnak: Ezt mondja az Úr, a Seregek Istene, az Izráel Istene: Ha kimégy a babiloni király fejedelmeihez, él a te lelked, és e város nem égettetik meg tűzzel, hanem élsz te és a te házad népe.

¹⁸ Ha pedig nem mégy ki a babiloni király fejedelmeihez, akkor e város a Káldeusok kezébe adatik, felégetik ezt tűzzel, te sem szaladsz el közékből.

¹⁹ Monda Sedékiás király Jeremiásnak: Félek én a Júdabeliektől, a kik átszöktek a Káldeusokhoz, hátha azok kezébe adnak engem, és csúfoskodnak rajtam!

²⁰ És monda Jeremiás: Nem adnak; kérlek, halld meg az Úrnak szavát, a melyet én mondok néked, és jó dolgod lesz, és él a te lelked.

²¹ Ha pedig te kimenni nem akarsz: ez a szó, a melyet megjelentett nékem az Úr:

²² Ímé, minden asszony, a ki megmaradt vala a Júda királyának házában, kivetetik a babiloni király fejedelmeihez; és ezt mondják azok, hogy megcsaltak téged és erőt vettek

rajtad a te jóakaró embereid, a te lábaid most beragadtak a sárba, ők pedig visszafordultak.

²³ Azért minden feleségedet és gyermekedet kiviszik a Káldeusoknak, te sem menekedél meg közülük, hanem megfogatol a babiloni király kezével, és e várost felégeti tűzzel.

²⁴ Monda pedig Sedékiás Jeremiásnak: Senki se tudjon e szóról, és nem halsz meg!

²⁵ Ha meghallják a fejedelmek, hogy beszéltem veled, és eljönnek hozzád és ezt mondják néked: Mondd meg csak nekünk, mit beszéltél a királynak, ne tagadj el abból tőlünk és nem ölünk meg téged, és mit monda néked a király?

²⁶ Ezt mondd nekik: Alázatosan könyörgék a királynak, hogy ne vitessen vissza Jónatán házába, hogy meg ne haljak ott.

²⁷ És a fejedelmek mind elmenének Jeremiáshoz és megkérdezték őt, és egészen úgy feleltek nekik, a mint a király parancsolta vala: és hallgatással elmenének tőle, mert nem hallották vala a beszédet.

²⁸ És ott marada Jeremás a tömlöcz pitvarában mind a napig, a melyen bevévék Jeruzsálemet, és ott vala, mikor bevévék Jeruzsálemet.

FEJEZET 39

Sedékiásnak, a Júda királyának kilenczedik esztendejében, a tizedik hónapban eljőve Nabukodonozor, a babiloni király és egész serege Jeruzsálem ellen, és megszállák azt.

² Sedékiás tizenegyedik esztendejében, a negyedik hónapban, a hónap kilenczedikén ledűle a város kőfala.

³ És bemenének a babiloni király fejedelmei mind és leülének a középső kapuban: Nergál-Sarézer, Samegár-Nebó, Sársekim, Rabsáris, Nergál-Sarézer, Rabmág és mind a többi fejedelmei a babiloni királynak.

⁴ És mikor meglátta vala őket Sedékiás, a Júda király és mind a vitézlő férfiak, elfutamodának és kimenének éjjel a városból a király kertjén át az ajtón, a két kőfal között, és kimenének a pusztába vivő úton.

⁵ És űték őket a káldeai seregek, és elfogák Sedékiást Jerikhó pusztájában, és elhozzák őt és elvivék Nabukodonozornak, a babiloni királynak Riblába, Hamát földére, és ítéletet monda rája.

⁶ És megöle a babiloni király Sedékiásnak fiait szeme láttára Riblában, és Júdának minden nemeseit is megöle a babiloni király.

⁷ A Sedékiás szemeit pedig kitolatá, és vasba vereté őt, hogy elvigye őt Babilonba.

⁸ A király házat pedig és a nép házait felgyújták a Káldeusok tűzzel, és Jeruzsálem kőfalait leronták.

⁹ A nép többi részét pedig, a mely a városban maradt vala: és a szökevényeket, a kik hozzá szöktek vala, a nép többi részét, a még megmaradottakat elvivé Nabuzáradán, a poroszlók feje, Babilonba.

¹⁰ A nép szegényeit pedig, a kiknek semmijök sem vala, ott hagyá Nabuzáradán, a poroszlók feje, Júda földében, és ada nekik szőlőket és szántóföldeket azon a napon.

¹¹ Jeremiás felől pedig parancsot ada Nabukodonozor, a babiloni király Nabuzáradánnak, a poroszlók fejének, mondván:

¹² Vedd őt magadhoz, és viselj gondot reá, és semmi bajt ne okozz neki, hanem azt cselekedd vele, a mit ő akar.

¹³ És elkülde Nabuzáradán, a poroszlók feje, és Nebusázban, Rabsáris és Nergál-

Sarézer, Rabmág és a babiloni királynak több főembere.

14 Elküldének, mondom, és elhozák Jeremiást a tömlöcz pitvarából, és rábízák őt Gedáliásra, Ahikámnak, a Sáfán fiának fiára, hogy haza vigye őt, és lakozzék a nép között.

15 Az Úr pedig szóla Jeremiáshoz, mikor ő még a tömlöcz pitvarában fogva vala, mondván:

16 Menj el, és szólj Ebed-Melekkel, a szerecsennel, mondván: Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Ímé, én beteljesítem e város kárára és nem javára mondott beszédeimet, és azon a napon szemeid előtt lesznek azok.

17 És azon a napon megszabadítlak téged, azt mondja az Úr, és nem adatol amaz emberek kezébe, a kiktől félsz.

18 Hanem bizonyára megszabadítlak téged, nem esel el fegyver miatt, és a lelked zsákmányul lesz néked, mert reménységed volt bennem, azt mondja az Úr.

FEJEZET 40

Az a szózat, a melyet az Úr szóla Jeremiásnak, miután Nabuzáradán, a poroszlók feje elbocsátá őt Rámából. Mikor elvitte vala őt, ő is lánczokkal vala megkötözve a jeruzsálemi és júdai mindenféle foglyok között, a kik Babilonba vitetnek vala.

2 És a poroszlók feje elvivé Jeremiást, és monda néki: Az Úr, a te Istened rendelte ezt a büntetést e hely ellen.

3 És ráhozta és megcselekedte az Úr, a mint megmondotta vala. Mert vétkeztetek az Úr ellen, és nem hallgattatok az ő szavára, azért teljesedett be ti rajtatok e dolog.

4 Mostan azért ímé, én téged ma megszabadítalak a láncztól, a mely a te kezeiden van; ha tetszik néked Babilonba jönöd, jöjj velem, nékem pedig gondom lesz reád, ha pedig nem tetszik néked, hogy eljöjj velem Babilonba, maradj itt. Ímé, az egész föld előtted van, a hova jobbnak és helyesebbnek látszik menned, menj oda.

5 (De ő még nem tér vala vissza.) Vagy menj vissza Gedáliáshoz, Ahikámnak, Sáfán fiának fiához, a kit a babiloni király tisztartóvá tett Júda városaiban, és lakjál vele a nép között, vagy akárhová tetszik menned, oda menj. És ada a poroszlók feje néki étket és ajándékot, és elbocsátá őt.

6 És elméne Jeremiás Gedáliáshoz, Ahikámnak fiához Mispába, és ott lakék vele a nép között, a kik megmaradtak a földön.

7 És mikor meghallotta a seregek minden vezetője, a kik a mezőn valának, ők magok és az ő embereik, hogy a babiloni király Gedáliást, Ahikámnak fiát tette tisztartóvá az országban, és hogy reá bízta a férfiakat és az asszonyokat, a kisdedeket és a föld szegényeit azok közül, a kik Babilonba el nem vitettek vala;

8 Elmenének Gedáliáshoz Mispába, tudniillik Ismáel, Natániának fia, és Jóhanán és Jónatán, Káreának fiai, és Serája, Tankumetnek fia, és a netofáti Efainak fiai, és Jazánia, Maakátnak fia, ők és az ő embereik.

9 És Gedáliás, Ahikámnak, Sáfán fiának fia megesküvék nékik és az ő embereiknek, mondván: Ne féljetek a Káldeusoknak szolgálni, hanem lakozzatok e földön és szolgáljatok a babiloni királynak, és jó dolgotok lesz.

10 És én ímé Mispában lakom, hogy szolgálatukra álljak a Káldeusoknak, a kik eljönnek hozzánk, ti pedig szedjetekek össze bort és gyümölcsöt, és olajt is szerezzetek edényeitekbe, és lakjatok a ti városaitokban, a melyeket elfoglaltatok.

11 És mindazok a Júdabeliek is, a kik a Moábitáknál, az Ammon fiainál, az Edomitáknál,

és a kik akármely tartományban valának, meghallák, hogy a babiloni király Júdából maradékot hagyott, és hogy Gedáliást, Ahikámnak, Sáfán fiának fiát tette előttök tisztartóvá.

12 Azért haza jövének mindnyájan a Júdabeliek mindenünnen, a hova elfutottak vala, és eljövének a Júda földébe Gedáliáshoz Mispába, és bort és igen sok gyümölcsöt szerzének össze.

13 És Jóhanán, Káreának fia, és a seregek minden vezetője, a kik a mezőn valának, szintén elmenének Gedáliáshoz Mispába.

14 És mondának néki: Nem tudod-e, hogy Baálisz, az Ammoniták királya elküldötte Ismáelt, Natániának fiát, hogy téged megöljön? De nem hive azoknak Gedáliás, Ahikámnak fia.

15 Jóhanán pedig, Káreának fia, titkolózva monda Gedáliásnak Mispában, mondván: Elmegyek és megölöm Ismáelt, Natániának fiát úgy, hogy senki se tudja. Miért oltaná el a te életedet? Hiszen a Júdabeliek, a kik te hozzád gyülekeztek vala, mind eloszlanak, és Júdának maradéka is elvész.

16 És monda Gedáliás, Ahikámnak fia Jóhanánnak, a Kárea fiának: Ne cselekedd e dolgot, mert te hazugságot szólasz Ismáel felől!

FEJEZET 41

És a hetedik hónapban csakugyan eljőve Ismáel, Natániának, Elisáma fiának fia, a ki királyi nemből és a király főemberei közül való vala, és tíz férfiú vele Gedáliáshoz, Ahikámnak fiához Mispába, és együtt étkezének Mispában.

2 És felkele Ismáel, Natániának fia és a tíz férfiú, a kik vele valának, és megölik Gedáliást, Ahikámnak, a Sáfán fiának fiát szablyával, és megölé ő azt, a kit a babiloni király tisztartóvá tett vala a földön!

3 És mindazokat a Júdabelieket is, a kik Gedáliással valának Mispában, és a Káldeusokat is, a kik ott találtatának, tudniillik a vitézlő embereket megölé Ismáel.

4 Másnap pedig a Gedáliás megölése után, még mikor senki sem tudta azt:

5 Férfiak jövének Sikemből, Silóból és Samariából: nyolczvan férfiú levágott szakállal, megszaggatott ruhában és bevagdalt testtel, kezökben ételáldozat és tömjén, hogy áldozzanak az Úr házában.

6 És kiméne eléjük Ismáel, Natániának fia Mispából, menés közben is sírván. És mikor eléjük ért vala, monda néki: Jertek el Gedáliáshoz, Ahikámnak fiához.

7 És mikor bementek vala a városba, megölé őket Ismáel, Natániának fia, és hányá őket az árokba, ő és a férfiak, a kik vele valának.

8 De tíz ember találtaték ő közöttük, a kik ezt mondák Ismáelnek: Ne ölj meg minket, mert kincsünk van nekünk a mezőn búza és árpa, olaj és méz és megtartóztatá magát, és nem ölé meg őket az ő atyjokfiaival.

9 Az árok pedig, a melybe behányá Ismáel mindamaz emberek holttestét, a kiket megöle Gedáliással együtt, az, a melyet Asa király csinált vala Baása ellen, az Izráel királya ellen. Ismáel, Natániának fia megtölté azt a megölettekkel.

10 És fogságra vivé el Ismáel a nép egész maradékát, a mely Mispában vala, a király leányait és az egész népet, a mely Mispában hagyatott vala, kiket Nabuzáradán, a poroszlók feje Gedáliásra, Ahikámnak fiára bízott vala; foglyul ejté azért őket Ismáel, Natániának fia, és elindula, hogy az Ammon fiaihoz menjen.

11 És meghallá Jóhanán, Káreának fia és a seregek minden vezetője, a ki ő vele vala, azt

az egész gonoszságot, a melyet Ismáel, Natániának fia cselekedett vala.

12 És magokhoz vevék mind az embereket, és elmenének, hogy megvívjanak Ismáellel, Natániának fiával, és elérték őt a nagy víznél, a mely Gibeonnál vala.

13 És mikor meglátta vala az egész nép, a mely Ismáellel vala, Jóhanánt, Káreának fiát és a seregnek minden vezetőjét, a kik vele valának, megörüle.

14 És visszatére az egész nép, a melyet Ismáel elvitt vala Mispából, és visszatére és elméne Jóhanánhoz, Káreának fiához.

15 Ismáel pedig, Natániának fia nyolczadmagával szalada el Jóhanán elől, és az Ammon fiaihoz méne.

16 És magához vevén Jóhanán, Káreának fia, és a seregnek minden vezetője, a kik ő vele valának, a nép minden maradékát, a melyet visszahoztak vala Ismáeltől, Natániának fiától Mispából, miután ez megölé Gedáliást, Ahikámnak fiát, az erős férfiakat, vitézeket és asszonynépeket és gyermekeket és udvari szolgálát, a kiket visszahozott vala Gibeonból:

17 Elindulának és megállapodának Gérut Kimhámnál, a mely közel vala Betlehemhez, hogy elmenjenek és bemenjenek Égyiptomba,

18 A Káldeusok miatt, mert félnek vala tőlök, mert Ismáel, Natániának fia megölte vala Gedáliást, Ahikámnak fiát, a kit a babiloni király tisztartóvá tett vala a földön.

FEJEZET 42

Eljöve pedig a csapatoknak minden tisztje, és Jóhanán, Káreának fia, és Jazánia, Ozániának fia, és az egész nép kicsinytől fogva nagyig,

2 És mondának Jeremiás prófétának: Hallgasd meg alázatos kérésünket, és könyörögi érettünk az Úrnak, a te Istenednek mind e maradékért; mert kevesen maradtunk meg a sokaságból, mint a te szemeid jól látnak minket;

3 És jelentse meg nekünk az Úr, a te Istened az utat, a melyen járjunk, és a dolgot, a mit cselekedjünk.

4 És monda nekik Jeremiás próféta: Meghallottam. Ímé, én könyörgök az Úrnak, a ti Isteneteknek a ti beszédeitek szerint, és mindazt, a mit felel az Úr néktek, megjelentem néktek, el nem titkolok semmit tőletek.

5 Ők pedig mondának Jeremiásnak: Az Úr legyen ellenünk tökéletes és igaz tanúbizonyság, ha nem mind ama beszéd szerint cselekszünk, a melylyel elküld téged mi hozzánk az Úr, a te Istened.

6 Ha jó, ha rossz, hallgatni fogunk az Úrnak, a mi Istenünknek szavára, a melyért mi téged ő hozzá küldünk; hogy jó dolgunk legyen, mert mi hallgatunk az Úrnak, a mi Istenünknek szavára.

7 Lőn pedig tíz nap múlva, hogy szóla az Úr Jeremiásnak.

8 És odahívá Jóhanánt, Káreának fiát, és a seregeknek minden tisztjét, a kik vele valának, és az egész népet kicsinytől fogva nagyig.

9 És monda nekik: Ezt mondja az Úr, Izráelnek Istene, a kihez küldöttetek engem, hogy megjelentsem előtte a ti könyörgéstekeket:

10 Ha állandóan megmaradtok e földön, felépítlek titeket és el nem rontlak, és elplántállak titeket és ki nem gyomlállak: mert megbántam a gonoszt, a mit cselekedtem veletek.

11 Ne féljetek a babiloni királytól, a kitől most féltek, ne féljetek tőle, azt mondja az Úr; mert veletek vagyok, hogy megtartsalak és megszabadítsalak titeket az ő kezéből.

12 És irgalmasságot cselekszem veletek, hogy irgalmas legyen hozzátok, és lakni hagyjon

titeket a ti földetekén.

13 De ha ti ezt mondjátok: Nem lakunk e földön, nem hallgatván az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára,

14 Mondván: Nem! hanem Égyiptom földére megyünk be, a hol nem látunk harczot és nem hallunk trombitaszót, és kenyeret nem éhezünk, és ott lakozunk:

15 Most azért halljátok meg az Úrnak szavát, Júdának maradékai! Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Ha ti csak orczáitokat fordítjátok is úgy, hogy bemenjete Égyiptomba, és bementek, hogy ott tartózkodjatok:

16 Akkor a fegyver, a melytől ti féltek, legott utólér benneteket Égyiptom földén, és az éhség is, a mitől rettegtetek, körülvesz titeket Égyiptomban, és ott haltok meg.

17 Mert az lesz, hogy mindazok a férfiak, a kik úgy fordítják orczájokat, hogy bemenjenek Égyiptomba, hogy ott tartózkodjanak, meghalnak fegyver, éhség és döghalál miatt, és egy sem marad meg közülök, és nem szabadul meg a veszedelemtől, a melyet én bocsátok reájok.

18 Mert ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Miképen kiömlök az én haragom és búsulásom Jeruzsálem lakosaira, azonképen kiöntöm az én haragomat ti reátok, ha bementek Égyiptomba; és lesztek ott átok, csuda, szidalom, gyalázat, és többé nem látjátok e helyet!

19 Az Úr szólott hozzátok, oh Júdának maradékai! Ne menjetek Égyiptomba; jól tudjátok meg, hogy bizonyosságot tettem ma ellenetek.

20 Mert magatokat csaljátok meg a ti szívetekben: mert ti küldöttetek engem az Úrhoz, a ti Istenetekhez, mondván: Könyörögj az Úrnak, a mi Istenünknek, és a mint szól az Úr, a mi Istenünk, úgy jelentsd meg nekünk, és akképen cselekszünk.

21 Mikor pedig ma megjelentem néktek, nem hallgattok az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára és egyáltalán azokra, a melyekért engem ti hozzátok küldött.

22 Most azért tudjátok meg jól, hogy fegyverrel, éhséggel és döghalállal haltok meg a helyen, a hová kívánczotok menni, hogy ott tartózkodjatok.

FEJEZET 43

És a mint Jeremiás teljesen elmondta az egész népnek az Úr, az ő Istenök minden rendelését, melyekért az Úr, az ő Istenök küldötte vala ő hozzájuk, mindazokat a rendeléseket, mondom,

2 Akkor monda Azariás, Hosájának fia, Jóhanán, Káreának fia, és valamennyi kevély férfiak, mondván Jeremiásnak: Hazugságot szólsz te, nem küldött téged az Úr, a mi Istenünk, hogy ezt mondjad: Ne menjetek be Égyiptomba, hogy ott tartózkodjatok.

3 Hanem Báruk, Nériának fia izgat téged mi ellenünk, hogy minket a Káldeusok kezébe adjon, hogy megöljenek minket, és vitessenek Babilonba.

4 És nem hallgata Jóhanán, Káreának fia, sem a seregnek valamennyi tisztje, sem az egész nép az Úr szavára, hogy a Júda földén maradjanak.

5 Hanem elvivé Jóhanán, Káreának fia, és a seregnek minden tisztje Júdának egész maradékát, a kik visszajöttek vala mindama nemzetek közül, a hová kiűzettek vala, hogy lakozzanak Júdának földében.

6 A férfiakat és az asszonyokat, a gyermekeket és a király leányait és minden lelket, a melyet Nabuzarádán, a poroszlók feje hagyott vala Gedáliással, Ahikámnak, Sáfán fiának fiával, és Jeremiás prófétát és Bárukot, Nériának fiát.

7 És elmenének Égyiptomnak földébe, mert nem hallgattak az Úr szavára, és bemenének

Táfnesig.

⁸ És szóla az Úr Jeremiásnak Táfnesben, mondván:

⁹ Végy a kezedbe nagy köveket, és rejtsd el azokat a sárba, a tégláégetőkemenczébe, a mely a Faraó házának ajtajában van Táfnesben, a Júdabeli emberek szeme láttára.

¹⁰ És ezt mondd nékik: Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Ímé, én elküldök és felhozom Nabukodonozort, a babiloni királyt, az én szolgámat, és az ő székét e kövekre teszem, melyeket elrejtettem, és azokra vonja fel az ő sátorát.

¹¹ És betör, és megveri Égyiptom földét, a ki halálra való, halálra, és a ki rabságra, rabságra, és a ki fegyverre, fegyverre jut.

¹² És tüzet gyújtok Égyiptom isteneinek házaiban, és felégeti azokat, és foglyokká teszi őket, és magára ölti Égyiptom földét, miképen a pásztor magára ölti ruháját, és kimegy onnan békességgel.

¹³ És Bethsemesnek, a mely Égyiptom földében van, faragott képeit lerontja: és Égyiptom isteneinek házait tűzzel felégeti.

FEJEZET 44

Az a szó, a mely lőn Jeremiáshoz, minden Júdabeliek felől, a kik laknak vala Égyiptom földében, a kik laknak vala Migdolban, Táfnesben, Nófban és Pátrosz földében, mondván:

² Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Ti láttátok mindazt a veszedelmet, melyet ráhoztam volt Jeruzsálemre és Júdának minden városaira, és ímé, azok most pusztává lettek, és senki sem lakozik bennök.

³ Az ő gonoszságokért, a melyet cselekedtek, hogy felingereljenek engem, elmenvén, hogy áldozatot vigyenek és szolgáljanak az idegen isteneknek, a kiket ők nem ismernek vala, sem ti, sem a ti atyáitok.

⁴ És elküldöttem hozzátok minden szolgámat, a prófétákat, és pedig jó reggel küldém el, mondván: Kérlek, ne cselekedjétek ez útálatos dolgot, a mit gyűlölök.

⁵ De nem hallgattak, és a fülöket sem hajtották arra, hogy megtérjenek az ő gonoszságokból, és idegen isteneknek ne áldozzanak.

⁶ Azért kiömlött az én bosszúm és az én haragom, és felgerjedt Júda városaiban és Jeruzsálem utczáin, és pusztasággá és sivataggá lőnek mind e napig.

⁷ Most azért ezt mondja az Úr, a Seregek Istene, az Izráel Istene: Miért szereztek nagy veszedelmet a ti lelketek ellen, hogy kipusztítsatok közületek férfit és asszonyt, gyermeket és csecsemőt Júda kebeléből, hogy magatoknak még csak maradékot se hagyjatok;

⁸ Ingerelvén engem a ti kezeitek alkotásaival, áldozván az idegen isteneknek Égyiptom földén, a melyre ti tartózkodni jöttetek be, hogy veszedelmet szereztek magatoknak, és hogy átokban és gyalázatban legyetek e földnek minden nemzeténél?

⁹ Vajjon elfelejtkeztek-e a ti atyáitok gonoszságairól és a Júda királyainak gonoszságairól és az ő feleségeiknek gonoszságairól és a ti gonoszságaitokról, a ti feleségeiteknek gonoszságairól, a melyeket Júdának földén cselekedtetek és Jeruzsálemnek utczáin?

¹⁰ Nem alázták meg magokat mind e mai napig se, és nem féltek, sem az én törvényem szerint nem jártak, sem az én parancsolataim szerint, a melyeket elötökbe és a ti atyáitok elébe adtam.

¹¹ Azért ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Ímé, én ellenetek fordítom orczámat veszedelemre, és hogy az egész Júdát kipusztítsam.

¹² És felveszem Júdának maradékát, a kik magok elé tűzték, hogy bemennek Égyiptom

földére, hogy ott lakozzanak, és mindnyájan megemésztetnek Égyiptom földén, elesnek fegyver miatt, megemésztetnek éhség miatt, kicsinytől fogva nagyig: fegyver és éhség miatt halnak meg, és átokká, csudává, szidalomná és gyalázattá lesznek.

13 És megfenyítem azokat, a kik Égyiptom földében lakoznak, miképen megfenyítettem a Jeruzsálembelieket fegyverrel, éhséggel és döghalállal.

14 És a Júda maradékai közül, a kik ide jöttek, hogy Égyiptom földében tartózkodjanak, senki sem menekül és szabadul meg, hogy visszatérjen Júdának földébe, a hova lelkök hajtja őket, hogy oda visszatérjenek és ott lakozzanak; mert nem térnek vissza, hanem csak a kik menekülnek.

15 És felelének Jeremiásnak mindama férfiak, a kik tudják vala, hogy az ő feleségeik az idegen isteneknek áldozának, és mindazok az asszonyok, a kik ott állnak vala nagy tömegben, és az egész nép, a mely Égyiptom földén, Pátroszban lakozik vala, mondván:

16 Abban a dologban, a mi végett szoltál nekünk az Úr nevében, nem hallgatunk reád;

17 Hanem csak azt cselekeszszük, a mit mi a mi szánkkal fogadtunk, hogy füstölő áldozatot viszünk az ég királynéjának, és néki italáldozattal áldozunk, miképen cselekedtünk mi és a mi atyáink és a mi királyaink és a mi fejedelmeink Júda városaiban és Jeruzsálemnek utczáin, mert akkor beteltünk kenyérrel, és jó dolgunk volt, és semmi rosszat nem láttunk.

18 De a mióta nem áldozunk többé az ég királynéjának füstöléssel, és nem viszünk néki italáldozatot: mindenben szűkölködünk, és fegyver és éhség miatt emésztetünk.

19 És hogyha mi az ég királynéjának füstölve áldozunk és néki italáldozatot viszünk: vajjon a mi férjeink híre nélkül csinálunk-e néki bélesek, hogy őt tiszteljük, és néki itali áldozatot vigyünk?

20 Szóla azért Jeremiás az egész népnek, a férfiaknak és az asszonyoknak és az egész népnek, a kik e szót felelték néki, mondván:

21 Avagy a jó illatról, a melyet Júda városaiban és Jeruzsálem utczáin füstöltetek ti és a ti atyáitok, a ti királyaitok és a ti fejedelmeitek és a föld népe: nem arról emlékezett-e meg az Úr, és nem az jutott-e néki eszébe?

22 És nem szenvedhette tovább az Úr a ti cselekedeteitek gonoszságát, az útálatosságok miatt, a melyeket cselekedtetek, és pusztasággá lett a ti földetek és csudává és átokká, annyira, hogy senki sem lakja mind e napig,

23 A miatt, hogy füstölve áldoztatok, és vétkeztetek az Úr ellen, és nem hallgattatok az Úr szavára, és az ő törvénye és az ő parancsolatai és az ő tanúbizonyságai szerint nem jártatok, azért következett ti reátok ez a veszedelem mind e napig.

24 Monda továbbá Jeremiás az egész népnek és az összes asszonyoknak: Halljátok meg az Úr szavát mind, ti Júdabeliek, kik Égyiptom földén vagytok.

25 Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene, mondván: Ti és a ti feleségeitek szoltatok a ti szájatokkal, és végbevittétek a ti kezeitekkel, mondván: Bizonyára teljesítjük a mi fogadásainkat, a melyeket fogadtunk az ég királynéjának, hogy füstölve áldozunk, és néki italáldozatot vigyünk. Megerősítvén megerősítettétek a ti fogadásaitokat, és megcselekedvén megcselekedtétek a ti fogadásaitokat.

26 Azért halljátok meg az Úr szavát mind, ti Júdabeliek, akik Égyiptom földében lakotok: Ímé, én az én nagy nevemre megesküdttem, azt mondja az Úr, hogy egyetlen Júdabeli férfiú szája sem fogja az én nevemet kiejteni, mondván: Él az Úr Isten, egész Égyiptom földén!

27 Ímé, én vigyázok reájok az ő kárukra és nem javukra, és megemésztetik Júdának minden férfija, a kik Égyiptom földén vannak, fegyver miatt, éhség miatt, mígnem mind elfogynak.

²⁸ De a kik fegyvertől megszabadulnak, visszatérnek Égyiptom földről Júdának földére, szám szerint kevesen, és mind megtudják Júdának maradékai, a kik bementek Égyiptom földébe, hogy ott tartózkodjanak: melyik szó teljesedik be, az enyém-é vagy az övék?

²⁹ És ez lesz néktek a jel, azt mondja az Úr, hogy én meglátogatlak titeket ezen a helyen, hogy megtudjátok, hogy bizonyára megállanak az én beszédeim a reátok következő veszedelem felől.

³⁰ Ezt mondja az Úr: Ímé, én odaadom Faraó Ofrát, Égyiptom királyát az ő ellenségeinek kezébe és az ő lelkét keresők kezébe, miképen odaadtam Sedékiást, a Júda királyát Nabukodonozornak, a babiloni királynak, az ő ellenségének és az ő lelkét keresők kezébe.

FEJEZET 45

Az a szó, a melyet Jeremiás próféta szóla Báruknak, Néria fiának, mikor ő könyvbe írta e szokat Jeremiás szájából, Jójákimnak, Jósiás, Júdabeli király fiának negyedik esztendejében, mondván:

² Ezt mondja az Úr, Izráel Istene, te néked, Báruk:

³ Ezt mondtad: Jaj mostan nékem, mert az Úr az én bánatomra fájdalmat adott, elfáradtam az én fohászkodásomban, és nyugodalmat nem találtam.

⁴ Ezt mondd néki: Ezt mondja az Úr: Ímé, a kiket én felépítettem, elrontom, és a kiket én beplántáltam, kiszaggatom, és pedig az egész földön.

⁵ És te kívánsz-é magadnak nagyokat? Ne kívánj; mert ímé én veszedelmet bocsátok minden testre, ezt mondja az Úr, és a te lelkedet zsákmányul adom néked, minden helyen, a hová elmégy.

FEJEZET 46

Ez a szó, a melyet az Úr szólt Jeremiás prófétának a pogányok felől;

² Égyiptom felől, a Nékó Faraónak, Égyiptom királyának serege felől, a mely az Eufrátes folyó mellett, Kárkémisben vala, a melyet megvere Nabukodonozor, a babiloni király, Jójákimnak, Jósiás fiának, Júda királyának negyedik esztendejében:

³ Készítsetek vértet és paizst, és induljatok a harczra.

⁴ Nyergeljétek a lovakat, és üljetek fel ti lovasok, és legyetek sisakokban. Tisztítsátok a kopjákat, öltsetek fel a pánczélokot.

⁵ Mit látok? Ők megriadva hátrálni kezdenek, vitézeik leveretnek és futásnak erednek, és vissza sem tekintenek! Mindenfelől félelem, azt mondja az Úr.

⁶ Nem futhat el a gyors, és az erős sem menekülhet el; észak felé, az Eufrátes folyó mellett legyőzetnek és elhullanak.

⁷ Kicsoda ez, a ki növekedik, mint a folyóvíz, és olyan, mint a megháborodott vízű folyamok?

⁸ Égyiptom növekedik úgy, mint a folyóvíz és mint a megháborodott vízű folyamok, mert ezt mondja: Felmegyek, ellepem a földet, elvesztem a várost és a benne lakókat.

⁹ Jöjjetek fel lovak, és zörögjetez szekerek, jöjjenek ki a vitézek, a szerecsenek és a Libiabeliek, a kik paizst viselnek, és a Lidiabeliek, a kik kézívet viselnek!

¹⁰ Az a nap pedig az Úrnak, a Seregek Urának büntető napja, hogy bosszút álljon ellenségein. És a fegyver felemészt és jól lakik és megrészegül az ő vérökkel, mert

áldozatja lesz az Úrnak, a Seregek Urának észak földén, az Eufrátes folyó mellett.

11 Menj föl Gileádba, és végy balzsamot te szűz, Égyiptomnak leánya: hiába sokasítod az orvosságokat, nincs gyógyír számodra!

12 Hallották a pogányok a te gyalázatodat, és a te kiáltásoddal betelt a föld, mert vitéz vitézbe ütközött, és mind a ketten együtt estek el.

13 A szó, a melyet az Úr Jeremiás prófétához szólott, Nabukodonozornak, a babiloni királynak eljövelele felől az Égyiptom földének megverésére:

14 Hirdessétek Égyiptomban és híreszteljétek Migdólban, híreszteljétek Nófban és Táfnésben, és ezt mondjátok: Állj elő, és készítsd fel magadat, mert fegyver emészti meg a te kerületeidet.

15 Miért verettek le a te erőseid? Nem állhattak meg, mert az Úr rettentette el őket.

16 Megsokasította a tántorgót, egyik a másikra hullott, és ezt mondták: Kelj fel, és menjünk vissza a mi népünkhöz és a mi szülőföldünkre az erőszakoskodó fegyver elől.

17 Ezt kiáltják akkor: A Faraó, Égyiptom királya, a háborúságnak királya, elhaladta a rendelt időt.

18 Élek én, azt mondja a király, a kinek a neve Seregek Ura, hogy mint a Táborhegy áll a hegyek között, és mint a Kármel a tenger között, úgy jő el.

19 Készíts magadnak elköltözésre való edényeket, Égyiptom leányának lakosa, mert Nóf elpusztul és megég, lakatlanná lesz.

20 Szép üszőtínó Égyiptom, de pusztulás tör reá észak felől.

21 Még zsoldosai is olyanok ő közöttök, mint a hízlalt borjúk, de ők is meghátrálnak, egyetemlegesen elfutnak, meg nem állanak, mert romlásuk napja jön rájuk, az ő megfenyítettésük ideje.

22 Az ő szava mint a csúszómászó kígyóé, mert nagy sereggel indulnak, és szekerczékkel jönnek ellene, mint a favágók.

23 Kivágják az ő erdejét, azt mondja az Úr, mert beláthatatlanok, mert többen lesznek mint a sáskák, és megszámlálhatatlanok.

24 Megszégyenül Égyiptom leánya, északi nép kezébe jut.

25 Ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Ímé, én megfenyítem Nó-Ammont és a Faraót és Égyiptomot és az ő isteneit és királyait, mind a Faraót, mind azokat, a kik bíznak benne.

26 Odaadom őket az ő lelkek keresőinek kezébe, és Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe, és az ő szolgáinak kezébe; de azután úgy lakoznak abban, mint azelőtt, azt mondja az Úr.

27 És te ne félj, oh én szolgám Jákób, és ne rettegj Izráel, mert ímé, én megszabadítlak téged messziről, és a te magodat is az ő fogságuk földéről, és visszatér Jákób és megnyugszik és békességben lesz, és nem lesz, a ki megijeszze.

28 Ne félj te, oh én szolgám Jákób, azt mondja az Úr, mert én veled vagyok, mert véget vetek minden nemzetnek, a kik közé kivetettelek téged, néked pedig nem vetek véget, hanem megverlek téged ítélettel, mert nem hagyhatlak teljesen büntetés nélkül.

FEJEZET 47

Az a szó, a melyet az Úr szóla Jeremiás prófétának a Filiszteusok felől, mielőtt megverte a Faraó Gázát.

2 Ezt mondja az Úr: Ímé, víz indul meg északról, és olyan lesz, mint a kiáradott folyó, és

elárasztja a földet és annak mindenét, a várost és annak lakosait, és kiáltanak az emberek, és a föld minden lakosa ordít.

³ Ménei patáinak csattogó hangjától, szekereinek zörgésétől, kerekeinek zúgásától nem gondolnak az atyák a fiakra erejük ellankadása miatt.

⁴ És a nap miatt, mely eljött, hogy elpusztítsa egész Filiszteát, kivágja Tírust és Szidont és segítségének minden megmaradt töredékét, mert az Úr elrontja Filiszteát, a Káftor szigetének maradékát.

⁵ Kopaszság lepte meg Gázát, Askalon elnémult, maradéka az ő völgyüknek: meddig vagdalod magadat?

⁶ Oh szabljája az Úrnak, meddig nem nyugszol meg? Rejtsd el magadat a te hüvelyedbe, nyugodjál meg és hallgass!

⁷ Miképen nyughatik meg, holott az Úr parancsolt néki? Askalonra és a tenger partjára oda rendelte őt.

FEJEZET 48

Moáb felől ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Jaj Nébónak, mert elpusztított; megszégyenült, bevétellett Kirjátaim, Misgáb megszégyenült és elrémult.

² Nincs már dicsősége Moábnak Hesbonban, gonoszt gondoltak ő ellene, mondván: Jertek el és vesszük el őt, ne legyen nemzetség! Madmen te is elnémulsz, fegyver jár nyomodban!

³ Nagy kiáltás hallatszik Horonáimból: pusztulás és nagy romlás!

⁴ Elnyomorodott Moáb, kicsinyei sikoltva kiáltanak.

⁵ Mert a Luhit hágóján siralmat siralom ér, mert Horonáim lejtőin az ellenség hallatja vészkiáltását.

⁶ Fussatok, mentsétek meg lelketeket, és legyetek mint a hangafa a pusztában!

⁷ Mivelhogy a te bizodalmad marháidban és kincseidben volt, te is bevétellett, és Kámós fogságra megy papjaival, fejedelmeivel együtt.

⁸ És rátör a pusztító minden városra, egy város sem menekedik meg, és elvész a völgy, és feldúlatik a síkság, a mint megmondta az Úr.

⁹ Adjatok szárnyat Moábnak, hogy repülvén elrepülhessen, mert az ő városai elpusztulnak, és senki sem lakik azokban.

¹⁰ Átkozott, a ki az Úrnak dolgát csalárdul cselekszi, és átkozott, a ki fegyverét kiméli a vértől!

¹¹ Nyugodtan élt Moáb gyermekségétől fogva, és pihent az ő seprejében, és edényből-edénybe nem öntötték és fogságra sem ment, azért maradt meg az íze rajta, és nem változott el az ő szaga.

¹² De ímé eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és rablókat bocsátok reá, a kik megrabolják őt, és megüresítsék edényeit, palaczkjait pedig összetörjék.

¹³ És megszégyenül Moáb Kámós miatt, a mint megszégyenült Izráel háza Béthel miatt, a melyben bizodalma volt.

¹⁴ Mimódon mondjátok: Hősök vagyunk és vitéz férfiak a harczra?

¹⁵ Elpusztul Moáb, városai fellobbannak, válogatott ifjai pedig mészárszékre jutnak, azt mondja a király, a kinek neve Seregek Ura!

¹⁶ Közel van Moáb veszedelme, ihol jó és igen siet az ő veszedelme!

¹⁷ Bánkódjatok miatta mindnyájan, a kik körulte vagytok, és mindnyájan, a kik ismeritek az

ő nevét; mondjátok: Hogy eltört az erős vessző, a dicső pálcza!

18 Szállj le a dicsőségből és ülj szomjan Dibonnak megmaradt leánya, mert a Moáb pusztítója feljött ellened, elrontja a te erősségeidet.

19 Állj meg az úton, és nézz ide-oda Aroér lakosa, kérdezd meg a futót és a menekülőt, és ezt mondd: Mi történt?

20 Megszégyenült Moáb, mert megtört. Ordítsatok és kiáltsatok! Hirdessétek Arnonban, hogy elpusztított Moáb!

21 Mert rájött az ítélet a sík földre; Hólonra, Jására és Mefátra.

22 És Dibonra, Nébóra és Beth-Diblátaimra.

23 És Kirjáthaimra, Beth-Gámulra és Beth-Meonra.

24 És Kirjátra, Boczrára és Moáb földének minden messze és közel való városaira.

25 Letöretett a Moáb szarva, és karja levágatott, azt mondja az Úr.

26 Részegítsétek le őt, mert hősködött az Úr ellen, és heverjen Moáb az ő okádásában, és legyen csúfság ő is.

27 Vajjon nem csúfod volt-é néked az Izráel? Avagy a lopók között találtatott, hogy mikor szólottál felőle, kevélyen hánytad magadat?

28 Hagyjátok el a városokat, és lakhatok a kőszikláknak, Moáb lakosai, és legyetek mint a galamb, a mely az odu száján belől rak fészket.

29 Hallottuk a Moáb kevélységét: igen kevély; az ő felfuvalkodását és kevélységét, kérkedését, és az ő szívének elbizakodottságát.

30 Én ismerem, azt mondja az Úr, az ő szertelenkedését, és az ő fecsegése nem igaz, és nem igaz a cselekedete sem.

31 Azért jajgatok Moábon, és az egész Moábért kiáltok, a Kir-Heres férfiaiért nyög az én lelkem.

32 Jobban siratlak téged, mint siratták Jaézert, a ki Sibmának szőlője! A te hajtásaid túlhatoltak a tengeren, a Jaézer tengeréig értek; a te nyári gyümölcsseidre és a te szüretedre pusztító rontott.

33 És eltűnik az öröm és vígasság Kármelből és a Moáb földéről, és a kádakból kifogyasztom a bort, nem sajtolnak örömszajjal; az éneklő nem énekel.

34 Hesbon kiáltása miatt Elealéig és Jáhásig felhat az ő szavok: Soártól fogva Horonáimig és Eglath-Selisájjáig, mert a Nimrim vize is elapad.

35 És kifogyasztom Moábból, azt mondja az Úr, a ki a magaslaton áldozik és füstöt gerjeszt az ő isteneinek.

36 Ezért zokog a szívem Moábért, mint a síp, és zokog szívem a Kir-Héres férfiaiért, mint a síp, mivelhogy a kincsek elvesztek, a miket gyűjtött.

37 Mert minden fő kopasz, és minden szakál elnyíratott, minden kézen metélések, és minden derékon gyászruha.

38 Moábnak minden házpadján és utcáján mindenütt siralom, mert összetörtem Moábot, mint az edényt, mely semmirekellő, azt mondja az Úr.

39 Jajgatnak, ezt mondván: Hogy összezúzatott! Hogy fordult háttal Moáb megszégyenülve! És csúffá lett Moáb, és rettentésére mindazoknak, a kik körülte vannak.

40 Mert ezt mondja az Úr: Ímé, mint a saskeselyű repül reá, és kiterjeszti Moábra szárnyait.

41 Bevétettek a városok, és az erősségek elfoglaltattak, és a Moáb vitézeinek szíve olyan volt e napon, mint a vajudó asszonynak szíve.

42 És Moáb elpusztul, úgy hogy nem lesz nép többé, mert az Úr ellen felemelkedett.

- ⁴³ Félelem, verem és törjő te ellened, Moáb lakosa, azt mondja az Úr.
- ⁴⁴ A ki elfut a félelem elől, a verembe esik, és a ki kijő a veremből, a törben fogatik meg, mert rábocsátom Moábra az ő megfenyítésének esztendejét, azt mondja az Úr.
- ⁴⁵ A Hesbon árnyékában állanak meg a hatalom elől futók; de tűz jő ki Hesbonból és láng Szihonnak közepéből, és elemésztí Moábnak üstökét és a háborgó fiaknak koponyáját.
- ⁴⁶ Jaj néked Moáb! Elveszett Kámósnak népe, mert fiaid fogságra vitettek, és leányaid is fogságra.
- ⁴⁷ De visszahozom Moábot a fogságból sok idő múlva, azt mondja az Úr. Eddig van Moáb ítélete.

FEJEZET 49

Az Ammon fiai felől ezt mondja az Úr: Nincsenek-e Izráelnek fiai? Nincsen-e örököse néki? Miért birtokolja Milkom Gádot, és az ő népe miért lakik annak városaiban?

² Azért ímé eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és harci riadót hallatok Rabbában az Ammon fiaival, és romhalommá lesz, és leányai tűzzel égettetnek meg, és Izráel birtokolja azokat, a kik most őt birtokolják, azt mondja az Úr.

³ Ordíts Hesbon, mert elpusztított Hái! Kiáltatok Rabbáh leányai, öltözzetek gyászba, sírjátok és futkossatok a szorosokon, mert Milkom a fogságba megy, papjai és fejedelmei is vele együtt.

⁴ Mit dicsekedel völgyeddel, völgyed bőségével, engedetlen leány, a ki az ő kincseiben bízik és ezt mondja: Kicsoda támad ellenem?

⁵ Ímé én félelmet bocsátok reád, azt mondja az Úr, a Seregek Ura, minden szomszédod felől, és szétrebbentek egymástól, és nem lesz, a ki összegyűjtse az elszéledteket.

⁶ De azután visszahozom majd a fogságból az Ammon fiait, azt mondja az Úr.

⁷ Ezt mondja a Seregek Ura Edom felől. Nincs bölcsesség többé Témánban? elveszett-e a tanács az értelmesektől? hiába valóvá lett-e az ő bölcsességek?

⁸ Fussatok, forduljatok, rejtőzzetek el mélyen Dédán lakosai, mert Ézsau veszedelmét hozom ő reá az ő megfenyítésének idején.

⁹ Ha szőlőszedők törnek reád, nem hagynak gerezdeket, ha éjjeli tolvajok: pusztítanak, a míg nekik tetszik.

¹⁰ Bizony én mezítelenné teszem Ézsaut, titkait kijelentem, és el nem rejtőzhetik, magva elpusztul, és atyjafiai és szomszédai sem lesznek.

¹¹ Hagyd el a te árváidat, én eltartom özvegyeidet is; bennem vessék reménységüket.

¹² Mert azt mondja az Úr: Ímé, a kiknek nem kell vala meginniok a pohárt, ugyancsak megiszszák; te pedig teljesen büntetlenül maradnál-e? Nem maradsz büntetlenül, mert bizonyára megiszod.

¹³ Mert én magamra esküdtem meg, azt mondja az Úr, hogy útálattá és gyalázattá, pusztasággá és átokká lesz Boczra, és minden városa örökkévaló pusztasággá lesz.

¹⁴ Hírt hallottam az Úrtól, és követ küldetett a nemzetekhez, a ki ezt mondja: Gyűljetek össze, induljatok ellene, és keljetek fel a harcra,

¹⁵ Mert ímé, kicsiny nyé teszlek téged a nemzetek között, és az emberek között útálatossá.

¹⁶ A te könnyelműséged csalt meg téged és a te szíved kevélysége, a ki a sziklák hasadékaiban lakol, és elfoglaltad a halmok tetejét. Ha olyan magas helyen rakod is fészkedet, mint a saskeselyű, onnét is lerántalak téged, azt mondja az Úr.

- 17 És pusztasággá lesz Edom. a ki csak átmegy rajta elálmélkodik, és sziszeget egész veresége felett.
- 18 A mint Sodomának és Gomorának és az ő szomszédainak elsüllyedésekor volt, azt mondja az Úr, ott sem lakik több ember, és benne emberek fia nem tartózkodik.
- 19 Ímé, mint oroszlán jön fel a Jordán erdőségéből az örökzöld legelőre, de hamarsággal kiűzöm őt onnan, és a kiválasztottat teszem azon fejedelemmé, mert kicsoda hozzám hasonló, és ki szab nékem törvényt, és kicsoda az a pásztor, a ki megállhat ellenem?
- 20 Halljátok meg azért az Úr tervét, a melyet tervezett Edom felől, és az ő gondolatait, a melyeket gondolt Témán polgárai felől. Bizony elhurczolják őket, a juhnyáj kicsinyeit, bizony szörnyűködik rajtuk a saját legelőjük.
- 21 Az ő romlásuk zajától megrendült a föld, az ő kiáltásuk szava elhallatszik a veres tengerig.
- 22 Ímé, feljő mint saskeselyű, és repül és szárnyait szétterjeszti Boczrán: és Edom vitézeinek szíve olyan lesz az napon, mint a vajudó asszony szíve.
- 23 Damaskus felől: Megszégyenült Emát és Arphád, mert gonosz hírt hallottak, és remegnek, mint a háborgó tenger, a mely nem nyughatik.
- 24 Megrendült Damaskus, futáshoz készül és reszketés fogja el, szorongás és fájdalmak szállják meg őt, mint a szülő asszonyt.
- 25 Miért is nem marad ki a dicsőséges város, az én örömömnek városa?
- 26 De elhullanak az ő ifjai is az ő utcájokon, és minden harczoló ember levágatik azon a napon, azt mondja a Seregek Ura.
- 27 És tüzet gyújtok Damaskus köfalán, és megemészi a Ben-Hadád palotáit.
- 28 Kédárnak és Házornak országai felől, a melyeket megvert Nabukodonozor, a babiloni király, ezt mondja az Úr: Keljetek fel, menjetek fel Kédárra, és pusztítsátok keletnek fiait.
- 29 Sátoraikat és nyájokat elveszik, és kárpitjaikat és minden edényöket és tevéiket elviszik, és ezt kiáltják feléjük: Rettegés köröskörül!
- 30 Fussatok el, igen siessetek, rejtőzzetek el mélyen, Házornak lakói, azt mondja az Úr, mert tervet tervezett ellenetek Nabukodonozor, a babiloni király, és ellenetek gondolatot gondolt.
- 31 Keljetek fel, menjetek a békességes nemzet közé, azok közé, a kik bátorságban lakoznak, azt mondja az Úr, sem kapujok, sem zárjok nincsen, egyedül laknak!
- 32 Tevéik prédává lesznek, és az ő sok barmaik zsákmánynyá, és elszórom őket, e nyirott üstökűeket minden szél felé, és minden oldal felől veszedelmet hozok reájok, azt mondja az Úr.
- 33 És Házor sakálok lakhelyévé lesz, örökkévaló pusztasággá, senki nem lakik ott, és embernek fia nem tartózkodik azon.
- 34 Az Úr szava, a melyet szóla Jeremiás prófétának Elám felől, Sedékiásnak, a Júda királyának országlása kezdetén, mondván:
- 35 Ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én eltöröm az Elám kézívét, erejének zsengejét.
- 36 És négy szelet hozok Elám ellen, az égnek négy határáról, és elszórom őket mindenik szél felé, és nem lesz nemzet, a kihez nem futnak az Elám szökevényei.
- 37 És megrettentem Elámot az ő ellenségei előtt és az ő lelkeknek keresői előtt, és veszedelmet hozok reájok, az én felgerjedt haragomat, azt mondja az Úr, és utánok bocsátom a fegyvert mindaddig, míg meg nem emészttem őket.

³⁸ És az én széketemet Elámba helyezem, és kivesztem onnét a királyt és a fejedelmeket, azt mondja az Úr:

³⁹ De végzetre visszahozom Elámot a fogságból, azt mondja az Úr.

FEJEZET 50

Az a szó, a melyet szóla az Úr Babilon felől és a Káldeusok földje felől, Jeremiás próféta által.

² Hirdessétek a nemzetek között és hallassátok, emeljétek fel a zászlót: hallassátok és el ne titkoljátok; ezt mondjátok: Bevételtek Babilon, megszágyenült Bél, letörtetett Merodák, megszágyenültek az ő faragott képei, letörtettek az ő bálványai.

³ Mert északról nép jön fel ellene, pusztává teszi ez az ő földét, és nem lesz, a ki lakozzék benne; embertől fogva a baromig elfutnak, elmennek.

⁴ Azokban a napokban, és abban az időben, azt mondja az Úr, eljőnek az Izráel fiai, ők és a Júda fiai együtt, sírva jönnek és mennek és keresik az Urat, az ő Istenöket.

⁵ A Sion felől kérdezősködnék, arrafelé fordítják orcájokat. Eljőnek és oda adják magokat az Úrnak örök szövetségre, a mely feledhetetlen.

⁶ Elveszett juhnyáj volt az én népem, pásztorai félrevezették őket, a hegyekben bujdosatták őket, hegyről halomra jártak, elfelejtkeztek az ő tanyájukról.

⁷ A ki csak reájok talált, emésztette őket, és az ő elnyomói ezt mondták: Nem vétkeztünk, mert vétettek az Úr ellen, pedig igazság otthona, atyáinknak reménysége volt az Úr.

⁸ Fussatok ki Babilonból és jöjjetek ki Káldea földéből, és olyanok legyetek, mint a kecskebakok a nyáj előtt;

⁹ Mert ímé, én nagy nemzetek gyülekezetét támasztom és hozom fel Babilonra északnak földéről, és sorakoznak ellene, legott bevételik. Nyilai olyanok, mint a legyőzhetetlen vitézé, a ki nem tér vissza sikertelenül.

¹⁰ És Káldea prédává lesz, a kik prédára vetik őt, mind betelnek vele, azt mondja az Úr.

¹¹ Csak örüljete, csak tomboljatok örökségem elpusztítói: csak ugrándozzatok, mint a nyomtató tinó, és nyerítsetek, mint a ménlovak.

¹² Megszágyenül a ti anyátok, a ti szülőtök igen csúffá lesz: Ímé, a nemzetek seprejévé, pusztává, szárazfölddé, sivataggá lesz.

¹³ Az Úr haragja miatt nem lakoznak rajta, hanem egészen pusztasággá lesz, a ki csak átmegy Babilonon, álmélkodik és sziszeget egész veresége felett.

¹⁴ Sorakoztatok köröskörül Babilon ellen, mind ti ijászok, löjjetek reá, ne kiméljétek a nyilat; mert az Úr ellen vétkezett!

¹⁵ Kiáltatok reá köröskörül, kezét adta, lehullottak az ő szegletkövei, leromlottak az ő kőfalai: bizony az Úr büntetése ez; büntessétek meg őt, és a mint cselekedett, úgy cselekedjete vele.

¹⁶ Vágjátok ki Babilonból a magvetőt és a ki sarlót fog aratás idején; a gyilkos fegyver elől kiki az ő népéhez szalad, kiki az ő földe felé fut.

¹⁷ Elszéledt juhnyáj az Izráel, oroszlánok kergették szét; először benyelte őt Assiria királya, végre pedig ez a Nabukodonozor, a babiloni király megtörte az ő csontjait.

¹⁸ Azért ezt mondja a Seregek Ura, az Izráel Istene: Ímé, én megfenyítém a babiloni királyt és az ő földét, miként megfenyítém az assirii királyt.

¹⁹ És visszaviszem az Izráelt az ő lakhelyére, és Básánban legel és a Kármelen, és az

Efraim hegyén és Gileádban megelégszik az ő lelke.

20 Azokban a napokban és abban az időben, azt mondja az Úr, kerestetik az Izráel bűne, de nem lesz; a Júda vétkei, de nem találtnak: mert kegyelmes leszek azokhoz, a kiket meghagyok.

21 A kétszer pártütők földére mej fel, és a meglátogatás lakóit irtsd ki, öljed és irtsd őket, azt mondja az Úr, és mind a szerint cselekedjél, a mint parancsoltam néked.

22 Harczi zaj a földön és nagy romlás.

23 Hogy elmúlt és összetört az egész föld pörölye! milyen útálatossá lett Babilon a nemzetek között.

24 Törbe ejtettelek téged, és meg is fogattál Babilon, de nem tudtad, utól érettél és megragadtattál, mert pörlekedtél az Úrral.

25 Felnyitotta az Úr az ő tárházát, és előhozta az ő haragjának szereit: mert e cselekedet az Úré, a Seregek Uráé Káldea földén.

26 Törjetek reá a szélekről, nyissátok fel az ő magtárait, tapodjátok őt, mint a kévét, és irtsátok ki, hogy ne legyen maradéka.

27 Döfjétek le minden tulkát, le velök a vágóhídra! Oh jaj nékik; mert eljött az ő napjok, az ő megfenyíttetésök ideje!

28 A futók és a Babilon földéből menekülők zaja megjelentik majd a Sionon az Úrnak a mi Istenünknek bosszúállását, az ő templomáért való bosszúállását.

29 Gyűjtsetek össze Babilon ellen igen sokat, mindenkit a ki kezívet feszít, köröskörül járjatok ellene tábort, hogy senki el ne szaladhasson: fizessetek meg néki az ő cselekedete szerint, a mint ő cselekedett, úgy cselekedjétek vele; mert az Úr ellen kevélykedett, az Izráelnek Szentje ellen!

30 Azért elhullanak az ő ifjai az ő utczáiban, és minden vitéze elvész azon a napon, azt mondja az Úr.

31 Ímé, én ellened vagyok, te kevély, azt mondja az Úr, a Seregek Ura, mert eljött a te napod, a te megfenyíttetésed napja.

32 És megbotlik a kevély és elesik, és senki nem lesz, a ki felköltse őt, és tüzet gyújtok az ő városaiban, hogy megemészze azokat, a kik körölte vannak.

33 Ezt mondja a Seregek Ura: Megnyomorítottak az Izráel fiai és Júda fiai együtt és mindnyáján, a kik fogságra vitték őket, beléjük ragadnak, nem akarják őket elbocsátani.

34 De az ő megváltójok erős, Seregek Ura az ő neve, bizonynyal felveszi az ő peröket, hogy megnyugtassa e földet, és Babilon lakóit megrettentse.

35 Fegyver lesz a Káldeusokon, azt mondja az Úr, és Babilon lakóin és az ő fejedelmein és az ő bölcsein.

36 Fegyver lesz az ő varázslóin, és megbolondulnak; fegyver lesz az ő vitézein, és elijednek.

37 Fegyver lesz az ő lovain és szekerein és az egész egyveleg népen, a mely ő benne van, és hasonlók lesznek az asszonyokhoz. Fegyver lesz az ő kincsein, és elprédáltatnak.

38 Szárazság lesz az ő vizein, és kiszáradnak, mert bálványok földje az, és faragott képekkel dicsekednek.

39 Azért sakálok lakoznak ott baglyokkal, és struczmadárnak fiai lakoznak benne, és soha többé nem lakják azt, és nem lesznek lakosai nemzedékről nemzedékre.

40 A mint felforgatta Isten Sodomát és Gomorát és az ő szomszéd városait, azt mondja az Úr, ép úgy nem lakik ott egy ember sem, és embernek fia sem lakja azt.

41 Ímé, nép jött északról, és nagy nemzet és sok király támad fel a föld határaiból.

- ⁴² Ívet és paizst ragadnak, kegyetlenek azok, és semmi irgalmasság nem lesz bennök, szavok mint a tenger zúgása, és lovakon jönnek, mind viadalra készek te ellened, te Babilon leánya!
- ⁴³ Hallja a babiloni király az ő híroket, és kezei elesnek, szorongás fogja el őt, fájdalom, mint a gyermekszülőt.
- ⁴⁴ Ímé, mint a Jordán erdőségéből való oroszlán, úgy jön fel az örökzöld ligetre, de hamar kiűzöm őt arról, és a ki arra választatott, azt teszem azon fejedelemmé, mert kicsoda hasonlatos hozzám? és ki szab nékem törvényt, és ki az a pásztor, a ki ellenem álljon?
- ⁴⁵ Azért halljátok meg az Úr tervét, a melyet Babilon ellen tervezett, és az ő gondolatait, a melyeket Káldea ellen gondolt. Bizony elhajtják őket, a nyáj kicsinyeit, és álmélkodik felettök a legelő.
- ⁴⁶ Babilon bevételének zajától megindul a föld, és kiáltása hallatszik a nemzetek között!

FEJEZET 1

Ezt mondja az Úr: Ímé, én pusztító szelet támasztok Babilon ellen és azok ellen, a kik az én ellenségem szívében lakoznak.

² És szórókat küldök Babilon ellen, és felszórják őt, és földét kiüresítik, mert mindenfelől ellene lesznek a veszedelem napján.

³ A kézívesre kézíves vonja fel íjját, és arra, a ki pánczéjába öltözik. Ne kedvezzetek ifjainak, öldössétek le egész seregét:

⁴ És essenek el megöletve a Káldeusok földén, és átverve az ő utcáin.

⁵ Mert nem hagyatott el Izráel és Júda az ő Istenétől, a Seregek Urától, noha az ő földök rakva vétekek az Izráelnek Szentje ellen.

⁶ Fussatok ki Babilonból, és kiki mentse meg az ő lelkét, ne vesszettek el az ő gonoszságáért, mert az Úr bosszúállásának ideje ez, megfizet néki érdem szerint.

⁷ Arany pohár volt Babilon az Úr kezében, a mely megrészegíté ez egész földet; nemzetek ittak az ő borából, azért bolondultak meg a nemzetek.

⁸ Hamar elesett Babilon és összeomlott, jajgassatok felette, kössétek be balzsammal az ő sebét, hátha meggyógyul!

⁹ Gyógyítottuk Babilont, de nem gyógyult meg. Hagyjátok el őt, és menjünk kiki a maga földére, mert az égig hatott az ő ítélete, és felemelkedett a felhőkig.

¹⁰ Kihozta az Úr a mi igazságainkat, jertek és beszéljünk meg Sionban az Úrnak, a mi Istenünknek dolgát.

¹¹ Élesítsétek a nyilakat, töltsétek meg a tegzeket; felindította az Úr a Médiabeli királyok lelkét, mert Babilon ellen van az ő gondolatja, hogy elveszesse azt, mert az Úr bosszúállása ez, az ő templomáért való bosszúállása.

¹² Babilonnak kőfalain tűzzétek ki a zászlót, erősítsétek meg az őrséget, szerezzetek vigyázókat, rendeljétek el a leseket: mert az Úr meggondolta és meg is cselekszi azokat, a miket szólott Babilon lakói ellen.

¹³ Oh te, a ki lakozol a nagy vizek mellett, a kinek kincsed temérdek, eljött a te véged és a te rablásod határa!

¹⁴ Megesküdt a Seregek Ura az ő lelkére, mondván: Bizony betöltelek téged emberekkel, mint sáskákkal, és diadalmas éneket énekelnek felőled.

¹⁵ Az, a ki teremtette a földet az ő erejével, a ki megalapította a világot az ő bölcsességével, és kiterjesztette az eget az ő értelmével.

- 16 Egy szavával vizek zúgását szerez az égben, és felhőket visz fel a föld határaitól, villámokat készít az esőhöz, és kihozza a szelet az ő tárházaiból.
- 17 Minden ember bolondná lett tudomány nélkül, minden ötvös megszégyenül a maga bálványa miatt, mert hazugság az ő öntése és nincs benne lélek.
- 18 Hiábavalóságok ezek, nevetségre való művek, az ő megfenyítettésök idején elvesznek.
- 19 Nem ilyen a Jákób osztályrésze mert mindennek teremője és az ő örökségének pálczája, Seregek Ura az ő neve!
- 20 Pőrlőm vagy te nékem, hadi fegyverem, és nemzeteket zúztam össze veled, és országokat vesztettem el veled.
- 21 És általad zúztam össze a lovakat és lovagjaikat, és általad zúztam össze a szekeret és a benne ülőt.
- 22 És összezúztam általad férfit és asszonyt, és összezúztam általad a vénet és a gyermeket, és összezúztam általad az ifjat és a szűzet,
- 23 És összezúztam általad a pásztort és nyáját, és összezúztam általad a szántóvetőt és az ő igamarháját, és összezúztam általad a hadnagyokat és a főembereket.
- 24 És megfizetek Babilonnak és Káldea minden lakosának mindazokért az ő gonoszágaikért, a melyeket Sionban cselekedtek a ti szemeitek láttára, azt mondja az Úr.
- 25 Ímé, én ellened fordulok, te romlásnak hegye, azt mondja az Úr, a ki az egész földet megrontottad, és kinyújtom reád kezemet, és levetlek téged a köszikláról, és kiégett hegygyé teszek téged.
- 26 És belőled nem visznek követ a szegletre és a fundamentomra, mert örökkévaló pusztaság leszel, azt mondja az Úr.
- 27 Tűzzétek ki a zászlót az országban, fújjátok meg a trombitát a nemzetek között, avassátok fel ellene a nemzeteket, gyűjtsétek össze ellene az Ararátnak, Menninek és Askenáznak országait, válasszatok ő ellene hadvezért, hozzátok ki a lovakat mint rettenetes sáskasereget.
- 28 Avassátok fel ellene a nemzeteket Médiának királyait, az ő hadnagyait és minden főemberét, és az ő birodalmának egész földét.
- 29 És megrendül a föld és rázkódik, mert az Úrnak gondolatai beteljesednek Babilon ellen, hogy Babilon földét pusztasággá, lakatlanná tegye.
- 30 Babilon vitézei felhagytak a viadallal, erősségeikben ülnek, elfogyott a vitézségök, asszonyokká lettek, felgyújtották lakhelyeit, zárait letörték.
- 31 Futár futár elé fut, és hírmondó a hírmondó elé, hogy megjelentse a babiloni királynak, hogy bevétetett az ő városa mindenfelől.
- 32 És a révhelyek elfoglaltattak, és az álló tavak tűzzel kiszárítottak, és a vitézek elrettentek.
- 33 Mert ezt mondja a seregek Ura, az Izráel Istene: Babilon leánya olyan, mint a szérű, itt van az ő tapostatásának ideje, egy kis híja még, és eljő az ő aratásának ideje.
- 34 Benyelt engem, megemésztett engem Nabukodonozor, a babiloni király, üres edénynyé tett engem, benyelt engem mint a sárkány, betöltötte a hasát az én csemegéimmal, és kivetett engemet.
- 35 Az én rajtam esett erőszak és az én testem Babilonra térjen, azt mondja a Sionnak lakója, és az én vérem Káldeának lakosaira, azt mondja Jeruzsálem!
- 36 Azért ezt mondja az Úr: Ímé, én megítélem a te ügyedet, és bosszút állok éretted, és kiszáraztom az ő tengerét, és kiapasztom az ő forrását.
- 37 És Babilon kőrakássá lesz, sárkányok lakhelyévé, csudává, csúfsággá és lakatlanná

lesz.

38 Együtt ordítanak, mint az oroszlánok, harsognak, mint az oroszlánkölkök.

39 Az ő kedvöknek idején készíték nekik lakomát, és megrészegítem őket, hogy vígadjanak, és örökkévaló álmot aludjanak, és fel ne serkenjenek, azt mondja az Úr.

40 Előhozom őket, mint a bárányokat a megmetszésre, mint a kosokat a bakokkal egyetemben.

41 Mint bevétetett Sésák, és elfoglaltatott az egész földnek dicséreti! Milyen utálattá lett Babilon a nemzetek között!

42 Feljött Babilonra a tenger, habjainak özönével elborítottatott.

43 Városai pusztává, sivataggá és kopár földdé lesznek, a melyen senki sem lakik, sem embernek fia át nem megy rajta.

44 Megfenyítem Bélt is Babilonban, és kivonom szájából, a mit benyelt, és többé nem futnak hozzá a nemzetek, Babilonnak kőfala is ledől.

45 Jöjjetek ki belőle, oh én népem, és kiki szabadítsa meg lelkét az Úr haragjának tűzétől.

46 És el ne olvadjon a ti szívetek és ne féljete a hírtől, a mely hallatszik e földön, mikor egyik esztendőben hír jő, és a másik esztendőben is a hír, hogy erőszakosság van a földön, uralkodó tör uralkodóra!

47 Azért ímé, eljönnek a napok, és meglátogatom Babilon faragott képeit, és egész földe megszégyenül, és minden ő megöltjei elhullanak ő közötté.

48 És örvendeznek Babilon felett az ég és a föld és minden benne valók, mert észak felől eljönnek reá a pusztítók, azt mondja az Úr.

49 Babilon is elesik, Izráel megöltjei, a mint Babilonban is elhullottak az egész föld megöltjei.

50 Menjete el, a kik megszabadultak a fegyvertől, meg ne álljatok; emlékezzetek meg a távolból az Úrról, és jusson eszetekbe Jeruzsálem.

51 Megszégyenültünk, mert hallottuk a gyalázkodást, orczáinkat szégyen borította, mert idegenek jöttek az Úr házának szentségébe.

52 Azért ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és meglátogatom az ő faragott képeit, és egész földén sebesültek nyögnek.

53 Ha az égbe hág is fel Babilon, és ha megerősíti is az ő erős magaslatát, pusztítók törnek reá tőlem, azt mondja az Úr.

54 Kiáltás hallatszik Babilonból, és a Káldeusok földéből nagy romlás.

55 Mert elpusztítja az Úr Babilont, és kiveszíti belőle a nagy zajt, és zúgnak az ő habjai, mint a nagy vizek, hallatszik az ő szavok harsogása.

56 Mert pusztító tör reá, Babilonra, és elfogatnak vitézei, eltörik az ő kézívők, mert a megfizetésnek Istene, az Úr, bizonynyal megfizet.

57 És megrészegítem az ő fejedelmeit, bölcseit, hadnagyait, tisztartóit és vitézeit, és örök álmod alusznak, és nem serkennek fel, azt mondja a király, a kinek neve a Seregek Ura!

58 Ezt mondja a Seregek Ura: Babilon széles kőfala földig lerontatik, és az ő büszke kapuit tűz égeti meg, és a népek hiába munkálkodnak, és a nemzetek a tűznek, és kifáradnak.

59 Ez a szó, a melylyel Jeremiás próféta utasította Seráját, Néria fiát, a ki a Mahásiás fia volt, mikor ő Babilonba méne Sedékiással, a Júda királyával, királyságának negyedik esztendejében; Serája pedig szállásmester vala.

60 És megírja Jeremiás egy könyvben mindazt a veszedelmet, a mely Babilont fogja érni, mindezeket a beszédek, a melyek megíratnak Babilon felől.

- ⁶¹ És monda Jeremiás Serájának: Mikor Babilonba jutsz, és látod és elolvasod mind e szökat,
- ⁶² Ezt mondd: Uram, te szólottál e hely ellen, hogy elveszítsed ezt annyira, hogy lakó ne legyen benne embertől baromig, hanem örökkévaló pusztaság legyen.
- ⁶³ És mikor e könyv olvasását elvégzed, köss reá követ, és hajítsd be az Eufrátes közepébe.
- ⁶⁴ És ezt mondd: Így merül el Babilon, és meg nem menekedik a veszedelemtől, a melyet én hozok reá, akár mint fáradjanak. Eddig vannak a Jeremiás beszédei.

FEJEZET 52

- H**uszonegy esztendő volt Sedékiás, mikor uralkodni kezdé, és tizenegy esztendeig uralkodék Jeruzsálemben, és az ő anyjának neve Hammutál vala, a Libnából való Jeremiás leánya.
- ² És gonoszt cselekedék az Úr szemei előtt, mint Jojakim cselekedett vala.
- ³ Mert az Úr haragjáért vala ez Jeruzsálemen és Júdán, míglen elveté őket színe elől. Sedékiás ugyanis engedetlen lön a babiloni királynak.
- ⁴ És az ő uralkodásának kilenczedik esztendejében, a tizedik hónapban, a hónapnak tizedikén eljöve Nabukodonozor, a babiloni király, ő maga és egész serege Jeruzsálemre, és tábornak járának ellene, és mindenfelől sánczot vetének fel ellene.
- ⁵ És megszállva lön a város Sedékiásnak tizenegyedik esztendejéig.
- ⁶ A negyedik hónapban, a hónapnak kilenczedikén nagy éhség támadá a városban, annyira, hogy a föld népének kenyere sem vala.
- ⁷ És bevéteték a város, és a harcosok mind elfutának, és éjszaka kimenének a városból a kapu felé, a két kőfal között, a melyek a király kertjénél valának (a Káldeusok pedig a város mellett valának köröskörül) és menének az úton, a mely sík földre viszen.
- ⁸ A Káldeusok serege pedig űzé a királyt, és utólérék Sedékiást a jerikói síkon, mert egész serege elfutá mellőle.
- ⁹ Megfogák azért a királyt, és vivék őt a babiloni királyhoz Riblába, a Hamát földére, a ki törvényt monda reá.
- ¹⁰ És leöleté a babiloni király a Sedékiás fiait szemei láttára, és Júda minden fejedelmét is leöleté Riblában.
- ¹¹ Sedékiás királynak pedig szemeit tolatá ki, és lánczra vereté és viteté őt a babiloni király Babilonba, és tömlöczbe veté őt halála napjáig.
- ¹² Az ötödik hónapban pedig, a hónapnak tizedikén (ez az esztendő pedig a tizenkilenczedik esztendeje vala Nabukodonozornak, a babiloni királynak) Nabuzáradán, a vitézek feje, a ki áll vala a babiloni király előtt, eljöve Jeruzsálembe.
- ¹³ És felégeté az Úr házát és a király házát, és Jeruzsálemnek minden házait és minden nagy házat felégete tűzzel.
- ¹⁴ És Jeruzsálem egész kőfalát köröskörül lerontá a Káldeusok mindenféle serege, a kik a vitézek fejével valának.
- ¹⁵ A községnek szegényeiből pedig és a többi nép közül, a kik a városban megmaradtak vala, és a szökevények közül, a kik elszöktek vala a babiloni királyhoz, és a sokaságnak maradékából foglyokat vive Nabuzáradán, a vitézek feje.
- ¹⁶ De a föld szegényei közül ott hagyá Nabuzáradán, a vitézek feje, a szőlőműveseket és szántóvetőket.

- 17** A rézoszlopokat pedig, a melyek az Úr házában valának és a talpakat és a réztengert, a mely az Úr házában vala, összetörék a Káldeusok, és azoknak minden rezét elvivék Babilonba.
- 18** A fazekakat is és a lapátokat, és késeket és a medenczéket, a tömjénezőket és a rézedényeket, a melyekkel szolgálnak vala, mind elvivék.
- 19** És a csészéket, a serpenyőket, a medenczéket és a fazekakat, a gyertyatartókat, a tömjénezőket és a serlegeket, a mi arany, aranyban, a mi ezüst, ezüstben mind elvivé a vitézek feje.
- 20** Két oszlop, egy réztenger és tizenkét rézőkör vala, a melyek a talpak alatt valának, a melyeket Salamon király csináltatott vala az Úr házába. Mindezeknek az edényeknek reze megmérhetetlen vala.
- 21** És az oszlopok közül az egyik oszlopnak tizennyolcz sing vala a magassága, és tizenkét sing zsinór éri vala át köröskörül, vastagsága pedig négy ujjnyi, és belől üres vala.
- 22** Rézgömb vala rajta, és az egyik gömb magassága öt singnyi vala, és a hálók és gránátalmák a gömbön köröskörül mind rézből valának, és ilyen a második oszlop, és ilyenek a gránátalmák is.
- 23** A gránátalma pedig kilenczvenhat vala kifelé, összesen száz gránátalma vala a hálón felül köröskörül.
- 24** Elvivé a vitézek feje Seráját is, a főpapot, és Sofóniást a második papot, és az ajtónak három őrizőjét.
- 25** És a városból elvive egy főembert, a ki felügyelőjök vala a harcosoknak, és hetet ama férfiak közül, a kik állanak vala a király előtt, a kik a városban találtatának, és a seregek főíródeákját, a ki a föld népét besorozta vala, és hatvan férfiút a föld népe közül, a kik a városban találtatának.
- 26** És felvevé ezeket Nabuzáradán, a vitézek feje, és elvivé őket a babiloni királyhoz Riblába.
- 27** És levágotá őket a babiloni király és megöleté őket Riblában, a Hamát földén, és fogságra viteték Júda az ő földéről.
- 28** Ennyi az a nép, a melyet fogságra vitete Nabukodonzor a hetedik esztendőben, háromezer és huszonhárom Júdabeli.
- 29** A Nabukodonzor tizennyolczadik esztendejében Jeruzsálemből nyolczszáz és harminczkét lélek.
- 30** Nabukodonzor huszonharmadik esztendejében fogságba vitete Nabuzáradán, a vitézek feje hétszáznegyvenöt Júdabelit. Összesen négyezer és hatszáz lélek.
- 31** Lőn pedig Jojákin júdabeli király fogságának harminczhetedik esztendejében, a tizenkettedik hónapban, a hónap huszonötödikén, felemelé Evil-Merodák, a babiloni király az ő uralkodásának első esztendejében Jojákinnak, a Júda királyának fejét, és kivevé őt a tömlöczből.
- 32** És szépen szóla vele, és királyi székét ama királyoknak széke fölé emelte, a kik vele valának Babilonban.
- 33** És felcserélé tömlöczbeli ruháit, és mindenkor vele eszik vala ételt, életének minden napjában.
- 34** És költségére állandó költség adatik vala néki a babiloni királytól minden napra, a halála napjáig, életének minden napjában.

For other languages please go to www.wordproject.org